

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11135

IN KAMF FAR DER LENINSHER TEORYE

Aleksei Ivanovich Stetskii

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

מארקס-ענגעלס-לענין-אינסטיטוט באמ צל אלקפ

פראלעטאריער פונד אלע לענדער, פארייניקט זיכ:

א. סטעצקי

אין קאמפ פאר דער לענינשער טעאריע

(א זאמלונג ארטיקלען און רעדעס)

פאראגא, עמעס", מאסקווע, 1934

1947

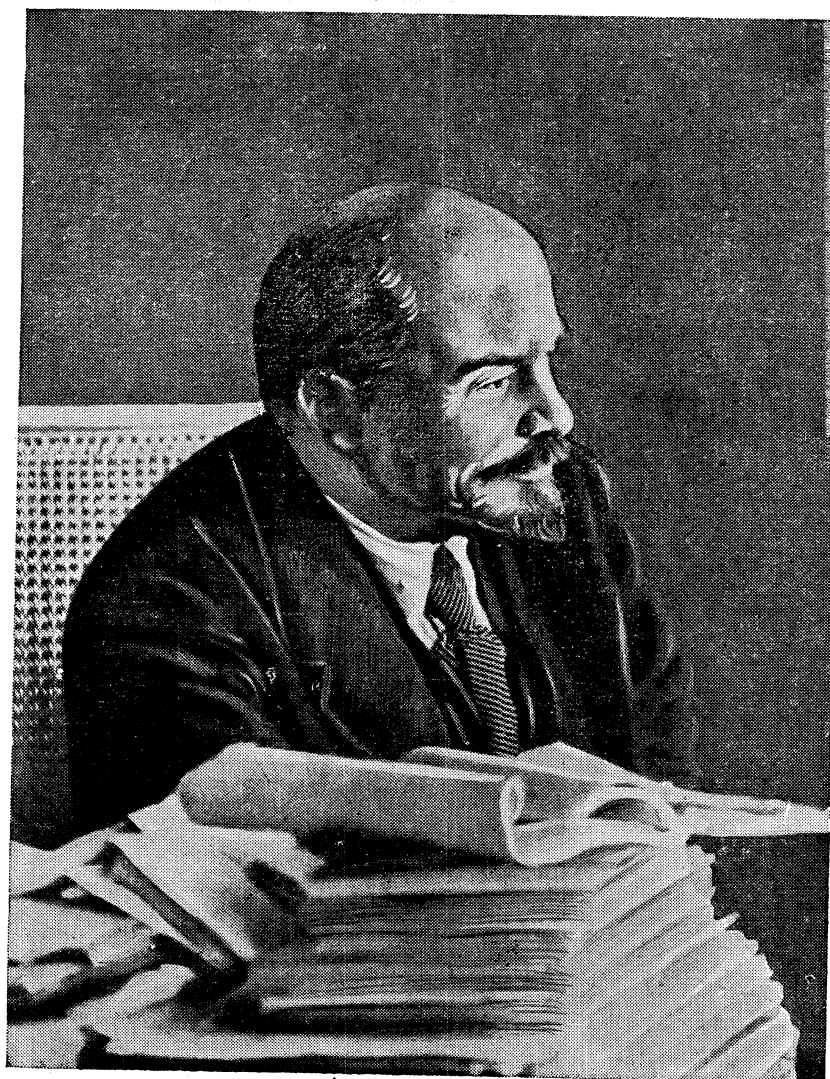
1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research.

2. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. It includes a description of the sample, the data collection methods, and the statistical methods used to analyze the data.

3. The third part of the report is a presentation of the results of the study. It includes a description of the findings and a discussion of the implications of the results.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a summary of the findings. It includes a statement of the main results and a discussion of the limitations of the study.

5. The fifth part of the report is a list of references. It includes a list of the books, articles, and other sources used in the study.

פאָרוואָרט

די דאָזיקע זאמלונג אנטהאלט ארטיקלעך און ארויסטרעטונגען
איבער אייניקע פראגן פון דער מארקסיסטיש-זענישער טעאָריע. די
ערשטע דריי זיינען, אין גרונט גענומען, געווידמעט די פראגן פון
דער דיקטאטור פון פראָלעטאריאט, פראגן, וואָס זיינען זייער אקטועל
בא היינטיקן טאָג.

א. סטעצקי

דעם 4-טן נאָיאבער, 1933.

לענין און דער סאציאליסטישער פלאן*

כאוויירי, נײַ יאָר זײַנען אױבער זינט דעם באַמענט, ווען די ארבעטנדיקע מאַכן פון ראַטנפארבאנד און אונדזער פארטיי האָבן געליטן א שווערן אָנווער.

נײַ יאָר זײַנען אױבער זינט דעם טאָג, ווען לענין איז גע-
שטאָרבן, אָבער דער צאר, וואָס מיר האָבן דעמלט געפילט, איז
נאָך איצט אויך פונקט אזוי לעבעדיק אין די הערצער פון די אר-
בעטנדיקע, אין די הערצער פון די מיטגלידער פון אונדזער פארטיי.
כײַ אז געשטאָרבן לענין — דער גרויסער פירער, גענאלער דע-
קער און צוגלייך נאָענטער פריינט, דער מענטש, וואָס איז אמ סאמע
נאָענטסטן יעדן ארבעטנדיקן, יעדן פראָדעטאריער. אפילו די סאָני-
לענינס זײַנען געצוונגען געווען אים אָפצוגעבן דעם געהעריקן
קאָועד, אוועקצושטעלן אים אין אים די מיט די גרעסטע טוער פון
דער וועלט-געשיכטע. זיי האָבן אָבער נישט פארשטאנען די גרויסקייט
פון לענינס געני. זיי האָבן געבויט זייערע אויסרעכענונגען אפ דעם,
אז נאָך לענינס טויט וועט די פארטיי אומפארמיידלעך זיך א וואקס
טאָן. אז לענינס ווערן וועט צעפאלן ווערן און די פראָלעטארישע
רעוואָלוציע וועט ליידן א קראכ. זיי האָבן נישט פארשטאנען, אז
לענין איז דער פירער פונעם סאמע פאָרגעשריטענעם, סאמע רעוואָ-
לוציאָנערן קלאס פון דער היינטיקער צײַט, אז לענין איז זײַן אויס-
דריקער, זײַן געני, דער געני פון א קלאס, וואָס קעמפט קעגן
שקלאפעריי און אונטערדריקונג, וואָס פירט נאָך זיך אלע ארבעטן-
דיקע, וואָס האָט געמאכט די פראָלעטארישע רעוואָלוציע אפ א

* פאָרטאָג אפ דער טרויער-יוצונג, געוויימעט דעם ניינטן יאָרצײַט נאָך לענינס
טויט. דעם 21סטן יאנואר 1933.

ועקסטל פונעם ערדקלעכ און וואָס אימ געהערט די צוקונפט
איז גאָר דער וועלט. דאָס האָבן זיי נישט פארשטאנען.
לענין איז געווען נישט נאָר א געניאָלער דענקער און פירער,
ער איז צוגלייך געווען דער גרעסטער פראקטיקער און אָרגא-
ניזאטער פון דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג.

פאר דער צייט פון זײַנ טעטיקייט, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן
נאָך איז יענע יאָרן, ווען דער ארבעטער-קלאַס איז רוסלאַנד איז
צום ערשטן מאל ארופגעטראָגן אפ דער היסטאָרישער ארענע ווי א
זעלבשטענדיקע קראַפט, האָט לענין באשאפן און דערצויגן אונדזער
קאָמוניסטישע פארטיי; ער האָט דערנאָך באשאפן דעם קאָמוניסטישן
אינטערנאציאָנאַל — דעם אוואַנגארד פון די ארבעטנדיקע פון דער
גאָרער וועלט. ער האָט באוואָפנט אַט די קאָמוניסטישע פארטיי מיט
דער מאַרקסיסטיש-לענינשער טעאָריע. דעריבער האָט די לענינשע
פארטיי זיך נישט קיינ וואקס געטאָן אויך נאָך לענינס טויט, נאָר
פארקערט, מיט דער גרעסטער אנטשלאַסנקייט, מיט דער גרעסטער
מעסירעסעפעש, פאָלגנדיק לענינס אָנזייוונגען, פארטיידיקנדיק די
ריינקייט פון דער מאַרקסיסטיש-לענינשער טעאָריע קעגן אלע אטענ-
טאטן, קעגן אלע פרווון זי צו רעווידירן, קאָנטראָוירסירנדיק יעדן טריט
אירן פונעם שטאנדפונקט פון דער מאַרקסיסטיש-לענינשער טעאָריע,
האָט זי געפירט און פירט דעם פראָלעטאריאט און אלע ארבעטנדי-
קע מאַסן צו נייע ניצקייטען.

לענינס געניי לעבט ווייטער איז די מיליאָנען פראָלעטאריער,
וואָס פירן דעם קאמף פאר סאָציאַליזם, ער לעבט איז אונדזער
פארטיי, וואָס איז באוואָפנט מיט זײַנ לערע, פאָלגט זײַנע אָנ-
זייוונגען, קעמפט פאר זײַנ זאכן. ער לעבט איז דער אָנפירונג
פון אונדזער פארטיי, וואָס שטייט אומאָפנייגלעך אפ דער וואך פון
דער מאַרקס-לענינשער לערע, וואָס פירט אָן מיטן וועלט-היסטאָרישן
קאמף לויט לענינס געבאָטן און וואָס ווערט דעריבער פון אונדזער
פארטיי מיט רעכט אָנגערופן לענינשע אָנפירונג.

1. דער פינפֿיאר איז די פארקערפערונג פון לענינס געבאָטן
און אצינד, כאוויירי, ווען די ארבעטנדיקע פונעם ראטנפאר-
באנד פייערן דאָס פארענדיקן דעם פינפֿיאר איז פיר יאָר, קאָנען זיי
מיט שטאַלצ זאָגן, אז האָבנדיק אויסגעפילט אַט דעם פינפֿיאר-פלאַן,

פאר וועלכע זיי האָבן זיך מיט אזא ענטוואָואומ געשלאָגן, האָבן זיי פארקערפערט אינעם לעבן לענינס געניאלע אָנווייזונגען, זיינע געניאלע אידיען.

ווייל לענינ האָט אָנגעמערקט דעם גראַנדיעזע פלאַן פאר דער באַוועגונג צום סאָציאַליזם, אלע אויסגאנג-פונקטן און ליניעס פאר אונדזער אַנטוויקלונג. לענינ איז געווען דער איניציאַטער פון שאפן דעם מעלכע-פלאַן, וואָס שפילט באַהינדטקייט סאָג אזא קאָלאָסאלע ראָליע אינעם אונדזער עקאָנאָמיק. לענינ פלעגט באַזונדערס אונטער-שטרייכען, אז מיר מוזן ניט בלויז זאָרגן וועגן אונדזערע נאָענטסטע באַדערפענישן, נאָר אויך וועגן אַ ברייטערן פלאַן, וואָס איז אויס-גערעכנט אפּ אַ לענגערן טערמין און וואָס האָט אינעם פערספעקטיוו די אויסבויע פונעם סאָציאַליזם.

און לענינ האָט אומדערמידלעך געארבעט, אז מיר זאָגן האָבן אזא פלאַן. ער האָט דער ערשטער ארויסגערוקט די אידיי פונעם באַרימטן ערעקטריפיקאַציע-פלאַן, האָט אָנגעפירט מיט זיין דורכאַרבעטונג. ער פלעגט אונטערשטרייכען די באַדייטונג פון דעם דאָזיקן פלאַן, אלס ערשטן גאנג אינעם דער באַוועגונג צום סאָציאַליזם. רייזנדיק וועגן דער אויספילונג פונעם פינפֿיאַר, פייערנדיק דאָס פארענדיקט דעם ערשטן פינפֿיאַר, די ערשטע ריי גרויסע בוי-אַרבעטן, וואָס אונדזער פארטיי האָט דורכגעפירט, מוזן מיר קוידעמקאָל געבן אַ גענויע אָפּשאצונג פון דעם, וויאזוי מיר האָבן אינעם מעשעך פונעם פינפֿיאַר אויסגעפילט לענינס גרונט-אָנווייזונגען.

וואַדמיר איליטש פלעגט זאָגן, אז דער העכסטער פרינציפ פון דער דיקטאַטור איז — איינהייט דעם בונד צווישן דעם פראָלעטאַריאַט און פויערטום, איינהייטנדיק דערביי די אָנפירנדיקע ראָליע פונעם פראָלעטאַריאַט. ווען מיר כאַראַקטעריזירן דעם קאמפּ פון אונדזער פארטיי פאר אויספילן דעם פינפֿיאַר, מוזן מיר פריער פון אלע אונטערשטרייכען, אז אָט דער קאמפּ איז געווען געווענדט גראַד אינעם דער ריכטונג פון דער דאָזיקער פארפעסטיקונג פונעם בונד צווישן דעם פראָלעטאַריאַט און פויערטום און פון זיכער די אָנפירנדיקע ראָליע פונעם פראָלעטאַריאַט אינעם אָט דעם בונד.

די פארטיי האָט אָפּגעשלאָגן די אטאַקעס פון די טראָצקיסטן, וועלכע האָבן פאָרגעלייגט אַ ווירטשאפטלעכע און פאָליטישע פראָ-

גראמ, וואָס פירט צו אַן איינרייַס פונעם בונד מיטן פויערטומ. זי
האָט צוגרייכט דערמיט אָפּגעשלאָגן אויב די אטאקעס אפּ דער לע-
ניגשער ליניע מיט צו די רעכטע אָפּאַרטוניסטן, וואָס האָבן אינגאָנ-
דירט די אָנפירנדיקע ראָליע פונעם פראָלעטאריאט אין דעם דאָזיקן
בונד, וואָס האָבן אונדז גערופן צו א צוריקטריט.
לענין האָט געזאָגט, אז —

„אויב מיר וועלן איינזייטן פאר אַרבעטער-קאָאָדי אָנפירונג מיטן פויערטומ,
וועלן מיר באקומען א מעגלעכקייט פארן פרייז פון דער גרעסטער און גרעסטער
עקאָנאָמיע אין דער ווירטשאפט פון אונדזער מעלדען צו דעוּש-אַגן זיך, אז יעדע
ווירט מינדעסטע אָפּשפּאַרונג זאָל איינגעהויט ווערן נאר דער אנטוויקלונג פון
אונדזער גרויסער מאַשינאנדוסטריע, פאר דער אנטוויקלונג פון דער עלעקטרי-
פיקאציע, פון היידראַטאָרפּ, אפּ צו פארענדיקן בויען דעם וואַלכאָובוי און אנדערע.
דעריין און נאָר דעריין וועט זיין אונדזער האָפענונג, נאָר דעמאלט וועלן מיר
אימשיטאנד זיין אריבערזעצן זיך, — אויב מע זאָל זיך אויסדריקן פיגוראַל, פון איין
פערד אפּ א צווייטן, נעמלעך, פונעם פערד דעם פויערשטן, דעם מוזשיקישן, דעם
פאראַרעמטן, פונעם פערד פון עקאָנאָמיעס, וואָס זיינען אויסגעריכט אפּ א רוי-
גירט פויעריש לאַנד, — אפּ א פערד, וועלכע עס זוכט און קאָגן נישט זוכן
פאר זיך דער פראָלעטאריאט, אפּן פערד פון דער גרויס-אינדוסטריע, פון דער
מאשינאנדוסטריע, פון עלעקטריפיקאציע, וואַלכאָובוי אאוו.“

מיר האָבן דעם פולן גרונט צו דערקלערן, אז אין מעשעכ פון
נעם פינפֿיגער, אין לויט פון אָט דער גאנצער טקופע בוי-ארבעטן
איז אָט די אָנווייזונג לענינס געווען די אָנפירנדיקע אָנווייזונג אין
דער ארבעט פון אונדזער פארטיי.

אפּן IV קאָנדרעס פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל האָט לענין
אונטערגעשטראָכן ווי א קאָלעסאַלע דערגרייכונג דעם פאקט, וואָס
פארן ערשטן יאָר פרידלעכער ווירטשאפטלעכער בויען האָט זיך דער
ראטנמאכט איינגעגעבן אַנצוזאמלען 20 מיליאָן גאָלד-רובל פאר דער
אנטוויקלונג פון דער שווערער אינדוסטריע.

איצט, אין רעזולטאַט פון אויספֿירן דעם פינפֿיגער אין פיר יאָר,
פארמאָגן מיר אין אונדזער גרויס-אינדוסטריע 23 מיליאָר רובל
קאפיטאַל-אינוועסטיציעס (אָנשטאָט 18 מיליאָר רובל לויטן פינפֿיגער-
פלאַן). די דאָזיקע קאפיטאַל-אינוועסטיציעס האָבן איינזיג באקומען
זייער אויסדרוק אין דער בויען פון א גאנצער ריי גרעסטע און-
טערנעמונגען, ווי מאַגיטאָגאָרסק, קוניהעצק-בוי, די דגיעפרישע

היררעלעקטרישע סטאנציע, און אינ שאפן א גאנצע ריי נייסטע אינדוסטריע-צווויגן, וואָס וועגן זיי האָט כ' סטאלין גערעדט אפן לעצטן פארייניקטן פלענומ פון צק און צקק אלקפ(ב). אהער געהערן: די אוטאָטראַקטערשע אינדוסטריע, די אווּיאַציע-אינדוסטריע, די כימישע אינדוסטריע, די אינדוסטריע פון לאנדווירטשאפטלעכע מאשינעס, די עלעקטראַטעכנישע אינדוסטריע, די ווערקשטעל-בויונג, א גאנצע ריי נייע פראָדוקציעס, וואָס עקזיסטירן בא היינטיקן טאָג אינ ראטנפארבאנד.

עס איז געווען אַנצווייזן אפּ דעם פאקט, אז אונדזער מאשינבוי-אינדוסטריע שטייגט אינ 10 מאָל אריבער לויט איר פארנעם די פארמילכאַמעדיקע פראָדוקציע, קעדיי צו פארשטיין דעם קער, וואָס איז פאָרגעקומען אינ דער אנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע. לענין פלעגט זאָגן און אַנצווייזן אונדזער פארטיי, אז מע מוז עלעקטריפּיצירן אונדזער אינדוסטריע און אונדזער פאָלקווירטשאפט; לענין פלעגט זאָגן, אז ראטנמאכט פלויס עלעקטריפיקאציע — אָט דאָס איז טאקע קאָמוניזם; לענין פלעגט זאָגן, אז —

„אויב עלעקטריפיקאציע אינ 10—20 יאָר ארום, איז קיין קאפ נישט שרעק-דעכ דער אינדוידואליזם פונעם קליינעם ערדארבעטער און דער פרייער האנדל זייער אינעם אַרטיקל אומזא. אויב נישט עלעקטריפיקאציע, איז אלץ נישט אומפארמיידעכ דער צוריקער צום קאפיטאליזם.“ *

ווי איר זעט, פלעגט ער זייער שארף שטעלן די דאָזיקע פראגע, פארבינדנדיק די פראגע פון עלעקטריפיקאציע מיט דער אלגעמיינער אנטוויקלונג פון אונדזער שווערער אינדוסטריע.

וויאזוי האָבן מיר אויסגעפילט אָט דעם פלאן? לויטן גאָעלראָ-פלאן, דעם ערשטן פלאן, וואָס איז באגרייט געוואָרן פון לענינען, זיינען אָנגעמערקט געווען צום בויען 30 עלעקטרישע סטאנציעס מיט א מעכטיקייט פון 1.750 טויזנט קוואט. דערביי האָט מען גע-רעכנט, אז די ארבעט וועלן מיר אויספילן אינ מעשעכ פון 10—15 יאָר. בא היינטיקן טאָג ארבעטן בא אונדז 44 ראיאָנע עלעקטראָ-סטאנציעס מיט א מעכטיקייט פון 2.500 קוואט. בא אונדז זיינען פאר דער צייט פונעם פינפֿיגער אנטשטאנען 10 נייע גרעסטע עלעק-טראַנסטאנציעס מיט א מעכטיקייט העכער 100 טויזנט קוואט, און די אויס-

ארבעטונג פון עלעקטראפעניגער איז 1932 יאָר שטייגט איז 7 מאָל אריבער די אויסארבעטונג אינעם יאָר 1913.

אָט וואָס עס איז אופגעטאָן געוואָרן אפּ דעם געביט, וועלכע לעניג האָט געהאלטן פאר איינעם פון די וויכטיקסטע געביטן פון אונדזער ווירטשאפטלעכער בויונג.

לעניג פלעגט זאָגן, אז מיר מוזן פעסטיקן דעם צוזאמענשלוס מיטן פויערטומ. אפן IX ראטן-צוזאמענפאָר האָט ער געזאָגט:

„דער טאָג פון דער נײַער עקאָנאָמישער פּאָליטיק איז דער בינר פונעם פּראָלעטאריאט מיטן פויערטומ, דער טאָג איז אינעם צוזאמענשלוס פונעם אוארן-גארד פון פּראָלעטאריאט מיטן ברייטן פויערשן פעלד.“ *

אונדזער פארטיי האָט שטענדיק אומדערמיטלעכ געזאָרגט צו פארפעסטיקן דעם דאָזיקן צוזאמענשלוס. צום אָנהייב פונעם פינפֿיאָר האָט דער דאָזיקער צוזאמענשלוס שוין באקומען א נײַעם כאראקטער: ער האָט זיך שוין נישט באגרענעצט מיט יענעם צוזאמענשלוס אפן געביט פון סכורעס-אומזאצ, וואָס פלעגט זיך אנטוויקלען אינעם ערשטן פעריאָד פון דער נײַער עקאָנאָמישער פּאָליטיק; אדאנק די אָנשטרענגונגען פון דער פארטיי, אפן גרונט פון די דערפאָלגן אפן געביט פון דער ווירטשאפטלעכער בויונג, איז געשאפן געוואָרן א מעגלעכקײַט אריבערצוגיין צו א נײַעם מין צוזאמענשלוס — צום פּראָדוצירישן צוזאמענשלוס מיטן פויערטומ. און פאר די יאָרן האָבן אונדזער פארטיי און די ראטנמאכט באדייטנדיק פארפעסטיקט די לאנדווירטשאפט, פארוואָרגנדיק זי מיט טראקטערס, לאנדווירט-שאפטלעכע מאשינעס, אָרגאניזירנדיק מאשינ-טראקטערשע סטאנציעס. איז מעשעכ פונעם ערשטן פינפֿיאָר האָט די ראטן-מעזוכע געגעבן דער לאנדווירטשאפט העכער 120 טויזנט נײַע טראקטערס מיט א מעכטיקײַט פון 1900 טויזנט פערדקראפט, אָרגאניזירט 2446 מאשינ-טראקטערשע סטאנציעס. צום אָנהייב ערשטן פינפֿיאָר האָט דער גאנצער ווערט פון די מאשינעס און געצײג איז אונדזער לאנדווירטשאפט באטרעפן 1150 מיליאָן רובל, און פאר די פיר יאָר פונעם פינפֿיאָר האָט די לאנדווירטשאפט באקומען מאשינעס און געצײג אפּ א ווערט פון 1600 מיליאָן רובל.

לעניג האָט באמ אויסארבעטן דעם פלאן פון דער נײַער עקאָ-נאָמישער פּאָליטיק אונטערגעשטרענגט, אז מיר קאָנען נישט איין מעשעכ

* לעניג, ווערק, ב. XXVII, ז. 135.

פֿון א לאנגער צײַט זיך באזירן אפּ דער אינדוידועלער פּויערשער
וירטשאפט, אז עס איז נייטיק אן אריבערגאנג צו גרויסע ערד-
ארבעט. ער פלעגט זאָגן, אז —

„אויב די פּויערשע וירטשאפט קאָן זיך אנטוויקלען ווייטער, מוז מען פעסט
זיכערן אויך דעם ווייטערדיקן אריבערגאנג, און דער ווייטערדיקער אריבערגאנג
באשטייט אומפארמיידלעך אין דעם, אז די אמווייניקסטע לוינבארע און אמערסטע
אָפגעשטאנענע, דרייבנע, אָפגעזונדערטע, פּויערשע וירטשאפט זאָלן, ביסלעכווייז
זיך פארייניקנדיק, אָרגאניזירן א געזעלשאפטלעכע גרויסע ערדארבעטערשע ווירט-
שאפט. אזוי האָבן זיך די סאָציאליסטן דאָס אלץ שטענדיק פאָרגעשטעלט. טאקע
אזוי האלט אויך אונדזער קאמוניסטישע פארטיי.“ *

און אָט, אין רעזולטאט פֿון דער פאָליטיק, וואָס עס האָבן
געפירט די פארטיי און די ראטנמאכט, דער פאָליטיק פֿון פאר-
שטארקן דעם צוואמענשלוס מיטן פויערטום, פֿון קאמפּ קעגן באלע-
גום, פֿון אנטוויקלען די קאָאָפּעראציע, פֿון אָרגאניזירן גרויסע
וירטשאפטן — ראטווירטן און קאָלוירטן, האָט זיך דאָס קליינע און
מיטעלע פויערטום איבערצייגט דערין, אז אָט דער אריבערגאנג צו
א געזעלשאפטלעכער גרויסער וירטשאפט איז דער איינציקער וועג
צו מאכן א סאָפּ צו דער אָרעמקייט און אָפגעשטאנענקייט, צו דער
באלעגופישער פארשקלאפונג. דאָס פויערטום האָט זיך געשטעלט
אפֿן וועג פֿון קאָלעקטיוויזאציע, און בא היינטיקן טאָג נעמען שוין
די קאָלוירטן ארום העכער 60 פראָצענט פּויערשע וירטשאפטן און
בא 75 פראָצענט באארבעטע שטעטעכע. עס זיינען איצט פאראן בא
אונדז אין לאנד העכער 200 טויזנט קאָלוירטן און בא 5 טויזנט
ראטווירטן. מע דארף באזונדערס אונטערשטרייכן, כאוויירם, אז אָט
דער אריבערגאנג צו גרויסער געזעלשאפטלעכער ערדארבעט, צו
דער אָרגאניזירונג פֿון קאָלוירטן און ראטווירטן איז באגלייט געווען
צוגלייך מיט א באדייטנדיקער פארברייטערונג פֿון פארזיי-שעטעכ —
אפּ 21 מיליאָן הא.

לענין פלעגט ריידן וועגן דעם, אז מע מוז פעסטיקן די שוץ-
פיינקייט פֿון אונדזער לאנד, אז מע מוז פארפעסטיקן אונדזער רויטע
ארמיי, אז מיר טאָרן ניט פארגעסן, אז מיר זיינען ארומגערינגלט
מיט קאפיטאליסטישע סאָנמי, וואָס זיינען יעדן טאָג גרייט אָנצופאלן
אפּ אונדז. און אין מעשעכ פֿון דעם פינפֿיאָר איז איינע פֿון די

וויכטיקסטע זאָרגן פון אונדזער פארטיי געווען צו פארמעסטיקן די שוועפייניקייט פון אונדזער ראטנפארבאנר, הייבן די שוועפייניקייט פון דער רויטער ארמיי. איצט קאָנען מיר מיט פולן גרונט דער-קלערן, אז אונדזער לאנד איז פון א לאנד, וואָס איז איין דער הינויכט געווען אָפגעשטאנען, איין רעוולטאט פון אויסצילן דעם פינפֿיף, פארוואנדלט געוואָרן איין א מעכטיק לאנד, — גיט בלויז א מעכטיקס און קרעפטיקס דייטש צושטאנד פון זיין אינדוסטריע, נאָר א מעכטיקס און קרעפטיקס דייטש שוועפייניקייט, — א לאנד, וואָס איז גרייט צו אלערליי צופעליקייטן, וואָס איז גרייט אָפצושטעלן יעדע ווידער אָנגריפ פונעם סווינע. צולעצט, אויספילנדיק דעם פינפֿיף-פראג, האָט דער ראטנפארבאנד דערגרייכט גרויסע דערפאָלגן אויב אינעם פארווירקלעכן לענינס לאַזונג. — דעריאָנא און אריבעריאָנא איין טעכניש-עקאָנאָמישער הינויכט די פאָרגעשריטענע קאפיטאליסטישע לענדער — דערמיט, וואָס ער איז איין א ריי וויכטיקסטע צווייגן — קוילן, טשוהונ, נאפט, מאשינבויונג — ארויס צווישן די סאזע פאָרגעשריטענע אינדוסטריע-לע לענדער, און פארנומען איין אייניקע צווייגן, ווי די פראָדוקציע פון טראקטערס און לאנדווירטשאפטלעכע מאשינעס, דאָס ערשטע אָרט איין דער וועלט.

אָט דאָס זינען, כאוויירימ, איין קורצע שטריכן די גרונט-מאָמענטן פון דעם, וואָזוי אונדזער פארטיי האָט אויסגעפילט לענינס אָנ-ווייזונגען איין מעשעכ פונעם פינפֿיף.

קעדיי זיך בויצעטער פאָרצושטעלן דעם גאנצן ריזיקן וועג, וואָס אונדזער פארטיי איז דורכגעגאנגען פון דעם מאָמענט אָן זינט מיר זינען אריבער צו פרידלעכער בויונג, איז גענוג צו ווענדן די אומפערקוממיקייט אפ פאָלגנדיקע כאראקטעריסטישע אָנ-גאכ. איין זיין פאָרטראָג אפן X ראטנ-צוזאמענפאָר אינעם פערנאָר פון די ערשטע שריט פונעם אריבערגיין צו פרידלעכער בויונג האָט לענין געבראָט אויפן אָנאבן וועג דער דעמאָטיקער לאגע פון אונדזער אינדוסטריע: ער האָט געזאָגט, אז איין דער ערשטער העלפט 1921 יאָר איז יעדן כוידעש אויסגעשמאָלצן געוואָרן 70 טויזנט פוד טשוהונ, אז דערנאָך האָט זיך אָנגעהויבן א בעסערונג: „איין אָקטאבער — 130 טויזנט, איין נאָיאבער — 270 טויזנט, און וויפֿל גיט איצט אונדזער שווערע אינדוסטריע? איצט וואקלט זיך די

אויסשטעלצונג ארום א הייב פון 17 טויזנט טאָג א טאָג, דא.
1020 טויזנט פֿוד טשוהונ טעגלעכ.

120 טויזנט פֿוד פֿארן כוידעש אָקטיאבער 1921, ווען עס האָבן
זיך אָנגעהויבן די ערשטע שריט פֿון אונדזער ווירטשאפטדעקער בוי-
ינג, און 1020 טויזנט פֿוד טעגלעכ, וואָס די סאָוועטישע שווערע
אינדוסטריע גיט איצט, — אזא איז די דיסטאנצ, וואָס טיילט אונדז
אָפּ פֿון יענע יאָרן.

לענין האָט געבראכט די ציפער פֿון טאָרם-ארויסבאקום פֿארן
1921 יאָר. ער האָט געזאָגט, אז מיט טאָרם האָט עס באזונדערס
גוט, אז איז 1921 יאָר האָט מען ארויסבאקומען 290 מיליאָן פֿוד
טאָרם. און ווי גרויס איז אצינד בא אונדז דער ארויסבאקום פֿון
טאָרם? דער טאָרם-ארויסבאקום האָט איז 1932 יאָר — אינעם לעצטן
יאָר פֿון פינף-יאָר — באטראָגן 830 מיליאָן פֿוד.

איז 21 1920 יאָר האָט די גאנצע פּראָדוקציע פֿון דאָנבאס פֿארן
יאָר אויסגעמאכט 272 מיליאָן פֿוד קילאָ, און איז 1932 יאָר גיט
דער זעלבער דאָנבאס, אָבער רעקאָנסטרוירט איז מעשעכ פֿונעם פינף-
יאָר, באדייטנדיק באנייט און עלעקטריפֿיצירט, אפּן גרונט פֿון לענינס
אָנווייזונגען, אָנשטאַט 272 מיליאָן פֿוד, 2744 מיליאָן
פֿוד.

לענין האָט דעמאָלט געזאָגט, אז מיר מוזן אראָפּנעמען 300-400
מיליאָן פֿוד ברויט א יאָר. אצינד נעמט די ראטנמאכט
אראָפּ א יאָר 1200-1400 מיליאָן פֿוד ברויט.

אָט איז, כאוויירם, די דיסטאנצ, וואָס טיילט אונדז אָפּ פֿון יענע
יאָרן און וואָס ווײַזט, צו וואָסערע אומגעהייערע דערפֿאָלגן עס האָבן
זיך דערשלאָגן די ארבעטנדיקע פֿון ראטנפֿארבאנד איז גאנץ פֿונעם
פינף-יאָר, אויספֿילנדיק לענינס אָנווייזונגען.

זעלבסטפֿארשטענדלעך, איז דאָס גיט אדורך אָן קאמפּ איז אָן
שוועריקייטן. מע האָט זיך געפרוהט אונדז שרעפּן אפּ צוריק, גע-
פרוהט זיך רעזידירן די לענינשע ליניע פֿון דער סאָציאליסטישער
בוינג; אָבער די פֿארטיי איז פעסט געשטאנען אפּ איר פּאָסטן,
האָט זיך פעסט געהאלטן בא די לענינשע אָנווייזונגען און האָט דער-
פֿירט די ארבעטנדיקע צום זיג, צום פֿארענדיקן די ערשטע דיי גרויסע
ארבעטן, פֿארוואנדלענדיק אונדזער לאנד פֿון אַן אַג-
ראַרס איז אַן אינדוסטריעל לאנד, פֿון אַ לאנד פֿון

דרייבנער ערדארבעט אינא א לאנד פון גרויסער סאָ-
ציאליסטישער ערדארבעט, פון א לאנד אן אָנמעכ-
טיקס אינא מעכטיק לאנד, וואָס איז אומאָפהענגיק פון
יענע קאפיטאליסטישע רויבער, וועלכע רינגלענ אונדז ארום פון אלע
זייטן.

און, כאווייזט, אינא אָט דער גרויסער ארבעט פון פארענדיקן
דעם פינפֿיגן, וואָס ווערט היינט געפֿייערט פון די ארבעטנדיקע אינ
ראטנפארבאנד, מוזן מיר באטאָנען די ראָליע, וואָס עס האָט דערין
געשפילט דער כ' סטאלין (שטורמישע אפֿלאַך די סענטן).

כ' סטאלין האָט פון די ערשטע טריט אָן פונעם אויסארבעטן
דעם לענינגן פלאן צוזאמען מיט לענינגן, האנט בא האנט מיט אימ
געארבעט איבער דעם, אז דער פלאן זאָל פארוויקלעכט ווערן.
עס איז קעדז צו דערמאָנען דעם בריוו, וואָס כ' סטאלין האָט
אינ 1921 יאָר געשריבן לענינגן מיקויעכ אָט דעם ערשטן פלאן—
דעם פלאן פון עלעקטריפיקאציע, פון גאָעלראָ.
אָט וואָס כ' סטאלין וואָט געשריבן:

„אז אויבגעצייכנטער גוט צוגעפוגעשטעלצטער בוכ. א מיטטערהאפטע סקיצע
פון א בעמעס איינהייטלעכע און בעמעס מעלדזשן ווירטשאפט-
לעבן פלאן אָן גענדרונסלעכ. דער איינציקער אינא אונדזער צייט מארק
סיסטישער פרוו ארונטערצופירן אונטער דעם סאָועטישן איבערגעבוי פונעם
ווירטשאפטלעכ אָפגעשטאנענעם רוסלאנד די איינציק רעאלע און איינציק מעג-
לעכע בא היינטיקע באדינגונגען טעכנישע פראָדוציר-באזע. איר געדענקט דעם
פאראיאָריקן „פלאן“ טראָקיס (זיינע טעזיס) פון רוסלאנדס „ווירטשאפטלעכער
אופלעבונג“ אפן יעסאָד פון מאסנהאפטיק אָנווענדן צו די ברוכשטיקער פון
דער פארמיללעכאמעדיקער אינדוסטריע די ארבעט פון דער ניש-קוואליפֿיצירטער
פוי עריש-ארבעטערשער מאסע פון דער „ארבעט-ארמיי“. וואָסער דאלעס,
וואָסער אָפגעשטאנענקייט אינא פארגלייב מיטן פלאן פון גאָעלראָ! א מיטדאָ-
טערלעכער קוסטאר, וואָס האָט זיך איינגערעדט, אז ער איז איבערנס א העלד,
וואָס איז בארופן צו „ראטעווען“ רוסלאנד מיט דער הילף פון א פארציטיקער
קאגע... און וואָס זיינע ווערט די צענדליקער „איינהייטלעכע פלענער“, וואָס
באווייזן זיך אויף אָפט אינא אונדזער פרעסע צו אונדזער ביזויען, קינדערשע
פלוידעריי פון פאָרשול-קינדער... אָדער נאָך: דער באלעבעסלדיקער „רעא-
ליזם“ (אינדערעמעסן מאַניפֿאָוועשט שינע) ריקאָוס, וואָס „קריטיקירט“
נאָך אלץ דעם גאָעלראָ און וואָס שטעקט בוי איבער די אויערן אינא רוסניע...“ *

* זע דעם זאמלבוך „סטאלין“, מעלזוכע-פארלאג, 1929, ז. 43-44. זע אויך
לענינג, איבער עלעקטריפיקאציע, אויסגאבע פונעם מארקס—ענגעלס—לענינג-אינסטי-
טוט, 1932, ביילאגע, ז. 66.

ווי מיר זענען, האָט די לעצטע באמערקונג געטראָפֿן אינ זיין
ניט בלויז בענעגייע דעם יאָר 1921, נאָר אויך בענעגייע די יאָרן
1930-1928.

דעם דאָזיקן בריוו זינעם פארענדיקט כ' סטאלין מיט אן אָנ-
וויזונג, און מע מוז זיך טייקען נעמען צו דער ארבעט און ווענדן
די קייכעס און מיטעל פון אונזער מערזע אפ טייקען צוטרעטן
צום פארווירקלעכט דעם פלאן פון גאָלדראָ.

אָט די פראגע פונעם ווירטשאפטלעכט פלאן האָט כ' סטאלין
ניט אפגעזעהט אויך ווייטער פאנאנדערצוארבעטן. אונטער זיין אָנ-
פירונג האָט אונדזער פארטיי אויסגעארבעט דעם פינפֿיאָר-פלאן, און
טער זיין אָנפירונג האָט זי אָט דעם פינפֿיאָר-פלאן פארטיידיקט קעגן
אלע אָנגרייפן פונעם סיינע אינווייניק אינ דער פארטיי, אונטער זיין
אָנפירונג איז אונדזער פארטיי געקומען צום זיג פון פארענדיקן דעם
דאָזיקן פינפֿיאָריקן פלאן (דויערנדיקע אפלאַדיסמענטן).

מיר, כאוויירימ, פירן און פארצייענען די העלדן פונעם פינ-
יאָר. היינט דארפן מיר פארצייענען דעם ערשטן
פון אָט די העלדן—דעם כ' סטאלין, וואָס איז דער
אָנפירער און באגלייטערער פונעם פינפֿיאָריקן פלאן
שטורמישע לאנגדויערנדיקע אפלאַדיסמענטן, די
אָנוועזנדיקע שטייען אפ און מאכן אן אָוואַציע דעם
כ' סטאלין).

II. וועגן די גרונט-באדינגונגען פארן אויספירן דעם פינפֿיאָר

ווען ס'איז אנטשטאנען דער פינפֿיאָר-פלאן, האָבן ניט בלויז
אונדזערע סאָנאָן, נאָר אפילו אייניקע צווישן אונדזערע „פריינט“
ניט געגלייבט אין זיינע דערפאלגן. אונדזערע סאָנאָן זיינען אפ אַזוי-
פיל איבערצייגט געווען אין זיין דורכפאל, אז באמ אָנהייב פונעם
אויסארבעטן דעם פינפֿיאָר-פלאן פלעגן זיי צומאָל ארויסגעבן אַזוינע
וועקסלען, וואָס איצט זיינען זיי באשנימפערעכט ניט בעקויעכ זיי צו
באצאָלן. אייניקע האָבן, צום ביישפיל, געזאָגט:

„אויב דער פינפֿיאָר-פלאן וועט אויסגעפירט ווערן אפילו ניט אינגאנצן,
נאָר ער וועט אויסגעפירט ווערן בלויז אפ צוויי דריטל, זיינען מיר גרייט צו

אנערקענע דעם דערפאלג וואנעם קאמוניסטישן עקספערמענט, זינען מיר גרייט צו אנערקענען, אז דער קאמוניזם פארמאגט א פארוואנדלונג מיט דער קאפיטאליסטישער סיסטעם".

צו דער צאל אוינע מינע סקעפטיקער בענעגייע דעם פינפֿיאָר האָבן געהערט א ריי עקאָנאָמיסטן, א ריי פּאָליטישע טוער. צווישן זיי איז, אגעו, געווען אויך לױד-דזשאָרדזש, וואָס האָט אין אן אר-טיקל אין דער „נייער פרייער פרעסע" אין 1930 יאָר געשריבן, אז —

„אויב אַז דער עקספערמענט וועט זיך איינגעבן, באטייט עס, אז דער קאמוניזם איז אינדערמעסן ארײַן אין לעבן, אריין אין דער געשיכטע, און מיר מוזן זיך מיט אים ערנסט רעכענען".

איצט, נאָך דעם, ווי דער פינפֿיאָר איז אויסגעפילט, ניט אפֿ צוויי דריטל, נאָר אינגאנצן, נאָך דעם, ווי ער איז אויסגעפילט ניט אין פינפֿ יאָר, נאָר אין פיר יאָר, וואָס מען געקאָנט דערלאנגען די דאָזיקע וועקסלען צום דיסקאָנט. איך רעכנען אָבער, אז לױד-דזשאָרדזש שטעקט אויף טיפֿ אין בורזשואקייט, אז עס וואָלט זינלאָז געווען צו דערווארטן, ער זאָל ווירקלעך, אין רעזולטאט פֿון די דערפֿאָנג פֿון אונדזער סאָציאליסטישער בוינג, ווערן אן אָנהענגער פֿון דער סאָ-וועטישער סיסטעם.

דעם דאָזיקן סקעפטיציזם לױד-דזשאָרדזש האָבן פֿולשטענדיק גע-טייט און טיילט מיט אים אויך די סאָציאל-דעמאָקראטן, וואָס איצט, פֿונקט ווי פֿריער, בילדן זיי און לייגן אפֿן ראטנפֿארבאנד, כאַזערן איבער באַם אָפֿשאצן אונדזער רעוואָלוציע די זעלבע שאַבלאָנען, די זעלבע סכעמע, וועלכע ס'האָט אזוי שאַרפֿ קריטיקירט לענין אין זיינע נאָטיצן איבער סוכאנאָווס בוך. פֿונקט ווי פֿריער, טרייבן זיי רעכילעס אפֿ אונדזער לאַנד, טיינענדיק, אז דער ניוואָ פֿון די פּראָדוציר-קרעפטן איז ניט רייפֿ פֿאַר א סאָציאליסטישער רעוואָלוציע. און דאָס טיינען זיי אצינד, ווען אפֿילו די גאנצע בורזשואזע פרעגט אנערקענט, אז פֿסער האָט זיך פֿארוואנדלט אין א פּאָרגעשריטענע אינדוסט-ריזע וועט-מעלכע!

אָבער אזוינע מינע אָפֿשאצונגען, אזוינע אָנשווינג-סכעמעס לאָזן זיך באַמערקן ניט בלויז באַ אונדזערע פֿיינט, — זיי זיינען כאַראַק-טעריסטיש אויך נאָר פֿאַרשטייער פֿון פֿאַרשיידענע אָפֿנייגן אינווייניק אין אונדזער פֿארטיי. באַ אונדז האָבן זיך אויך אויסגעפֿונען אזוינע, ווי וואַדימיר איליטש פֿלעגט זיי רופן, „מענטשן אין פֿוטליאָרן",

וואָס האָבן גאָרניט נישט באנומען אינ די באדינגונגען און אינעם
טאָך פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע. צי דען פלעגן מיר נישט
באגעגענען פונקט אזוינע מינע אָנשויונגען בא די אָפּאָרטוניסטן,
וועלכע פלעגן באמ צוטערעטן צום פינפֿיאַר-פלאַן זיך פארופן אפ אָב-
יעקטיווע באדינגונגען, אפ דעם, אז מיר זיינען נישט רייפ פאר אן אָב-
גריפ, אז בא אונדז וועט נישט קלעקן קיין קויכעס אפ דורכצופירן
דעם גרויסן סאָציאַליסטישן אָנגריפ לויט דער ליניע פון דער אינ-
דוסטריע און לויט דער ליניע פון דער לאנדווירטשאפט, אז ס'וועט
נישט קלעקן קיין קויכעס אראָפּצודרייען דעם קאָפּ דעם באלעגופּ.

דאָס נישט גלייבן אינ די קויכעס פונעם פראָלעטאריאט, דאָס נישט
באנעמען יענע מעגלעכקייטן, וועלכע עס שאפט די נאטור פון דער
סאָוועטישער סיסטעם, דאָס נישט דערשאצן דעם הערוויזם און די אנט-
שפּאַנסקייט, וועלכע זי דערוועקט בא די ארבעטנדיקע, איז כאראק-
טעריסטיש סיי פאר די אָפּאָרטוניסטן סיי פאר אונדזערע אָפּענע
סאָנימ. סיי די סיי יענע זיינען נאָך ביי היינטיקן טאָג נישט אימ-
שטאנד צו פארשטיין, פונדאנעם האָט זיך עס באמ פאָלק גענומען אזא
אויסגעהאלטנקייט, אזא איינגעשפארטקייט, פארוואָס אנטפלעקט דער
פראָלעטאריאט אזא הערוויזם אינ קאמפ.

אָבער דאָס האָט געוואוסט און ווייס אונדזער פארטיי.

נאָך פאר דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע פלעגט לענין, נישט געקוקט
אפ יענע ווייניק-גלייביקע אינ די רייען פון אונדזער פארטיי, וואָס
פלעגן איבערכאווערן די סאָציאַל-דעמאָקראטישע אָפּשאצונגען, פלעגט
לענין איבערצייגן אינ דער מעגלעכקייט פון א זיגרייכע פארענדיקן
די רעוואָלוציע. ער האָט גערעדט וועגן דעם, וואָסערע קרעפטן עס
דערוועקט די פראָלעטארישע רעוואָלוציע אינעם גאנג פון איר קאמפ,
וואָסער אופשטייג זי רופט ארויס.

אינ זיין בראַשור „צי וועלן די באַדשעוויקעס איינהאלטן די
מעלכע-מאכט“ האָט ער געשריבן:

„ערשט דעמלט וועלן מיר קאָנען דערנען, וואָסערע נאָך אומבאריכטע
קויכעס פון ווידערשטאנד קעגן די קאפיטאליסטן עס ליגן באהאלטן אינעם
פאָלק, ערשט דעמלט וועט זיך אנטפלעקן דאָס, וואָס ענגעלס רופט אָן „בא-
האלטענער סאָציאַליזם“. ערשט דעמלט וועט זיך אפ יעדן צענדליק סטיוונס
אָפּענע אָרער זיך אויסבאהאלטנדיקע סאָנימ פון דער מאכט פונעם ארבעטער-
קלאַס, וואָס אנטפלעקט זיך דורכ מייסט אָרער דורכ פאסיווער איינגעשפארט-
קייט אופהייבן צו מיליאָן נייע קעמפער, וואָס ביי איצט זיינען זיי

פאָליטיש געשלאָפֿן, געווען פארגליווערט אין די לייזן פון גויס און פארצווייפֿ-
לונג, געזאט פארלאָרן דעם גלויבן אין דעם, אז אויך זיי זינען מענטשן,
אז אויך זיי האָבן רעכט אפ לעבן, אז אויך זיי קאָן דינען די גאנצע מאכט
פון דער מאָדערנער צענטראַליזירטער מעלוכע, אז אויך זיי רופן די אַטריאדן
פון פראָלעטארישער מיליציע מיט פולן צוטרֿי צו אומילבארן, נאָענטסטן
טאָגעגלעכע אָנטייל אינעם פארוואלטן מיט דער מעלוכע.*

... און דאָס געוויסנשאפטֿיקע, אנטשלאָסענע, אומעטימיקע צוטרעטן צום
איבערגעבן דעם פארוואלטונג־איניען אין די הענט פון די פראָלעטאריער און
האלב־פראָלעטאריער וועט געבן אזא נאָכ אומגעזעענעם אין דער געשיכטע
רעוואָלוציאָנער ענטוואָזאָם פון די מאסן, וועט אין אזויפיל מאָל פארגרעסערן
די פאָלקס־קרעפטן צום קאמפ קעגן די צאָרעס, אז א סאך אזוינס, וואָס דוכט
זיך אויס אומגלעכ פאר אונדזערע שמאָלע, אלטע, ביוראָקראטישע קויכעס,
וועט מעגלעך ווערן צו פארווירקלעכען פאר די קויכעס פון דער מיליאָניקער
מאסע, וואָס הייבט אָן אַרבעטן פאר זיך, און ניט פארן קא-
פיטאליסטן, ניט פארן פריזישן זינדל, ניט פארן טשינאָוויק, ניט פון אונטערן
שטעקן.**

ווייל די ראטנמאט אין גיט עפעס אנדערש, ווי די אָרגאניזאציאָנעלע
פאָרם פון דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט, די דיקטאטור פונעם פאָרגע-
שריטענעם קלאס, וואָס הייבט אפ גו א גייעם דעמאָקראטיזם, צו א זעלב-
שטענדיקן באטייליקן זיך אינעם פארוואלטן מיט דער מעלוכע צענדליקער און
צענדליקער מיליאָנען ארבעטנדיקע און עקספּלואטירטע, וואָס אפ זייער אייגע-
נער דערפארונג לערנען זיי זיך זען אינעם דיסציפלינירטן און באוואוסטניקן
אואנגארד פונעם פראָלעטאריאט זייער זיכערסטן פירער.***

אָט וויאזוי לענין האָט אָפגעשאצט די קויכעס, וואָס די פראָ-
לעטארישע רעוואָלוציע און די טאָוועטישע סיסטעם וועקט אפ.
און דער כאַראַקטעריסטישער שטרייך פון אונדזער רעוואָלוציע
באשטייט דערין, וואָס אָט דער הערווייז, אָט דער ענטוואָזאָם, גיט
נאָר זיי לעשן זיך גיט אויס, נאָר מיט יעדן יאָר פאָרקערן זיי
זיך פאנאנדער אַפּ שטארקער און שטארקער, הייבן אפ אלץ גייע
און גייע שייכטן ארבעטנדיקע צום קאמפ פארן סאָציאַליזם.
דער פראָלעטאריאט אין אונדזער לאַנד האָט באוויזן מוסטערן
פון הערדישקייט און מעסירעסנעפעש אין די אנטשיידנדיקע שלאכטן
אין אָקטיאבער; ער האָט באוויזן די גרעסטע גרייטקייט אפ קאָר-

* לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 276.

** לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 267.

*** לענין, ווערק, ב. XXII, ז. 459.

באָנעס, דעם גרעסטן הערױזומ און אנטשלאָסנקײַט אין זײַנע שלאכטן קעגן דער אינערלעכער קאָנטרעוואָרזיע און קעגן די אינטער-ווענט אין דער עפאָכע פון בירגערקריג; ער האָט באוויזן מיט דער גאנצער קראפט און ענערגיע זיך נעמען אופשטעלן די פאָלק-ווירטשאפט אין אַ לאַנד „שיר אפ טויט א צעשלאָגנס“ אין רעזול-טאט פון דער אינטערווענצ, און ער האָט זיך מיט פלאַמיקן ענטו-זיאַזם גענומען אויספירן דעם פינפֿיאָריקן פלאַן פון סאָציאַליסטישער בוינג.

עס איז קלאָר, אז אָן אַט דעם הערױזומ, אָן דער מאַסנבא-וועגונג פון די ארבעטנדיקע, אָן דער אָרגאניזירונג פון שלאָג-בריי-גאדעס, אָן דער גרייטקײַט פון די ארבעטנדיקע צו מעסירעסנעמען-דיקן קאמפ אפ אלע פראָנטן פון דער סאָציאַליסטישער בוינג וואָרט דער פינפֿיאָר געווען אומדענקבאר. דעם פינפֿיאָר האָט זיך איינגעגעבן אויסצופירן דערפאר, ווײַל די פארטיי האָט אופגעוויבן, האָט אָרגאניזירט די ברייטע שיכטן ארבעטנדיקע, האָט זיי אריינגעצויגן אין קאמפ פארן פינפֿיאָר.

דער צווייטער כאַראַקטעריסטישער וויכטיקסטער שטריק פון אונדזער רעוואָלוציע איז דאָס, וואָס דער פראָלעטאריאט האָט זיך נישט בלויז אליין אָנגעצונדן מיט ענטוואָזם און גרייטקײַט צום קאמפ, נאָר וואָס ער האָט באוויזן אָנצוצינדן מיט ענטוואָזם אויך זײַן פארבינד-דעטן — דעם האָרעפאשנעם פויער.

אונדזער פארטיי האָט קיינמאָל נישט אידעאליזירט דאָס פויערטום, זי האָט קיינמאָל נישט געקוקט אפן פויער, ווי אפ א פארטיקן סאָצי-אַליסט, פארקערט, דעניגן האָט געשריבן, אז דאָס פויערטום איז דער לעצטער קאפיטאַליסטישער קלאס. אָבער צוזאמען דערמיט פלעגט ער באטאָנען, אז דער פויער איז א האָרעפאשניק, אז ער לײַדט אויך פון קאפיטאַליסטישער עקספּלואטאציע, פון באלעגופישער פארשקלא-פונג און אז מאכמעס דעם איז ער דעם ארבעטערס א פארבינדע-טער. און דער ארבעטער-קלאס האָט אין מעשעך פון אַט די יאָרן פון פרידלעכער בוינג באוויזן צוצוואַרן אַט דעם פארבינדעטן זײ-נעם צו קאלעקטיוואַציע, צום אריבערפירן די לאנדווירטשאפט אפ א העכערער שטופע, אפ דער שטופע פון א גרויסער געזעלשאפט-לעכער סאָציאַליסטישער ערדארבעט. און אויב מיר וועלן זיך דער-

מאָנען דאָס יאָר פון גרויסן איבערבראָך, ווען עס האָט זיך אָנגעהויבן די מאסן-באוועגונג פאר קאָלקטיוויזאציע, דארפן מיר זאָגן, או דער ענטוואָר, וועלכן עס האָט ארויס-געוויזן דאָס האָרעפאשנע פויערטום — די אָרעם-שאפט און די מיטלפויערן — באמ אָרגאניזירן די קאָלויירטן, אינעם אָנגריפ אפן באלעגוף און באמ ליקוידירן דאָס באלעגוף פנטום ווי א קראס, האָט אריבערגעשטיגן אונדזערע דערווארטונגען. דאָס איז געווען אן אויסשליסלעכע מאסן-באוועגונג, וואָס אונדזער פארטיי און דער פראָלעטאריאט האָבן צוגענויט מיט זייער גאנצער פאָל-טיק און וואָס האָט באוויזן, וואָס פאר א קויכעס, וואָס פאר אן אנטשלאָסנקייט, וואָס פאר אן ענטוואָר און ארבעטער-קלאס איז איממשטאנד צו דערוועקן ניט בלויז אינעם אייגענע רייען, נאָר אויך אינעם די רייען פון זיין פארבינדעטן — דעם האָרעפאשנעם פויערטום.

מיט וואָס-זשע דערקלערט זיך דער פאקט, וואָס אלץ נייע און נייע שיכטן צינדן זיך אָן מיטן ענטוואָר און קאמפ און ביוונג? דאָס דערקלערט זיך דערמיט, וואָס צום אונטערשייד פון די פראָדוקט דעוואָלוציעס גייט אינעם אונדזער וועוואָלוציע און אינעם אונדזער בוי-ונג אינעם אונאנגארד פון די ארבעטנדיקע דער פראָלעטאריאט, וואָס איז דיסציפלינירט, פארהארטעוועט אינעם קאמפ, דער פראָלעטאריאט, וואָס ווערט אָנגעפירט פון דער לענינשער פארטיי, פון דער פארטיי, וועלכע איז בעקויע ארויסצורוקן קאָנקרעטע לאָזונגען, וועלכע ווייסן, ווהינ צו ריכטן די קרעפטן, וועלכע קענען ארויסצורוקן נייע קארענען, וועלכע אָרגאניזירט די ארבעטנדיקע מאסן און קענען אפ יעדער שטופע פון דער באוועגונג געפינען די קאָנקרעטע ליניעס פאר דער ריכטונג און אָנווענדונג פון די פראָלעטארישע קרעפטן.

אונדזערע סאָנימ שטיינען, פונדאנען נעמט זיך אזא אויסגע-האָלטנקייט בא א פאָלק, וואָס איז אמאָל בא אלערליי פריצים און זייערע מיטהעלער געווען א סינאָנימ פון פוילקייט, אָפגעשטאנען-קייט און אומבאווענדעכקייט, פונדאנען נעמט זיך קראפט בא אָט דעם פאָלק, פונדאנען אזא ענערגיע, אזא הערווייז, וואָס פראָדוקט אזוי הער אינעם מעשעכ פון 16 יאָר דעוואָלוציע? דער דאָזיקער הער-רויז און דער הערווייז פון דער פראָלעטארישער דעוואָלוציע, מיט

וועלכער סיפירט אָן אונדזער לעבנישע פארטיי, וואָס הייבט אום צום קאמף אלץ גרעסערע און גרעסערע מאסן אונטערדריקטע פונעם קא-פיטאל, אלץ נייע און נייע שיכטן ארבעטנדיקע. אָט ווו עס שאַקט דער סאָד פון דער רעטעניש און אָט מיט וואָס עס קומט איצט אויס צו האָבן צו טאָן די הערן קאפיטאליסטן. איצט, אפן שוועל פונעם נייעם סינסיאָד, שטייען פאר אינדו-נייע אופגאבן. מיר מוזן באהערשן די ריזיקע אונטערנעמונגען, וואָס זיינען אנטשטאנען פאר די לעצטע יאָרן און וואָס זיינען ווונד-דער פון דער מאָדערנער טעכניק. מע מוז באהערשן די סאמע קאָמ-פליצירטע און פֿינע פראָדוקציעס, ווייל דערפון הענגט אָפּ דער פראָדוצירשער רעזולטאט, וואָס זיי וועלן געבן. דעריבער גיט איצט די פארטיי דעם לאָזונג: „דעם פאטאָס פון בויונג דערגאנצן מיטן פאטאָס פון באהערשן די נייע אונ-טערנעמונגען“.

III. דאָס לעבנישע און דאָס אָפּאָרטוניסטישע באנעמען דעם פלאן

אונדזער פארטיי איז אריבער צו פֿידלעכער בויונג אינעם יאָר 1921 איז אן אויסצוריסט שווערער סיטואציע: דאָס לאנד איז געווען אויס-געמאטערט פון דער מילכקאמפ, פון דער אינזערווענצ, די אינדוסטריע איז געווען אָפּגעשלימדערט ווייט אפּ צוריק, די פויערשט ווירט-שאפט איז געווען רוקנירט. לעגנדיג האָט דעמלט פאנאנערעגארבעט דעם אריבערגאנג צו דער נייער עקאָנאָמישער פּאָליטיק. ער האָט געשאַקט די פראגע: פון וואָס דארף מען אָנהייבן? ער האָט גע-זאָגט, אז מע דארף אָנהייבן פון דער פויערשער ווירטשאפט, ווייל אזויארום ווילן מיר אימשאנד זיין צו באַזאָרגן די גרויסע שטעט, אונדזערע פאבריקן און זאנאָרן מיט ברויט און דיווארג, צו זיכערן דעם ווייטערדיקן גאנג פון דער אינדוסטריע. ער האָט גערעדט וועגן דערינדרשאַצער, וועגן צוזאמען-שלוס מיטן פויערשט, וועגן דער נויטווענדיקייט פון האנדל-אימאצ, וועגן דעם, אז מע נאָל אָנזאמלען מיטלען אפּ פאנאנערעוויקלעך און בויען אונדזער גרויס-אינדוסטריע. און לעגנדיג האָט דעמלט ביז גאָר שארם און גראָדליניק גע-

שטעלט די פראגע וועגן דעם, וועלכע געפארן עס שטייען פאר אונדז, וואָס עס דראָעט אונדז. ער האָט באטאָנט, אז בא אונדז פרעוואלירט די דריבנע פויערשע ווירטשאפט, ער האָט גערעדט וועגן דעם, אז קאָלומאן עס פרעוואלירט די דריבנע פויערשע ווירטשאפט, איז פארן קאפיטאליזם פאראן א פעסטערע באזע, איי-דער פארן סאָציאליזם. ער האָט געזאָגט, אז די דריבנע פויערשע ווירטשאפט איז די באדינגונגען פון פרייען אומזאצ גע-בוירט אומפארמיידלעך קאפיטאליזם, און אז אונדז שטייט נאָך פאָר די לעצטע אנטשיידענע שלאכט מיט אָט דעם איגענלעכע קאפיטא-ליזם. איז זיין באוויסטער ברעָשור „וועגן דערנער-שטייער“ האָט ער איבערגעכאזערט די זעלבע אָנווייזונגען, וואָס ער האָט געמאכט נאָך אין 1918 יאָר, ווען פאר אונדז איז צום ערשטן מאל געשטאנען די מעגלעכקייט אריבערגיין צו פריילעכער ווירטשאפטלעכער בוי-ונג. און ער האָט געזאָגט אונדזער פארטיי, אז דער הויפט-סוינע איצט איז די קליינבירגערלעכע סטיכיי, וואָס רייסט דורכ, שווענקט אונטער איז א גאנצער ריי ערטער אונדזערע אָרגאנען און פרוווט זיך דורכצוריסן די מעלוכישע מאָנאָפאָליע. ער האָט גע-שטעלט פאר דער פארטיי די דאָזיקע פראגע וועגן דער קליינ-בירגערלעכער סטיכיי מיט דער גאנצער שארפֿקייט. ער האָט געזאָגט:

„אָדער מיר וועלן אונטערזאָרענען אונטער אונדזער קאָנטראָל און דיס-קאָנט אָט דעם קליינעם בורזשוא (מיר וועלן דאָס קאָנען טאָן, אויב מיר וועלן אָרגאניזירן די אָרעמשאפט, ד.ה. די מערהייט באפעלקערונג אָדער האלב-פראָ-לעטאריער, ארום דעם באוויסטוינקן פראָלעטארישן אואנגארד), אָדער ער וועט אראפּווארפן אונדזער ארבעטער-מאכט אומפארמיידלעך, ווי ס'פלעגט אראפּווארפן די רעוואָלוציע די גאפּלעאָנען און קוועניאקן, וואָס גראָד אפּ אָט דעם קלייניגנטיגערשטן באָדן וואָס זיי ארויס. אזוי שטייט די פראגע.“ *

אזוי שארפ, אזוי גראָדניק האָט וואַדימיר איליטש געשטעלט די פראגע וועגן די געפארן, וואָס עס טראָגט מיט זיך אָט די קליינבירגערלעכע סטיכיי. און פאנאנדערארבעטנדיק די מאַסמיטלען פארן אריבערגיין צו דער נײַער עקאָנאָמישער פאָליטיק, האָט ער דאָכטונ זיך ניט באגרענעצט בלויז מיט האנאָכעס. אייניקע האָבן זיך געפרווט אויסמאָלן לענינען אלס טעאָרעטיקער פון אָט די הא-

* לענינג, ווערק, ב. XXII, ז. 515.

נאָכעס, ווי דעם טעאָרעטיקער פון האנאָכעס דעם פויערטומ, זיי האָבן זיך געפרוּווט רעדוצירן דעם גענייזומ צו דער פויערשער פראגע. אָבער לענינג איז קיינמאָל נישט געווען קיין פויערשער פילאָסאָפּ— און מיט אָפּשאצונג פון זיינע טעטיקייט איז רעכניצעס, לענינג האָט ווי א רעוואָלוציאָנער, פאנאנדערארבעטנדיק די פראגע וועגן צו- זאמענשלוס מיטן פויערטומ, וועגן בונד מיטן פויערטומ, צוגלייך דערמיט געווען אויך יענע געפארן, וואָס דרינגענע ארויס פונדאנען, און ער האָט גלייכצייטיק פאנאנדערגעארבעט א גאנצע סיסטעם מאָסמיטלעך, וועלכע האָבן באדארפט אונטערגעדענע אָט די קליינ- בירגערלעכע סטיכיי אונטער דער מעלכע און גיכערן דעם נוצאָכן פון דער סאָציאליסטישער ווירטשאפט און פראָדעטארישער דיקטאטור. ער האָט פאָרגעלייגט א ריי מאָסמיטלעך פון מעלכישן קאפי- טאליזם. ער האָט אפ א נייעם אויפן אוועקגעשטעלט די פראגע וועגן קאָאָפּעראציע, וואָס גיט, אינ די בארינגונגען פון דייק- טאטור פונעם פראָדעטאריאט, די מעגלעכקייט אריבערצוגיין צום סאָ- ציאליזם מיטן „מעגלעכסט פאָשעטן, גלייכט און צוטריט- לעכט פארן פויער וועג“*. אָבער צוגלייך דערמיט גייען דורכ ווי א רויטער פאָדעם אינ אלע זיינע אָנווייזונגען די פראגן פון שאפן א גרויס-אינדוסטריע. ער האָט געזאָגט:

„א רעטונג פאר רוסלאַנד איז נישט בלויז א גוטע גערעטעיש אינ דער פויער- שער ווירטשאפט— ראָז איז נאָך ווייניק, און נישט בלויז א גוטער צושטאנד פון דער ליכטער אינדוסטריע, וואָס גיט דעם פויערטומ געברויך-געגנשטאנדן, דאָס איז נאָך אויך ווייניק, אונדז איז נייטיק אויך א שווערע אינדוסטריע... אָן דער רעטונג פאר דער שווערער אינדוסטריע, אָן איר ווירערשטעלונג וועלן מיר נישט קאָנען אויפ- בויען קיין שום אינדוסטריע, און אָן איר וועלן מיר ביכדאָל אומקומען אלס זעלב- שטענדיק לאנד.“**

ער האָט גערעדט וועגן דעם, און אונדז איז נייטיק די אופשטע- לונג פון דער גרויס-אינדוסטריע, ווייל דעריין, און נאָר דע- ריין איז אונדזער רעטונג.

ער פלעגט קעסידער אונטערשטרייכן, אז מיר מוזן אָנזאמלען און אָפּפאָרן מיטלעך פאר אונדזער אינדוסטריע, ווייל נאָר די גרויס-אינדוסטריע איז די ווירקלעכע און פעסטע

* לענינג, ווערק, ב. XXVII, ז. 392.

** לענינג, ווערק, ב. XXVII, ז. 349.

באזע פונעם סאציאליזם. נאך אָט די גרויס־אינדוסטריע
וועט געבן אינאונדערע הענט די מיטלענע און מעגלעכקייטן אים
איבערצומאכן די דרייבנע פויערשע ווירטשאפט.

אָט די אָנווייזונגען לענינס זיינען עס די גרונטיקע, זיי גייען
דורך ווי א רויטער פאָדעם דורך אלע זיינע דירעקטיוון אפן גע-
ביט פון דער נייער עקאָנאָמישער פאָליטיק.

און אנדערש האָט גאָר נישט געקאָנט זיין, ווייל לענינ פלעגט אינ-
פילסכטן איינקלאנג מיט מארקסן באהויפטן, אז די עקאָנאָמישע באזע
טון דער פראָלעטארישער דיקטאטור איז א נייע ארבעט-אָרגא-
ניזאציע, א העכערע אינ פארגלייך מיטן קאפיטאליזם.

אינ אָט דעם צוואמענהאנג, אינ שיינ פון דער ראָליע, וועלכע
לענינ פלעגט צוגעבן דער פראָלעטארישער דיקטאטור אלס געווער
פון קאמף קעגן דער קליינבירגערלעכער כטיי, איז קענען צו דער-
מאָנען, אז בא אונדז האָבן זיך נאך מיט ווייניקע יאָרן צוריק גע-
פונען טעאָרעטיקער, וואָס פלעגן האלטן, אז באמ אנאליזירן אונדז-
ער עקאָנאָמיק, קאָנען מיר זיך אבסטראהירן פון דער פראָלע-
טארישער דיקטאטור, פון איר עקאָנאָמישער פאָליטיק, נונעם פלאנ.
אז מיר קאָנען באטראכטן אונדזער עקאָנאָמיק, אויסשליסן-
דיק פונעם אנאליז די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

די דאָזיקע „טעאָרעטיקער“ פלעגן טיינען, אז בא אונדז, פונקט
ווי אינ דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, איז פאראן א געוויסער
אייגענער אָביעקטיווער געזעץ און אָביעקטיווע געזעצמעסיקייט,
וואָס איז אומאָפהענגיק פון אונדזער ווילן.

איינער פון די דאָזיקע „טעאָרעטיקער“ פלעגט ארויסרוקן דעם
געזעץ פון דער אויגערופענער „אָנפאנגלעכער סאציאליסטישער אָנ-
זאמלונג“, וואָס לייגט זיך דורך א וועג אומאָפהענגיק פון אונדז-
ער ווילן, פון דער פראָלעטארישער מעלכע, און וואָס דער טאָך
זיינער באשנייט אינ דעם, אז דער סאציאליסטישער סעקטער פאר-
ברייטערט זיך יוטאָמאטיש אפן כעזשכט פון פארשלינגען די
דרייבנע פויערשע ווירטשאפט און דעם קאפיטאליסטישן סעקטער.

די דאָזיקע „טעאָריע“, וואָס האָט געהאט א בעזייירעשן טראַג-
קיסטישן יאָרער, האָט דירעקט געפירט צו אן איינרײס מיטן פוי-
ערטום.

א צווייטע טעאָריע האָט ארויסגערוקט פאר אונדזער עקאָנאָמיק

דעם אויגערופענעם געזעץ פון ארבעט-פארוענדונגען, וואָס שטייט
קלוימערשט אויב אויסער אנדער ווילן און וואָס איז אונטער-
געפֿירט אנדער גאנצע עקאָנאָמיק.

דעם דאָזיקן געזעץ פֿון ארבעט-פארוענדונגען, וואָס האָט נישט
קיינ שום שניצט מיט מאַרקס טעאָריע, האָבן די דאָזיקע טעאָרע-
טיקער אָפֿארטוניסטן זייער גיב איבערגעזעצט אפֿ דער שפּראַך פֿון
עקאָנאָמישער פֿאָליטיק, אפֿ דער שפּראַך פֿון פראַקטישע מאַסמיטלען;
אָט דער געזעץ האָט געזונען זיין אויסדרוק אין דער פראַקטיק
פֿון אָרענטירן זיך אפֿ די אויגערופענע, שטאַלע ערטער.

דער טאָב פֿון דעם איניענ באשטייט אין דעם, אז אָנשטאַט צו
באוועגן זיך פֿאַרויס, אָנשטאַט צו לייזן די ווידערשטאנד פֿון אנדער-
ער עקאָנאָמיק דורך דער באוועגונג פֿאַרויס, אָנשטאַט בליצקומען די
שמאַלע ערטער אפֿן גרונט פֿון די אָנגעזאַמלטע קרעפֿטן און מנגלעכ-
קייטן פֿונעם וועקס פֿון אנדער אינדוסטריע, פֿלעגן אָס די אָפֿאָט-
ניסטישע פֿאָליטיקער רופן דערצו, אז מיר זאָלן זיך אָרענטירן אפֿ
די סאַמע נישט אנטוויקלטע, אפֿ די סאַמז אָפֿגעשלאנענע צווייגן פֿון דער
ווירטשאַפֿט.

און ס'איז גאנצ נאטירלעך, וואָס אויבוי דאָס סאַמז שמאַלע אָרט
איז געווען די לאַנדווירטשאַפֿט, האָט דאָס אָרענטירן זיך אפֿ די
שמאַלע ערטער אין דער ערשטער ריי באטייט, אז מיר האָבן בא-
דארפֿט פארבלייבן אפֿן ניוואָ פֿון דער פֿויערשער באגרענעצטקייט,
אומבאוואָפֿנטע אנטקעגן אנדערע סאָנימ אינווייניק און דרויסן
פֿונעם לאַנד.

אָבער אנדער פארטיי איז נישט אוועק מיט יענעם וועג, וואָס
עס האָבן פֿאָרגעלייגט די דאָזיקע אויכ-מיר-טעאָרעטיקער, וויל דאָס
וואָלט געהייסן אונטערגעבן זיך דעם זעלבשטראָם, לאָזן זיך שווימען
לויטן פארלאנג פֿון אָט דער זעלבער סטיכיי, וואָס האָט אונדז ארום-
געוינגלט. די פארטיי איז דערום נישט איינגעגאנגען. די פארטיי האָט
פֿעסט געדענקט לענינס אָנווייזונגען וועגן יענע געזארגן, וואָס שטייען
אונדז פֿאַר אפֿ אָט דעם וועג, זי האָט געדענקט די לענינשע אָנוויי-
זונג וועגן דעם, אז מיר מוזן באשאפֿן א גרויס-אינדוסטריע און אפֿ
איר באזע זיך באוועגן קעגן דער קליינבירגערעכער סטיכיי.

און, אויב מיר וואָלטן ארויסגלייט פֿון די מאַרק-באציאָנען, וואָלטן
מיר דעם געקאָנט האָבן אויפֿע גראַנדעזע אונטערנעמונגען, ווי קוז-

ג'עצקבוי, מאגניטאָנאָרסק א. א. אנד? ווער וואָלט אימזשטאנד געווען, ארויסגייענדיק פון דער פאָשעטער מארק-דענטאבלקייט, אויסבויען אונטערגעמונגען, וואָס אפ זיי איז אויסגעקומען צו פארווענדן הונדערטער מיליאָנען רובל, מאָביליזירן אומגעהייערע מאסן ארבעטקראפט, פארווענדן א מאסע פארשיידענע בוי-מאטעריאלן, אריינפירן א ריזיקע צאָל אימפאָרט-מאשינעס אדג.? ווער וואָלט דאָס בעקויעכ געווען, וועלכע אנדערע מאכט, וואָסער אנדערע ווירטשאפטלעכע אָדער עקאָ-נאָמישע אָרגאניזאציע? און צי קאָן מען זיך פאָרשטעלן עפעס אזוינס, אויב מיר וואָלט זיך אונטערגעגעבן דעם זעלבשטראָם?

דאָס איז בעקויעכ געווען אויסצופירן נאָר די פראָלעטארישע מעלוכע, וואָס איז דערביי גיט ארויסגעגאנגען פונעם שטאנדפונקט פון היינטיקן טאָג אָדער פון דער היינטיקער רענטאבילקייט, נאָר פון דער נויטווענדיקייט צו באוואַפֿענען דעם פראָלעטאריאט מיט טעכניק, אויס-צוברענגען דעם פונדאמענט פון דער סאָציאליסטישער עקאָנאָמיק, פאר-וואנדלען אונדזער לאַנד אין א פאָרגעשריטן לאַנד אויך אין היינזיכט פון טעכניק. דאָס איז בעקויעכ געווען צו טאָג די פראָלעטארישע מעלוכע, וואָס איז ארויסגעגאנגען פון מער גרונטיקע צילן און אופ-גאבן פון אונדזער באוועגונג.

דערין באשטייט די זאך, און אונדזער פארטיי האָט אין פולסטן איינקלאנג מיט לענינס אָנווייזונגען אָט די ליניע דורכגעפירט, זי האָט פאנאנדערגעוויקלט די קאָאָפּעראציע, זי האָט פאנאנדערגעוויקלט די אינדוסטריע; זי האָט געבויט די גראנדיזע אונטערגעמונגען סיי אין דער לאנדווירטשאפט סיי אין דער אינדוסטריע, זי האָט בא-שאפן די עקאָנאָמישע באזע פונעם סאָציאליזם און האָט ארופגעלייגט א צוים אפ דער קריינבירגערלעכער סטיכיי.

אויב מע זאָל שוין יאָ ריידן וועגן דעם באוועגונג-געזעץ, וואָס איז געווען און איז בא היינטיקן טאָג פאראן בא אונדז, דעם בא-וועגונג-געזעץ פון אונדזער עקאָנאָמיק, דעמלט מוז מען זאָגן, אז אָט דער „באוועגונג-געזעץ“ פון אונדזער עקאָנאָמיק, אָט דער יעסאָד פון אונדזער באוועגונג—דאָס איז די פראָלעטארישע דיקטאטור, וואָס איז באוואַפֿנט מיט דער לענינשער טעאָריע, וואָס ווערט אָנגעפירט פון דער לענינשער פארטיי, וואָס פארמאָגט א פלאן פון דער באוועגונג צום סאָ-ציאליזם. אנדערש קאָן נאָר גיט זיין.

אייניקע ווערן עפּשער זאָגן: סטייטש, און ווי-זשע האלט
עס מיט די אָביעקטיווע באדינגונגען און אָביעקטיווע אָנגאבן,
וואָס פון זיי מוזן מיר ארויסגיין? צי הייסט עס ניט, אז מיר קאָ-
נען ארויסשפרינגען פון אַט די באדינגונגען? פארשטייט זיך, אז דאָס
וואָלט געווען א רעכילעס אפּ אונדזער פארטיי. די פארטיי שלאָגט
מיט דער גאנצער קראפט יענע, וואָס מיינען, אז בא זיי שפילט
קיינ זאך קיינ ראלע ניט, אז אלץ איז א קלייניקייט. די פארטיי
שטרייכט אונטער קעסיידער, אז מיר דארפן בויען אונדזער גאנצע
באוועגונג אפּ גרונט פון זאָרגעוודיקן דערלערנען די עקאָנאָמיק, אלע
אירע באדינגונגען, פון מאָביליזירן די קרעפטן און מ'טלען, קעדיי,
שטיצנדיק זיך אפּ די אָביעקטיוו געגעבענע מעגלעכקייטן, ענדערן די
דאָזיקע באדינגונגען אין דער ריכטונג צום זיג פונעם סאָציאליזם.
דערינ באשטייט דער געזעץ פון אונדזער באוועגונג, ווייל די
פראָלעטארישע דיקטאטור איז גראָד טאקע בארופן צו דעם, אז זי
זאָל ניט פאָשעט צופאסן זיך צו די פאראנענע באדינגונגען, ניט
פראָסט אונטערגעבן זיך די אָביעקטיווע געזעצן, וואָס עקזיסטירן
אין דער געזעלשאפט, — די פראָלעטארישע דיקטאטור איז
דערצו טאקע בארופן, צו איבעראנדערשן די וועלט,
צו ענדערן די מענטשלעכע באציאונגען, צו שאפן א נײַע,
העכערע אָרגאניזאציע פון דער פראָדוקציע און פון
דער מענטשלעכער ארבעט. טאקע דערפאר, וואָס אונדזער
פארטיי האָט, קעמפנדיק קעגן די אויסדריקער פון דער קליינבירגער-
דעכער סטייך, קעגן דער טעאָריע און פאָליטיק פון ריכטן זיך לויט
די שמאָלע ערטער און לויט די אזויגערופענע אָביעקטיווע געזעצן,
געהאט פאר זיך א קלאָרן און גענויעם פלאן פון ווירטשאפטלעכער
סאָציאליסטישער בויונג, האָט זי טאקע געזיגט, באשאפנדיק אין מע-
שעך פונעם פינפֿיאָר די גרעסטע אינטערנעמונגען, וואָס האָבן בא-
וואָפנט דעם פראָדעטאריאט מיט דער פאָרגעשריטענער טעכניק.
כאוויירימ, ס'איז פאראן נאָך א זייט אין אַט דער פראגע וועגן
קאמפ פארן סאָציאליסטישן פלאן. מיר האָבן דאָך קיינמאָל ניט בא-
טראכט אַט דעם פלאן ווי עפעס א קאנצעליארישע זאך, ווי בלויז עפעס
א מינ ציפער-סכעמע, אָדער „פאפירענעם צירקולאר“. מיר ווייסן,
אז דער פלאן איז א זאך פון קאמפ, פון מאָביליזירן די פראָדעטא-
רישע קויכעס און די קויכעס פון אלע ארבעטנדיקע. מיר האָבן

קיינמאל ניט געהאלטן אין האלטן ניט, אז עס איז גענוג צו געבן א פלאן, און ער וועט שוין אפ עפעס אן אויסן אליין זיך פאר-ווירקלעכן. קיינמאל איז געבן ניט! באמ אויסארבעטן דעם פלאן פאר יעדן יאָר און פאר יעדן ווירכשאפט-צווייג שטעלט די פארטיי אָט די פראגע פון פלאן ווי א פראגע פון קלאסנקאמפ. איז מעשעכ פונעם פנפֿיאר איז אונדז אויסגקומען אויסצושטיין ניט קיין קליינעם קאמפ פאר דער פארווירקלעכונג פונעם פלאן קעגן די אָפּאָרטוניסטן אינווייניק איז אונדזער פארטיי און קעגן דעם אומיטלגארן פארביטערטן ווידערשטאנד מיצאד די קלאס-סאָנימ.

דערמאָנט זיך די ברויט-פארגרייטונגען אין די יאָרן 1928—1930, בעשאַס דער באלעגוף האָט זיך געפרוּווט אָרגאניזירן א דירעקטן טאָנאָטאָש, ניט געבן קיין ברויט דער פּראָדעטארישער מעלכע (און ברויט איז דאָך געווען און איז אויך אצינד דער יעסאָד פארן פא-נאנדערוויקלעכן די אינדוסטריע, די גאנצע ביינוג). דערמאָנט זיך דעם פּראָצעס פון דער "פּאָמפארטי" און אנדערע שעדיקער, וואָס האָבן איז אונדזערע אנטשאלטן געקעמפט קעגן דעם פארווירקלעכן דעם פינפֿיאר-פלאן.

דאָס אָפּ באיינונט איז א גענוגער מאָס בוייעט, אז די פראגע פון פארווירקלעכן דעם פלאן פון דער פּראָדעטארישער דיקטאטור איז א פראגע פון קלאסנקאמפ, ווי דאָס פלעגט ניט איין מאָל אונ-טערשטייכן וואָדימיר איליטש.

צוגלייך דערמיט איז די פראגע פון פלאן א פראגע פון מאָכ-ליזירן אלע קריכעס פונעם פּראָדעטאריאט. וויאזוי דער פלאן ווערט פארווירקלעכט, — דאָס הענגט אָפּ פון דעם, אפּ וויפֿך דער פארטיי גיט זיך אַינצו אָרגאניזירן ארום אָט דעם פלאן די ארבעטן-דיקע מאסן און געבן א קאָנקרעטע ריכטונג זייער שעפּערישער ענערגיע.

מיר געפינען זיך אצינד איין נײַע באדינונגען: מיר האָבן א זיג פונעם סאָציאַליזם אין דער לאנדווירטשאפט, וואָס דריקט זיך אויס אין דעם, וואָס די קאָלויטען פרעוואלירן אין דער ערדארבעט. צו-זאמען מיט די ראטווירטע שפילן זיי בא היינטיקן טאָג די אנט-שיידנדיקע ראלע אין דער לאנדווירטשאפטליכער פּראָדוקציע. אָבער אָט די פראגן פון קאמפ פארן פלאן, פון קאמפ קעגן זעלבשטראָם שטייען דאָ פאר אונדז איז זייער גאנצער שארפֿקייט.

מיר האָבן אָרגאניזירט ראטווירטן און קאָלוירטן. די קאָלוירטן זײַנען אונטערנעמונגען פֿון סאָציאליסטישן טיפּ. אָבער כ' סטאלין האָט אין זײַנע לעצטער רעדע ריכטיק באטאָנט, אז דאָס הייסט נאָך נישט, אז אלע זײַנען זיי אונטערנעמונגען, וואָס זײַנען סאָציאליסטישע לויטן טאָג. בא די קאָלוירטניקעס לעבן נאָך די קלייניגנטימערישע רעשט לעך, די קאָלוירטניקעס מוז מען נאָך דערציען פאר ווירקלעך סאָציאליסטישע ארבעטלײַט. און ווען מיר ריידן אצינד וועגן דער קאמפאניע פֿון פֿרילינג-סאָרוזי, ווען מיר ריידן וועגן פֿלאן פֿון ברויט פארגרייטונגען, וועגן פֿלאן וואָזוי די קאָלוירטניקעס דארפֿן אויספירן זייערע פארפליכטונגען פאר דער פראָלעטארישער מעלוכע, — איז דאָס פאר אונדז, כאוירימ, נישט פאָשעט אן אַרדנטלעכע לאנדווירטשאפטלעכע קאמפאניע. פאר אונדז איז דאָס א קאמפ פארן סאָציאליסטישן פלאן אין קאָלוירט אָדער ראטווירט, א קאמפ צו דערציען דעם קאָלוירטניק פאר א סאָציאליסטישן ארבעטמאן, א קאמפ פאר פארוואנדלען די קאָלוירטן אין ווירקלעך סאָציאליסטישע אונטערנעמונגען. דערין באשטייט די פראגע.

און איצט געפינען זיך נאָך מענטשן, וואָס שטעלן בענעגייע די קאָלוירטן די פראגע אזוי: מיילע, אויסגעפילט, נישט אויסגעפילט, — נישקאָשע, ווי-עס-איז וועלן מיר זיך שוין אן אייצע געבן. ביז איצט זײַנען נאָך דאָ אזוינע מענטשן, וואָס האלטן, אז וויבאלד זיי האָבן אוועקגעשיקט דעם פֿלאן אין ראיאָן אריין, — איז גענוג. און צולעצט, זײַנען פאראן לײַט, וואָס כויעקן פֿון די שווערי קײַטן, וועלכע אונדזער פארטיי באגעגנט אין איר קאמפ פאר אויספירן די היסכיוועסן מיטאד די קאָלוירטניקעס לעגאבע דער מעלוכע. אָבער דאָס זײַנען מענטשן, וואָס האָבן איינגעריסן מיטן לעניניזם. מיר מוזן ארום דעם פֿלאן, ארום דעם פֿלאן פֿון דער פארוויי קאמפאניע, ארום דעם, אז די קאָלוירטניקעס זאָלן אויספירן די פארפליכטונגען פאר דער פראָלעטארישער מעלוכע, אָרגאניזירן און אופהייבן די מאסן, דערציען זיי אפ אָט דעם איינעם, העלפֿן זיי לײַך ווידירן די קלייניגנטימערישע רעשטלעך, אויסשמירן אין דעם קאמפ נייע באַלשעוויסטישע קאדרען אין די קאָלוירטן. אין דער הינזיכט וועט אונדז נאָך אויסקומען א סאך צו ארבעטן. אונדזערע סאָנימ כיכיקען נאָך. זאָלן זיי כיכיקען! זיי האָבן געכײַ

כיקעט אויך וועגן דעם פינסיאָר. אָבער מיר זײַנען איבערצײַגט, אז
 אינ אונדזער קאמפּ און ארבעט פאר סאָציאַליסטישער דערצײַונג פון
 קאָלואירטניק, פאר אָרגאניזירן די פארזײ-קאמפּאניע, די ברויט-פאר-
 גרייטונגען וועט אונדזער פארטיי זיגן און וועט דערום דערצײַען
 נײַע מיליאָנען קעמפער, באַלשעוויקעס, וואָס וועלן קעמפּן פאר דער
 סאָציאַליסטישער בויונג, אז זי וועט זיי דערצײַען פונקט אזוי, ווי
 זי פלעגט דאָס טאָן אין די אונטערנעמונגען פון דער אינדוסטריע,
 ווי זי האָט אופגעהייבן נײַע און נײַע שיכטן אקטיווע און באוויסט-
 זיניקע פראָדעטאריער.

IV. די נייטיקייט פון ווייטערדיקן פארפעסטיקן די פראָ- לעטארישע דיקטאטור

כאוויירימ, מיר לעבן בא היינטיקן טאָג אין נײַע באדינגונגען.
 דער סאָציאַליסטישער סעקטער פרעוואלירט און שפּילט אן אנטשיידנ-
 דיקע ראָלע אין דער עקאָנאָמיק. און בא אונדז געפינען זיך מענטשן,
 וואָס אײַלן זיך צופיל, וואָס פארגעסן לענינס אָנווייזונגען און וואָס
 פון אָט דעם פאקט פון דער געענדערטער סיסטאציע מאכט זיי אן
 אויספיר, אז מיר מעגן אָפשוואכט אונדזער פראָלעטארישע מעלכע, אז
 אין דאָרפ, ווי ס׳זײַנען שוין אָרגאניזירט קאָלואירטן, דארפ מען
 שוין ניט האָבן קיין ראטן און קיין ראטנמאכט.

אָט די אלע כקירעס גייען זיך ראדיקאל פאנאנדער מיט דעם
 אלץ, וואָס אונדז האָט געלערנט וולאדימיר איליטש לענינ אין דער
 פראגע פון מעלכישער מאכט, וואָס דאָס דארפן מיר אצינד באזונ-
 דערס גוט געדענקען. וולאדימיר איליטש פלעגט קעסיידער אונטער-
 שטרייכט, אז נאָך דעם, ווי דער פראָלעטאריאט וועט האָבן דע-
 ראָבערט די מאכט, הייבט זיך אָן די העכסטע פארביטערונג
 פונעם קלאסנקאמפּ. ער האָט טאקע אויסדריקלעך גערעדט וועגן אָט
 דער העכסטער פארביטערונג פונעם קלאסנקאמפּ אין זײַנ קאָנספּעקט
 פון דער בראָשור „וועגן דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט“.*
 דער קאמפּ, דער פארביטערטער ווידערשטאנד מיטאז די עקס-
 פּראטאטערס שרעקן אונדז ניט.

* לענינ, ווערק, ב. XXV, נ. 6.

גא אונדז איז נישט קיין שול פון זיסן איינר'דיג, נאָר א שול פון אומקאָמפּרעזענטירטע קלאסנאָמעס.

„אונדז, ווידער, פונקט ווי נאָלע אופריכטיקע פריינט פונעם אונטערדריקטן קלאס, קאָנען די עקסטרעמע מאַסמיטלען פון ווידערשטאנד מיטאָר די עקספּליאטא-טערס נאָר פרייען, וויל דאָס אויסוואַקסן, דאָס רייפ ווערן פונעם פּראָלעטאריאט צו מאַכט דערוואַרטן מיר נישט פון איינפירן און איינשטעלן, נישט פון דער שול פון זיסנעם דראַפּעס אָדער באַלערנדיקע דעקלאַמאציעס, נאָר פון דער שול פון לעבן, פון דער שול פון קאמפּ, קעדיי צו ווערן דער הערשנדיקער קלאס און ענד-גילטיק באזיגן די בורזשואזיע, מוז זיך דער פּראָלעטאריאט דאָס אַרײַנסלעבן, וויל מיטמאָל האָט ער נישט פונדאנעם צו בעמען אז קענטעניש, און אויסלערנען זיך מוז מען אים קאמפּ. און לערנען לערנט נאָר אן ערנסטער, איינגעשפּארטער, פארצווייפלטער קאמפּ.“ *

ווילאדמיר איליטש לענין האָט גערעדט אויך וועגן לעמ, אז נאָכן דערקלערן די דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט האָבן מיר אן אוי-סערסטע פארשיידנארטיקייט פון די פאָרמען פון קלאסנאָמעס. דער קלאסן-סוינע ענדערט זיין טאקטיק וועדליך נאָך די באזינגונגען, און דאָס, כאוויירם, האָבן מיר געזען אין לויפ פון דער גאנצער צייט פון דער רעוואָלוציע — מיר האָבן געהאט אי סאבאַטאזש אי פארשווערונגן אי אָפּענע ארויסטרעטונגען פון קריג-ארמיע און אינטערעווענטן, מיר האָבן געהאט שעדיקערע אי אונ-דזערע אָרגאניזאציעס, מיר האָבן געהאט באַלעגופישן סאבאַטאזש פון די ברויט-פארגרייטונגען. און בא היינטיקן טאָג, ווען דער טאָציא-ליזם באזירט זיך אפּ א פעסטן, אומוואַקלדיקן פונדאמענט, זעצט דער קלאסן-פיינט נאָך אלץ פאָר זיין קאמפּ קעגן אונדזער פארטיי, קעגן דער טאָציאליסטישער בוינג; דער קלאסן-פיינט, וואָס האָט פארלאָרן זיין עקאָנאָמישע מאַכט, וואָס איז ארויסגעשלאָגן פון זיינע באַלעגופישע נעסטן, איז ארויסגעשלאָגן פון זיינע האַנדל-און ספּע-קוליאציע, „אונטערנעמונגען“, איז זיך אצינד פאנאדערגעקראַכן איבער אלערדיי שפּארנעס, פארקריכט אים אונדזערע אַנשטאלטן און שטרעבט דאָרט צו שעדיקן, ער פארקריכט אים אונדזערע קאָלוויזשן און ראט-ווירטן מיטן צוועק זיי פאנאדערצולייגן, אנטקעגנצושטעלן זיי דער סאָוועטישער מעדזשע.

אַט דאָס אלץ שטעלט פאר אונדז מיט דער גאנצער שאַרפּקייט

די פראגע וועגן העכערן קעטיידער אונדזער וואכזאמקייט, באצייטנס דערנעבן אלע מאכזאציעס טונעם קלאסן-פיינט, וואס מאסקיט זיך מיט סאָוועטישער לעגאלקייט, וואס מאכט דעם אָנשטעל פון אן אָנ-הענגער פון קאָלוירט, קעזיי אהיין אריינצוקריכן און דאָרטן, קלא-מערנדיק זיך אָן די קלייניגנטימערשע רעשטלעך פון די קאָלוירט-ניקעס, די געכטיקע אינדיווידואלן, צו קעמפן קעגן דער ראטנמאכט, קעגן דער סאָציאליסטישער בוינג.

כ' סטאלין האָט אין זיין רעדע וועגן דער ארבעט אין דאָרפ אַוועקגעשטעלט די פראגע אזוי, אז קיינ נייטראלע קאָלוירטן קאָנען בא אונדז נישט זיין, אז דער קאָלוירט מוז זיין אונטער אונדזער אָנפירונג, אַניט וועט ער אומפארמיידלעך אַרונטערפאלן אונטער דער אָנפירונג פונעם סויע. אייניקע באווייזן האָבן נישט געקאָנט באנעמען אָט די שטעלונג פון דער פראגע, אינדערעמעס אָבער איז דאָס די איינציק ריכטיקע לעגנשע שטעלונג. דערמאָנט זיך לענינס קאמפ קעגן די עקאָנאָמיסטן אין 1900 יאָר. דעמלט האָט זיך געהאנדלט וועגן דעם זיין אָדער נישט זיין פון אונדזער פארטיי, וועגן דעם, צי זאָל די פארטיי שטיין אין דער שפיץ פון דער ארבעטער-באוועגונג. און דעמלט פלעגט לענין זאָגן: אָפּזאָגן זיך פון פאָליטישן קאמפ, פון די פאָליטישע אפגאבן, פון דער פראָפאגאנדע און פון א רעוואָלוציאָ-נערער פארטיי הייסט אונטערזאָרענען די ארבעטער-באוועגונג און-טער דער בורזשואזער ווירקונג און אונטער דער בורזשואזער אידעאָ-לאָגיע. אזוי איז געשטעלט געוואָרן די פראגע בענעגייע דעם ארבע-טער-קלאס. מיט אזא שארפּקייט האָט וואלדימיר אייליש געשטעלט די פראגע וועגן דעם פאָרגעשריטענעם רעוואָלוציאָנערן קלאס, וועגן דעם, אז ער קאָן אַרונטערפאלן אונטער דער בורזשואזער ווירקונג! און דאָ האָבן מיר דעם קאָלוירטניק, א קלייניגנטימער, וואָס האָט נאָרוואָס אַינגעריסן מיט זיין אינדיווידועלער ווירטשאפט, ער האָט נאָך א ריי רעשטלעך. און ס'איז גאנץ נאטירלעך, אז בענעגייע איז שטייט אָט די פראגע נאָך שארפער. ווער פירט אָן אין די קאָל-ווירטן? צי פירן דאָרט אָן באַלשעוויקעס? אויב דאָרט איז נישט קיינ ווירקלעכע, קאָנקרעטע באַלשעוויסטישע אָנפירונג, — דעמלט פאלט אָט די אָנפירונג אריין צו אונדזערע סאָנים אין די הענט.

באמ איצטיקן מאָמענט שטייט פאר אונדז מיט דער גאנצער דייטלעכקייט די פראגע וועגן דער נויטווענדיקייט ווייטער צו פאר-

פעסטליקן די פראָלעטארישע דיקטאטור אפ צו קעמפן קעגן די רעשט-
לעב פון קלאסנ-פיינט.

צוגלייך דערמיט וויקלט זיך אלץ שטארקער פאנאדער פאר אונדז
די צווייטע וויכטיקסטע זיט פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור —
דאָס איז איר דערציירישע ראָליע. לענינ האָט געהאלטן פאר איינער
פון די וויכטיקסטע אופגאבן פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור אירע
דערציירישע אופגאבן סײַ בענעגייע די אָפּגעשטאנענע שיכטן פון
פראָלעטאריאט סײַ בענעגייע די אנדערע שיכטן ארבעטנדיקע. אָט
די אופגאבע שטייט פאר אונדז מיט דער גאנצער קראפט. אינ זײַן
בריוו צו די אונגארישע ארבעטער, ווען אינ אונגארן איז פאָרגע-
קומען די רעוואָלוציע אונ אינ אונגארן איז אָרגאניזירט געוואָרן א
ראטנ-רעפובליק, האָט לענינ, געבנדיק די אונגארישע ארבעטער א
קורצע ארבעט-פראָגראם, געשריבן:

„דורך קלאסנקאמפ קעגן דעם ווירערשטאנד פון דער בורזשואזיע, קעגן
דער אינערטקייט, דער רוטינע, דער אומאנטשלאָסנקייט, די וואקלונגען פון דער
קליינ-בורזשואזיע דארף דער פראָלעטאריאט פארטיידיקן זײַן מאכט, פארפעסטיקן
זײַן אָרגאניזירנדיקע ווירקונג, דערשלאָגן זיך די „נייטראליזירונג“ פון יענע
שיכטן, וואָס האָבן מוירע אָפּגעגייגן פון דער בורזשואזיע אונ וואָס גייען צו
נייט-זיכער נאָכן פראָלעטאריאט, פארפעסטיקן די נײַע דיסציפלינ, די כאווערשע
דיסציפלינ פון די ארבעטנדיקע, זייער פעסטע פארבינדונג מיטן פראָלעטאריאט.
זייער באהעפטקייט ארום דעם פראָלעטאריאט, אָט די נײַע דיסציפלינ, דעם
נייעם יעסאָר פון געזעלשאפטלעכער פארבינדונג, אָנשטאָט דער לײַביגנטימערישער
דיסציפלינ פונעם מיטלאטער, אָנשטאָט דער דיסציפלינ פון הונגערי, דער דיס-
ציפלינ פון דער „פרייער“ לײַב-שקלאפעריי באמ קאפיטאליזם.“ *

די פארטיי פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור פילט אויס בא-
היינטיקן טאָג אָט די אופגאבע, די אופגאבע פון שאפן א נײַע גע-
זעלשאפטלעכע דיסציפלינ, וועלכע לענינ האָט באטראכט ווי א נײַע
ארט געזעלשאפטלעכע פארבינדונג. די פארטיי פילט
אויס אָט די אופגאבע אינ אונדזערע קאָלויירטן, אינ די דאָזיקע נײַע
אונטערנעמונגען, וואָס זײַנען די גרעסטע דערגרייכונג פונעם פינף-
יאָר אונ וואָס מיר מוזן איצט מאכן זיי אלע, אָן אויסנעם, פאר
סאָציאליסטישע לײַט זייער טאָב.
אונ צולעצט, כאוויירימ, שטייט נאָך פאר אונדז בענעגייע די

* לענינ, ווערק, ב. XXIV, ז. 315.

קאלוירטן, און נישט בלויז בענעגניע די קאלוירטן, אויך א צווייטע וויכטיקע אופמאכע, וואָס לעניג פלעגט זי שטענדיק באטאָנען. ער פלעגט זאָגן:

„דער קאָמוניזם הייבט זיך אָן דאָרט, וווּ עס אנטשטייט בא די דורכ- שניטלעכע ארבעטער א מעסירעסנעפעשדיקע זאָרג. וואָס איז גיווער די שווערטע מי, א זאָרג וועג פארגרעסערן די פראָדוקטיווקייט פון דער ארבעט, וועגן אָפּהייטן יעדן פורד ברויט, קוילען, אייזן און אנדערע פראָ- דוקטן, וואָס זינען באשטימט נישט פאר די, וואָס ארבעטן פערזענלעך, און נישט פאר זייערע „נאָענטע“, נאָר פאר „ווינטע“, דה. פאר דער גאנצער געזעלשאפט איי- גאנצן גענומען, פאר צענדליקער און הונדערטער מיליאָנען מענטשן, וואָס זינען פארייניקט צוערשט אין איינע סאָציאליסטישער מעלוכע, דערנאָך אין א פארבאנד פון סאָוועטישע רעפובליקן.“ *

אָט וואָזוי לעניג פלעגט שטעלן די פראגע: זאָרגן וועגן יעדן שטיקל ברויט, וועגן יעדן שטיק קוילען איז די אינטערעסן פון דער גאנצער סאָציאליסטישער געזעלשאפט. אָט דאָס איז טאקע, כאוויירימ, יענע פראגע וועגן אָפּהייטן דאָס סאָציאליסטישע אייגן- טום, וואָס אונדזער פארטיי האָט לעצטנס אוועקגעשטעלט און וואָס האָט אן אומגעהייערע באדעטונג, ווייל אָט דאָס סאָציאליסטישע אייגן- טום איז דער יעסאָד פון דער סאָוועטישער אָרדענונג. די פארטיי פירט איינ די קאלוירטן א דערצייערשע ארבעט, זעענדיק זיך צו דערשלאָגן, אז די קאלוירטניקעס זאָלן פארשטיין, וואָס דאָס איז אוינס אָט דאָס סאָציאליסטישע אייגנטום, זיי זאָלן זיך אויסלערנען עס אָפּצוהייטן, צו זאָרגן וועגן דעם. דאָס באטייט — דערצייען די קאלוירטניקעס ווי ארבעטלעך, ווי מיטגלידער פון דער סאָציאליס- טישער געזעלשאפט, ווי בעזעמס סאָציאליסטישע ארבעטלעך.

V. וועגן רעוואָלוציאָנערער טעאָריע

עס דערנענטערט זיך דער טאָג, ווען מיר וועלן פארציכענען 50 יאָר זינט מאַרקס טויט. דאָ, אפ דער היינטיקער זיצונג, דארפן מיר זאָגן, אז דער יעסאָד פון אונדזערע ניצכוינעס איז דער פאקט, וואָס אונדזער פארטיי האָט דורכ לעניגען איינגעזאפט אין זיך די גאנצע דערפארונג פון דער אינטערנאציאָנאלער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג, אלדאָס בעסטע, וואָס איז אין איר געווען. ווייל כ' לעניג

* לעניג, ווערק, ב. XXIV, ז. 342.

איז געווען גיט בלויז א קענער פונעם מארקסיזם, ער איז געווען דער גרעסטער מארקסיסטישער טעאָרעטיקער, ער איז געווען מארקס פאָרזעצער אין דער אנטוויקלונג פון דער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע. כאַווער סטאלין האָט פולשטענדיק ריכטיק כאַראַקטעריזירט דעם לעניניזם אלס מארקסיזם פון דער עפאָכע פון אימפעריאליזם און פראָ-דעטארישער רעוואָלוציע. דערמיט ווערט באטאָנט, אז דער לעניניזם איז די אָרגאנישע פאָרזעצונג און אנטוויקלונג פונעם מארקסיזם. אין זײַן שמועס מיט דער אמעריקאנישער ארבעטער-דעלעגאציע האָט כ' סטאלין געזעבן א דײַטלעכע און קורצע פאָרשטעלונג וועגן יענע פראגן, וואָס לענין האָט פאנאנדערגעארבעט צו אנטוויקלען מארקס לערע: די פראגן פון דער פראָדעטארישער דיקטאטור, וועגן איר סאָוועטישער פאָרם און וועגן די פארבינדעטע פון דער פראָדעטארי-שער רעוואָלוציע, וועגן דעם זיג פונעם סאָציאליזם אין איינע לאַנד, די פראגן פון נאציאָנאַל-קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס, וועגן דער פארטיי. איך וועל זיך נישט אָפּשטעלן דאָ אויספירלעך אפּ דעם, ווייל דאָס אלץ איז גלענצנד פאַרמולירט בא כ' סטאלין.

רייזנדיק וועגן מארקסיזם, האָט וואַדימיר איליש געשריבן:

„גאנצ אנדערש באשטייט די זאך, ווען די אופגאבע פון די סאָציאליסטן ווערט רעדוצירט צו זײַן די אידייִשע אָנפירער פונעם פראָדעטאריאט אין זײַן ווירק-לעבן קאמפ קעגן עמעסע, ווירקלעכע סאָנימ, וואָס שטייען אפּ ווירקלעכע וועג פון דער גענעבענער געזעלשאפטלעכ-עקאָנאָמישער אנטוויקלונג. בא דעם בא-דינג גיסט זיך די טעאָרעטישע און די פראקטישע ארבעט צונויפן אין איינע ארבעט; וואָס זי האָט אזוי טרעפֿליכע כאַראַקטעריזירט דער וועטעראן פון דער דײַטשישער סאָציאַל־דעמאָקראַטישע לייבקנעכט מיט די ווערטער: שטודירן, פראָפּא-גאנדירן, אָרגאניזירן.

מע קאָן נישט זײַן קיין אידייִשער אָנפירער אָן דער אויבן אָנגעוויזענער טעאָרעטישער ארבעט, פונקט ווי מע קאָן נישט זײַן אזא פירער, נישט ריכטנדיק אָט די ארבעט לויט די פאָרערונגען פון דער זאך, נישט פראָפּאגאנדירנדיק די רעוול-טאטן פון אָט דער טעאָריע צווישן די ארבעטער און נישט העלפנדיק זייער אָר-גאניירונג.

אָט די אוועקשטעלונג פון דער אופגאבע גאראנטירט די סאָציאַל־דעמאָ-קראַטישע קעגן יענע פעלערן, פון וועלכע ס'לירט אזוי אָפּט די גרופעס סאָציאַ-ליסטן, — קעגן דאָגמאטיזם און סעקטאנטישקייט. *

* לענין, ווערק, ב. I, ז. 192.

כאוויירימ, דאָס איז אָנגעשריבן געווען אין איינער פון לענינס ערשטע ארבעטן, וואָס זינען אוינס די „פאָק-פּרײַנט“? מיר זעען דאָ א קלאסישע כאראקטעריסטיק פון דער פארהעלטעניש-צווישן דער טעאָרעטישער און פראקטישער ארבעט, און אָט די פארהעל-טעניש קאָנען מיר מיט דער פולסטער דיטלעכקייט זען בא-לענינען.

נעמט זינען ארבעטן וועגן אימפּעריאליזם, וועגן דער טאקטיק און סטראטעגיע אין דער בורזשואו-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע, וועגן דער טאקטיק און סטראטעגיע אין דער פראָלעטארישער רע-וואָלוציע. דאָס זינען אלע גאָר גרויסע פראָבלעמען, וואָס זיי האָט ארויסגערוקט און פאנאנדערגעארבעט וואָנדימיר איליטש לענין אין צוזאמענהאנג מיט דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג, אין צוזאמען-האנג מיט דעם קאמפ, וואָס די פארטיי האָט געפירט.

אין דער געשטאלט פון לענינען זעען מיר א ווינדערבארן מו-סטער פון צווייפּפאָרונג פון א טעאָרעטיקער מיטן גרעסטן אָרגא-ניזאטער, ווייל ער האָט פאנאנדערגעארבעט די דאָזיקע פראגן, ארויסגייענדיק פון דער פראקטיק פון דער רעוואָלוציאָנערער בא-וועגונג. ער האָט צוגלייך דערמיט געקענט פראָפאגאנדירן ווי קיינער מער, געוויסט וואָזוי צו דערקלערן אלע פראגן די ברייטע מאסן ארבעטנדיקע.

דער מארקסיזם, — האָט לענין געלערנט, — איז ניט קיין דאָגמע, דער מארקסיזם איז ניט עפעס טויטס און פארגליווערטס, ער אנט-וויקלט זיך אין צוזאמענהאנג מיט דער דערפארונג פון דער אר-בעטער-באוועגונג אין אלע לענדער, אפן גרונט פון אָט דער דער-פארונג. עס איז נאטירלעך, אז דער פערקאָר פון קאמפ פון אונדזער פארטיי זינט לענינס טויט, דער פערקאָר, וואָס האָט צו פארצייענען די גרעסטע דערפאָלגן אין דער בויונג פונעם סאָציאליזם, האָט אונדז געבראכט נייע דערפאָברונגען אויך אפן געביט פון דער מארקסיסטיש-לענינשער טעאָריע.

א גאנצע ריי פראגן, וואָס זינען פאנאנדערגעארבעט געוואָרן אין מעשעך פון אָט דעם פינפֿיאָר, זינען ניט בלויז די גרעסטע פראקטישע פאקטן, נאָר זיי זינען צוגלייך דערמיט אויך די גרעסטע טעאָרעטישע פאקטן.

נעמט אוינען פראגן, ווי פראגן פון דער סאָציאליסטישער

אינדוסטריאליזאציע, וואָס האָבן אזא באדייטונג באמ בויען דעם פונדאמענט פון דער סאָציאליסטישער עקאָנאָמיק און באמ איבער-מאכט די עקאָנאָמיק פון דער לאנדווירטשאפט. דאָס זיינען די גרעסטע פראקטישע פאקטן ניט בלויז פאר אונדזער לאנד, נאָר אויך פאר דער גאנצער אינטערנאציאָנאַלער ארבעטער-באוועגונג, און דאָס איז צוגלייך דערמיט דער גרעסטער טעאָרעטישער פאקט, וואָס וועט אריינ-גיין אינ אויפער פון דער מארקסיסטיש-לענינשער טעאָריע און וועט דינען די ארבעטנדיקע מאסן פון אונדזער לאנד אפ מאָרגן נאָכן דורכפירן די פראָלעטארישע רעוואָלוציע.

נעמט אזא פראגע, ווי די פראגע פונעם פראָדוצירישן צוזאמענשלוס, וואָס אונדזער פארטיי האָט בא היינטיקן טאָג פאנאנדזערגעארבעט נאָך לענינס טויט און וואָס איז ניט בלויז א פראקטישע, נאָר אויך א טעאָרעטישע דערקלערונג.

נעמט אזא פראגע, ווי די פראגע פון אריבערגיין צו קאָלעק-טיווער ווירטשאפט. בא לענינען האָבן מיר די גרונטיקע אויס-גאנג-פאָליציעס. וויאזוי דאָס האָט זיך באדארפט אויסבילדן אינ דער פראקטיק, וואָסער פאָרם מע האָט דאָ באדארפט אויסקלייבן—דאָס האָבן מיר זיך דערוואסט בלויז איצט. מיר האָבן דורכגעקאָנטראָלירט אפן גרונט פון דערפארונג די קאָלוירטישע פאָרם פון דער באווע-גונג, און זי שטעלט פאָר אַן סאָפעק אויך דעם גרעסטן פאקט פונעם שטאנדפונקט פון דער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע.

די פראגן פון סאָוועטישן האנדל אָן ספעקוליאנטן, אָן הענדלער, אָן קאפיטאליסטן—זיינען אויך א גראנדעזע פראקטיש מאָסמיטל און צוגלייך דערמיט דער גרעסטער רעזולטאט פונעם שטאנד-פונקט פון דער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע, ווייל זיי באווייזן יענע מעטאָדן, יענע פאָרמען פון פארטיילונג, וואָס דער רעוואָלוציאָנער-רער פראָלעטאריאט שטעלט איין אפ א געוויסער שטופע פון אריי-בערגונג צום סאָציאליזם.

נעמט די פראגע פון אָרגאניזירן דעם פארבאנד פון די סאָציאליסטישע רעפובליקן, ווי א פאָרביילד פונעם וועלט-פארבאנד פון סאָוועטישע סאָציאליסטישע רעפובליקן. און צועצט, די פראגע פון ליקווידירן דאָס באזענופנטום אלס קלאס. אָט די אלע פראגן, כאוויירימ, פארמאָגן ניט בלויז די גרעסטע פראק-טישע באדייטונג אינעם קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס פארן סאָציא-

ליוזם, נאָר זיי שטעלן פאָר א ריזיקן בייטראָג אין דער אינטערנאציאָנאַלער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע, אין דער אינטערנאציאָנאַלער דערפארונג פונעם קאמפ פון ארבעטער-קלאס, א בייטראָג, וואָס וועט, אָן סאָפּעק, העלפן דעם ארבעטער-קלאס פון אנדערע לענדער לייכטער טער אדורכצופירן די סאָציאַליסטישע רעוואָלוציע און אָנצומערקן ריכטיקע יעסודים אין זיין פאָליטיק מיט א סאכ קלענערע שווערי-קייטן, איידער דאָס איז אויסגעקומען צו טאָן אונדז, וואָס האָבן אָנגעהויבן די זאכ פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע אין די שווערסטע באדינגונגען און אין דער שווערסטער סיטואציע.

קעדי צו פארצייכענען אָט די לענינשע צווייפאָרונג פון טעאָריע און פראקטיק, וואָס ווערט פארווירקלעכט פון דער לענינשער אָנפירונג פון אונדזער פארטיי, וואָלט איך וועלן אייך באווייזן איינפאקט.

נעמט דעם פאקט פון אָרגאניזירן די מאשינ-טראקטערשע סטאנציעס. ווי האָט זיך אָט די זאכ אָנגעהויבן? די זאכ האָט זיך אָנגעהויבן דערפון, וואָס איז אוקראַינע, אין אָדעסער געגנט, האָט זיך באווייזן אָט די ערשטע מאשינ-טראקטערשע סטאנציע, דער ערשטער, אזוי צו זאָגן, נעסט. מע האָט לייכט געקאָנט פארבייגיין פארביי אָט דעם איינע. און באקומען האָט זיך אזוי, אז מיר האָבן איצט די מאשינ-טראקטערשע סטאנציע ווי א מאסנ-פאָרם, וואָס די פארטיי גיט איר אצינד צו די גרעסטע באדייטונג. פארוואָס האָט זיך עס אזוי באקומען? ווייץ אונדזער פארטיי, יואָס איז באוואָפנט מיט דער מארקסיסטיש-לענינשער טעאָריע, האָט דערוועג און באצייטנס גענומען אין אכט, וואָסער באדייטונג עס האָט די קליינע געשעעניש — די אָרגאניזירונג פון דער מאשינ-טראקטערשער סטאנציע.

ארויסגייענדיק פון מארקסיסטיש-לענינשן אנאליז, האָט די פארטיי באווייזן אופצוהייבן אָט דעם איינצלינעם פאקט פון אָרגאניזירן א מאשינ-טראקטערשע סטאנציע אפ דער גרעסטער הייב, מאכנדיק פון דער מאשינ-טראקטערשער סטאנציע א מעכטיקן הייבער אפ איבערצובויען סאָציאַליסטיש די לאנדווירטשאפט.

די דאָזיקע מאשינ-טראקטערשע סטאנציעס האָבן זיך אצינד פאר-וואנדלט, פונעם שטאנדפונקט פון אינטערנאציאָנאַלער דערפארונג, פון דער אינטערנאציאָנאַלער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג, אין איינעם פון יענע הייבערס, וועלכע ס'מוז האָבן אין איר רעשוס די פראָ-

לעטאלישע דיקטאטור, קענדי צו פירן פארויס די סאציאליסטישע איבעראנדערשונג פון דער לאנדווירטשאפט.

כאוויירימ, אן אומגעהייערער פארדינסט איז אָט דער גרויסער זאך געהערט דעם כ' סטאלין (אפלאדיסמענט). כ' סטאלין האָט פאנאנדערגעארבעט די פראג פון אינדוסטריאליזאציע פונעם ראטלאנד. כ' סטאלין האָט אוועקגעשטעלט די פראגע וועגן ליקווידירן דאָס באַלעגונטומ אלס קלאס. לויט כ' סטאלינס איניציאטיוו איז אוועקגעשטעלט געוואָרן די פראגע וועגן די מאשינ-טראקטערשע סטאנציעס, כ' סטאלין האָט אויך אנטוויקלט די לע-נישע לערע וועגן צוזאמענשלוס, ער האָט אוועקגעשטעלט די פראגע וועגן פראָדוצירישן צוזאמענשלוס מיט דער פויערשער ווירטשאפט, כ' סטאלין האָט מיט דער גאנצער דייטלעכקייט, קאנקרעטקייט און פורקייט אנטוויקלט די לענישע לערע וועגן סאציאליסטישן איבער-מאכן די פויערשע ווירטשאפט. כ' סטאלין האָט אנטוויקלט לע-ניס האנאָכע וועגן זיג פון סאציאליזם אין אונדזער לאנד.

איז רעוולוטא האָבן מיר אזא לאגע, אז אונדזער פארטיי האָט פראקטיש דערווייזן די מעגלעכקייט פון אופ-בוי און זיג פונעם סאציאליזם אין איין לאנד. און דאָס אלץ האָט ניט בלויז א פרוואטע באדייטונג, — דאָס האָט א באדייטונג ניט נאָר פאר אונדזער לאנד. אָט די גאנצע סומע מאַס-מיטלען האָט אן אומגעהייערע באדייטונג פאר די פראָדעטאריער פון אלע לענדער, ווייז אָט די מאַסמיטלען באטייטן מעטאָדן, פאָר-מען און וועגן פון אופבוייען די קאָמוניסטישע געזעלשאפט.

אָט פארוואָס אינעם באוויסטזיין פון אונדזער פארטיי שטייט אצינד דעם כ' סטאלינס נאָמען איז דער ריי נעמען פון די גרויסע גרונטלייגער פונעם וויסנשאפטלעכע סאציאליזם! (שטור-מישע אפלאדיסמענט).

VI. וועגן דער פארטיי

מיר דארפן היינט פארציילענען, אז די לענישע פארטיי האָט מיט קאווער אויסגעהאלטן אלע אויספרווג און אטאקעס מיטאד וי סאָנא, אז זי האָט מיט קאווער געפירט און פירט די ארבעטנדיקע

אפן שווערן, הערווישן וועג פון סאָציאַליסטישער בויִונג, אז זי פאַר-
דינט בעעמעס דעם נאָמען פון איר גרויסן פירער און לערער.
ווי די גרעסטע דערגרייכונג פון אונדזער פארטיי דארפן מיר
היינט פארצייענען איר מאָנאָליטישקייט: אז איז דער פארטיי איז
ניטאָ קיין וויפל-ניט-איז באדייטנדיקע גרופקע אָדער פראקציע, וואָס
וואָלט אימשטאנד געווען ארויסצוטערעטן קעגן דער לענינישער ליניע
פון דער פארטיי.

אונדזער פארטיי איז פעסט, מאָנאָליטיש, ווי קיינמאָל ביז איצט.
פארוואָס-זשע איז עס אזוי? איז וואָס ליגט דער סאָך דערפון? לענין
האָט גערעדט וועגן דיסציפלין, וועגן דער באהעפטקייט פון אונדזער
פארטיי. אפ וואָס-זשע האָלט זיך אָט די דיסציפלין, אָט די בא-
העפטקייט? ער האָט געזאָגט:

"...אפ וואָס האָלט זיך די דיסציפלין פון דער רעוואָלוציאָנערער פארטיי
פונעם פראָלעטאריאט? מיט וואָס קאָנטראָלירט מען זי? מיט וואָס פארפעס-
טיקט זי זיך? ערשטנס, מיט דער באוויסזעניקייט פונעם פראָלעטארישן אוואַנ-
גארד און מיט זיין איבערגעגעבנקייט דער רעוואָלוציע, מיט זיין אויסרויער,
מעסירעסענפעש, הערוויזומ, צווייטנס, מיט זיין קענען זיך פארבינדן, זיך דער-
נענטערן, ביז א געוויסן גראד, אויב איר ווילט, זיך צונויפגיבן מיט דער
סאמע ברייטער מאסע ארבעטנדיקע, איז דער ערשטער ריי מיט דער פראָלע-
טארישער, אַבער אויך מיט דער נייט-פראָלעטארישער ארבעטנדיקער
מאסע. דריטנס, מיט דער ריכטיקייט פון דער פאָליטישער אָנפירונג, וואָס ווערט
פארווירקלעכט פון אָט דעם אוואַנגארד, מיט דער ריכטיקייט פון איר פאָלי-
טישער סטראטעגיע און טאקטיק, באמ באדינג, אז די סאמע ברייטע מאסע
זאָלן אפ זייער אייגענער דערפארונג זיך איבערצינגן אין אָט
דער ריכטיקייט. אָן די דאָזיקע באדינגונגען איז די דיסציפלין איז דער רעוואָלוציאָנ-
ערישער פארטיי, וואָס איז וורקלעך פיין צו זיין די פארטיי פון פאָרגע-
שריטענע קלאס, וועלכער דארפן אראָפּווארפן די בורזשואזיע און איבעראנדערשט
די גאנצע געזעלשאפט, אומעגלעך צו פארווירקלעכן. אָן די דאָזיקע באדינג-
ונגען ווערן די פרווון צו שאפן דיסציפלין אומפארמולעכ פארוואנדלט אין
א פוסטן קלאנג, א פראזע, א גרימאסע. און די דאָזיקע באדינגונגען, פון
דער אנדערער זייט, קאָנען ניט אנטשטיין מיטאמאָל. זיי ארבעטן זיך אויס
בלויז דורך לאנגער ארבעט, דורך, שווערער דערפארונג; דאָס אויסארבעטן זיי
פארלעכטערט זיך בלויז דורך א ריכטיקער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע, וואָס
איז, ווידער, ניט קיין ראָגמע, נאָר וואָס בילדעט זיך אויס ענדגילטיק נאָר אין
ענגן צוזאמענבונד מיט דער פראקטיק פון א ווירקלעך מאסעווער און בעעמעס
רעוואָלוציאָנערער באוועגונג."*

* לענין, ווערק, ב. XXV, ז. 174.

די פארטיי האָט פאר אָט די יאָרן פארפּעסטיקט אָט די אלע דריי באדינגונגען. מיר האָבן געהאט דעם הערליכעם און די מעסירעס-נעפּעשדיקע ארבעט פונעם פּראָלעטארישן אוואנגארד, וואָס דאָס האָט זיך באזונדערס געלאָזט פילן אין די שלאכטן פארן פינפֿיאָר: מיר האָבן געהאט און מיר האָבן א נאָך ניט-געזעענע פארברייטערונג פון דער פארבינדונג צווישן אָט דעם אוואנגארד און די ברייטע שיכטן ארבעטנדיקע. מיר האָבן געהאט, כאוויירימ, צוגלייך דערמיט אויך א ריכטיקע פאליטישע אָנפירונג, הינטער וועלכער ס'איז גע-שטאנען די גאנצע פארטיי, נאָך וועלכער זי איז געגאנגען, וועלכע האָט באוואָרנט איר פארפּעסטיקונג, איר לעבנספיייקייט. דאָס איז אויסער יעדן סאָפּעק און דאָס איז די גרעסטע דערקלערונג פון אונדזער פארטיי.

עס פארשטייט זיך אָבער, כאוויירימ, אז מיר דארפן ניט פאר-געסן, אז מיר לעבן אין א פינטלעכער ארומינגלונג, אז פאר אונדז שטייען נאָך אפּגאנגן פון קלאסנקאמפּ. מיר זעען, ווי אָט די פינט-רעכע ווירקונגען דרינגען אויך ווייטער אריין אין די רייען פון אונדזער פארטיי, ווי עס ווערן באשאפן די אָדער יענע גרופּקעס, וואָס פרווון זיך קעמפּן קעגן דער גענעראלער ליניע פון דער פארטיי. עמעס, איצט האָט די גענעראלע ליניע פון דער פארטיי אפּ אוי-פיל זיך בארעכטיקט אין דער ווירקלעכקייט, אז קיין איין מענטש קאָן ניט אינווייניק אין דער פארטיי ארויסטרעטן אָפּן קעגן אָט דער גענעראלער לענינשער ליניע. ער קאָן ניט זאָגן עפעס אָפּן קעגן אָט דער ליניע, ווייל ער וועט טייקעפּ דעמאסקירט ווערן דורך די ארבעטנדיקע גופע, וואָס קענען די פארטיי, וואָס גלייבן איר, וואָס זיינען איבערצייגט אין דער ריכטיקייט פון דער ליניע, וועלכע אונד-זער פארטיי פירט דורך; און דעריבער פרווון די אנטפארטיישע גרופּקעס זיך מאסקירן מיט רייד וועגן געטרישאפט צו דער גענע-ראלער ליניע פון דער פארטיי, קעדיי קעגן איר צו קעמפּן. מיר מוזן אין דער הינזיכט זיין אפּ דער וואכ. מיר דארפן קאָנטראָלירן אפּ דער פראקטיק די דערקלערונגען וועגן געטרישאפט צו דער גענעראלער ליניע פון דער פארטיי.

מיר מוזן זיין וואכזאם, ווייל די לעצטע גרופּעס, וואָס די פארטיי האָט דעמאסקירט — די גרופּע סמירנאָוו-אייסמאָנט און די גרופּע רוטין-סליעפּקאָוו — האָבן באוויזן די מעגלעכקייט פון דער אנטשטיי-

נגג פון אזוינע מינע באזונדערע גרופקעלעך, וואָס זינען ניט אימ-
שטאנד צו ברענגען אונדזער פארטיי קיין וועזנטלעכע שאַדן,
אַבער זיי קאָנען פונדעסטוועגן אונדז אָנמאכען שאַדן. נאָכמער מוזן
מיר זיין וואכזאם, קעדיי באצייטנס צו געבן א ווידערשטאנד און
דעמאָסטרירן אזעלכע מינע דערשיינונגען, אזוינע גרופקעס, וואָס זינען
די אויסדריקער פונעם באַגעגונסטומ און פון אנדערע אונטערגייען-
דיקע עלעמענטן בא אונדז אינ לאַנד. אָט אינ וואָס עס האַנדלט זיך.
בא היינטיקן טאָג האָט אונדזער פארטיי אוועקגעשטעלט די פראגע
וועגן רייניקונג, זי האָט אוועקגעשטעלט אָט די פראגע, האָבנדיק
לענינס אָנווייזונגען וועגן דעם, אז די פארטיי דארף פון צייט צו
צייט דורכפירן רייניקונגען, קעדיי זיך אָפצורייניקן פון צוגעשארטע,
פון קאריעריסטישע עלעמענטן. עס איז קיין שום צווייפל ניט, אז
די פארטיי וועט זיך נאָך מער פארפעסטיקן דורכ אָט דער רייניקונג,
זי וועט נאָך מער פארשטארקן די מאָנאָליטישקייט פון אירע רייען,
זי וועט צונויפנעמען אלע אירע קרעפטן, קעדיי ווייטער זיגרייך צו
פירן דעם הערלישן קאמף פארן סאָציאַליזם.

באווייזן, פאר אונדזער פארטיי שטייען גראַנדיקע אופגאבן.
פאר אונדז שטייט די אופגאבע ניט נאָר צו בויען, נאָר אויך בא-
הערשן יענע פּרעכטיקע גיאָנטישע אונטערנעמונגען, וואָס זינען
אויסגעבויט פאר די פינף יאָר. פאר אונדז שטייט די אופגאבע ווירט-
שאפטלעך-פאָליטיש און אָרגאניזאציאָנעל צו פארפעסטיקן די קאָל-
ווירטן. פאר אונדז שטייט די אופגאבע צו העכערן די ארבעט-פּראָ-
דוקטיווקייט, די אופגאבע צו קעמפן קעגן יענע סאָנימ, וואָס קריכן
אריין אינ אלערליי שפּאָרונעס. עס קאָן זיך דוכטן, אז דאָס זינען
אָלץ שמאָלע פראַקטישע אופגאבן, אָבער אינ יעדער פון זיי ליגט
דער יעסאָד, די פרוזשינע פון אונדזער ווייטערדיקן באוועגן זיך
פאָרויס. יעדע פון אָט די אופגאבן איז — א באדינג פאר אונדזערע
ווייטערדיקע דערפאָלגן, פאר אונדזערע ווייטערדיקע טריט צום זיג
פונעם סאָציאַליזם. און דעריבער מוז מען אלע קרעפטן, די גאנצע
אופמערקזאמקייט, די גאנצע ענערגיע אָנווענדן אפ דעם, אז פון
אויבן ביז אראָפּ זאָל מען אינ אלע אונדזערע אָרגאניזאציעס קאָנ-
קרעט אוועקשטעלן די ארבעט צו מאָביליזירן די ארבעטער-מאסן, די
מאסן קאָלואירטניקעס ארום דעם אויספילן די דאָזיקע אופגאבן.
די דאָזיקע אופגאבן זינען פראַקטישע, אָבער זיי אנטשיידן די

דערפאלג פונעם גרויסן ציל פון צווייטן פינפֿיגער — צו שאפן
אן אָנקלאסנדיקע געזעלשאפט!
ווען מיר ציען אונטער די טאכאקלען פונעם דורכגעגאנגענעם
וועג, ווען מיר זעען ווי לענינס גרויסע אידיען האָבן באקומען א
מאטעריעלע פארקערפערונג אין צענדליקער נייע עלעקטרישע סטאנ-
ציעס, אין די ריזן פון אונדזער מאשינ-בויונג און מעטאלורגיע, אין
די גרויסע טראנספארט-וועגן, אין די קאָלוירטן און ראטווירטן, וואָס
זיינען איצט אויסגעוואַקסן אפ אונדזער סאָוועטישער ערד, ווען מיר
זעען די וואקסנדיקע וײַען פון דער מיליאָניקער ארמיי פראָדעטאריער,
שלאַגלער, שלאַג-ברייגאדעס, ווען מיר זעען די מעכטיקע לענינשע
פארטיי, וואָס האָט זיך פארוואנדלט אין דעם גרעסטן קויעכ, אין
דעם גרעסטן קוואַל פון רעוואָלוציאָנערער ענערגיע ניט בלויז פאר
די ארבעטנדיקע פונעם ראטנפארבאנד, נאָר אויך פארן גאנצן קאָמו-
ניסטישן אינטערנאציאָנאַל, ווען מיר זעען די אָנפירונג פון אָט דער
פארטיי, וואָס פירט אומדערמידלעך און אומאָפניגלעך די פארטיי אפן
לענינשן וועג, ווען מיר זעען אונדזערע כאוויירימ — די קעמפער אין
די קאפיטאליסטישע לענדער, וואָס פארברייטערן זייערע וײַען, וואָס
פירן אקשאָנעסדיק און בא שווערע באדינגונגען דעם קאמפ אונטער
דער וערבער פאָן, אונטער וועלכער מיר קעמפן, ווען מיר זעען אונדז
זערע ברידער אין כינע, וואָס האָבן זיך געשטעלט אפן הערלישן
וועג פון קאמפ קעגן דעם וועלט-אימפעריאליזם, קעגן קאָלאָניאַלער
אונטערדריקונג, אָרגאניזירנדיק ראטן, אונטער לענינס פאָן, מיט זיי
נאָמען אפ די ליפן, — קאָנען מיר, כאוויירימ, מיט דער פולער קראפט
פון זיכערקייט דערקלערן פאר דער גאנצער וועלט, אז לענינס ווערן
איז אומבאזיגלעך! (שטורמישע אפלאַדיסמענטן).

די אנטוויקלונג-וועג פון דער פראלעטארישער דיקטאטור *

כאוויירימ, די טעזיס וועגן צווייטן פינפֿיגער האָבן די גרעסטע
היסטאָרישע באדייטונג.

די סאָציאליסטישע געוועלשאפט, וואָס איז פריער געווען אין דער
ווייטער פערספעקטיוו, האָט פאָרגעשטעלט א ווייטן ציל, שטייט איצט
אופ פאר אונדז ווי א מאַמאָשעסדיקע רעאַלקייט פון מאָר-
געדיקט טאָג.

אין דעם באשטייט דער קאָלאָסאלער זיג פון אונדזער פארטיי,
אין דעם באשטייט די גרעסטע באדייטונג פון דער לענינשער פאָ-
ליטיק, וואָס עס האָט פארווירקלעכט דער צענטראל-קאָמיטעט פון
אונדזער פארטיי בעראָש מיטן כ' סטאלין איז קאמפ קעגן דעם
אָפּאָרטוניזם פון איע קאָדירן און שאטירונגען.

אָבער טאקע דערפאר, וואָס פאר אונדז שטייען איצט די גרעסטע היס-
טאָרישע אופגאבן, וואָס מיר זיינען אריינגעטראָטן אין א נייעם פערזאָן
פון סאָציאליסטישער ביונג, דארפן מיר זייער זאָרגעוודיק איבער-
קוקן די קרעפטן-פארהעלטעניש פון די באזונדערע עלעמענטן, טייל
און טיילכעלעך פון אונדזער עקאָנאָמיק: וואָס פון דעם אלטן דארפ
מען זיךווייזט ביזן סאָפ, וועלכע עלעמענטן אָפּווארפן, וואָס דארפ
אליין אָפּשטארבן אין דער נאָענטסטער צייט, וואָס דארפן בלייבן
און וואָס זיינען די עלעמענטן פונעם נייעם, וואָס מיר דארפן מיט
אלע מיטלען אנטוויקלען און פארפעסטיקן. מיר דארפן אפן סאמע
זאָרגעוודיקן אויפן איבערקוקן די צונויפפאָרונג פון אָט די

* רעדע אס דער XVII קאָנפערענץ פון דער אַקפ(ב), דעם 3-טן פעברואַר 1932 —
„פראוידא“, נומ. 34, דעם 4-טן פעברואַר 1932. אָפּגעדרוקט אין א באזונדערער בראַשור.

אלע עלעמענטן, ווייל מיר דארפן דיסקאנטירן א געוויסע געפאר פון קאפשווינדל פון דערפאלג מיצאד באזונדערע כאוויירימ.

עס קאנען זיך געפינען אזוינע, וואָס וועלן נישט דערשאצן די באדייטונג פון באזונדערע עלעמענטן, וואָס דארפן פארבלייבן אויך איין מעשעכ פונעם צווייטן פינסיאָר און א געוויסע צייט אויסער די גרענעצן זיינע—די באדייטונג פון יענע שטאפלען, וואָס אפ זיי מוזן מיר זיך אופהייבן אין דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט און ווייטער—צום פולן קאמוניזם. אזא מין קאפשווינדל פון דערפאלג מיצאד באזונדערע כאוויירימ האָבן מיר געהאט אין דער פארגאנגענ־הייט, אפ די פריערדיקע עטאפן פון דער סאָציאליסטישער בוינוג. צי דעם האָבן זיך בא אונדז נישט געפונען אזוינע לייט, וואָס נאָך דעם, ווי אונדזער לאנד איז אריינגעטראָטן אין פערלאָד פון סאָציאליזם, האָבן זיי געמאכט פון אָט דעם פאקט, פון אָט דעם זיג פון דער פארטיי און פראָלעטאריאט, אן אויספיר מיט א גראַדלינקייט, וואָס האָט קיין שום שניכעס נישט מיט מאַרקס-געניס דיאלעקטיק, אז דעם ווירטשאפטלעכע אויסהאלט דארפ מען אפ קא-פאָרעס, אז דאָס געלט שטארבט שוין אָפ, אז די פראָלעטארישע דיקטאטור דארפ שוין אָנהייבן זיך ציקוויירן, זיך אופלייזן, זיך זעלבסט פאנאנדערלאָזן. אזוינע מין שטימונגען טוען אָן דעם גרעסטן שאָדן דער סאָציאליסטישער בוינוג. מיט זיי דארפן מיר קעמפן, ווי מיט טענדענצן, וואָס קאנען בלויז אָפשוואכן, דעמאָביליזירן אונדזערע רייען, אָפציען אונדז פונעם קאמף מיט די שוועריקייטן, וואָס זיינען נאָך פאראן און וועלן נאָך זיין אפ אונדזער וועג.

טאקע דערפאר, ווען איצט שטייען פאר אונדז די פארכאפנדיקע אופגאבן פון אופבויען די סאָציאליסטישע געזעלשאפט, דארפן מיר מיט באַלשעוויסטישער שארפזיכטיקייט דערלערנען און איינקוקן זיך נאָכאמאל און נאָכאמאל אין דער באהעפטונג פון אלע עלעמענטן, וואָס זיינען גייטיק פאר אָט דער בוינוג. מיר דארפן זיך פונדאָסנץ ווענדן צו די לעבעדיקע קוואלן פון דער טעאָריע פונעם וויסנשאפטלעכע סאָציאליזם, צו די ארבעטן פון מאַרקס, ענגעלס, לענין און סטאלין איבער די פראגן פון אויסבויען די סאָציאליסטישע געזעל-שאפט.

איינער פון די וויכטיקסטע טעזיסן, פון די וויכטיקסטע האנאָ-כעס אין דער רעוואָלוציע, וואָס ווערט פאָרגעלייגט דער קאָנפערענצ,

אין די האנאכע וועג דעם, אז צום סאָפּ צווייטן פינפֿיאָר דארפֿן
מיר זיך דערשלאָגן ניט נאָר עס זאָלן פֿולשטענדיק ליקווידירט ווערן
די קאפיטאליסטישע עלעמענטן, נאָר אויך, אז עס זאָלן ליקווידירט
ווערן די קלאסן ביכלאל און עס זאָלן פארניכטעט ווערן יענע סיי-
בעס, וואָס געבוירן קלאסן און די עקספּלאטאציע פֿון מענטש
דורך מענטש. וואָסערע זינען דאָס די דאָזיקע יעסידעס פֿון דער
עקזיסטענצ פֿון די קלאסן? וואָס פֿאר א סיבע דארפֿן
מיר פארניכטן, קעדיי צו פארניכטן די עצעם מעגלעכקייט פֿון דער
אנטשטיינג פֿון קלאסן? די דאָזיקע סיבע איז דאָס פֿריוואט-
אייגנטום אפֿ די פראָדוציר-מיטלען. דאָס פֿריוואט-אייגן-
טום אפֿ די פראָדוציר-מיטלען ווערט איצט ליקווידירט, עס ווערט
פארניכטעט אינעם גאנג פֿון קאמפּ קעגן די קאפיטאליסטישע עלע-
מענטן, אינעם גאנג פֿון ליקווידירן דאָס באַעגופנטום ווי א קלאס
אפֿ דער באַוע פֿון דורכריסקער קאָלעקטיוויזאציע, אינעם גאנג פֿון
פארגעזעשאפטלעכע די פויערשע ווירטשאפטן און פֿון סאָציאליסטישן
איבערמאכט זיי. באַ אונדז איז ניטאָ קיין שום צווייפל אין דעם, אז
די דאָזיקע אופגאבע צו פארניכטן דאָס פֿריוואט-אייגנטום אפֿ די
פראָדוציר-מיטלען וועט אונדזער פארטיי מיט דערפֿאָרג פֿארענדיקן
אין מעשעכ פֿונעם צווייטן פינפֿיאָר, ווייל שוין איצט
שפילן די קאָללירטן צוזאמען מיט די ראטווירטן די אנטשיידנדיקע
ראַיע אין דער לאנדווירטשאפט פֿונעם סאָוועטישן לאַנד, ווייל די
קאָלעקטיוויזאציע גייט דערפֿאָלגרייך מיט יעדן יאָר, ווייל עס גייט
מיט דערפֿאָרג די ליקווידאציע פֿונעם באַעגופנטום אלס א קלאס.
די אופגאבע צו פארניכטן דאָס פֿריוואט-אייגנטום אפֿ די פראָ-
דוציר-מיטלען וועט אונדזער פארטיי אָן סאָפּעק פֿארענדיקן אין מע-
שעכ פֿונעם צווייטן פינפֿיאָר. מיר דארפֿן אָבער זיך דערמאָנען אַלץ,
וואָס מאַרקס, ענגעלס און לענין האָבן געשריבן וועגן דער סאָציא-
ליסטישער געזעשאפט. מיר דארפֿן האָבן אין זינען, אז נאָכן ליק-
ווידירן די קלאסן, נאָכן פארניכטן די סיבעס פֿון די קלאסן-אונטער-
שיידן וועלן נאָך אפֿ א געוויסער צייט פארבלייבן די קליינבירגער-
לעכע רעשטלעך, די רעשטלעכ פֿון קלאסן-אונטערשיידן,
וועלכע מע מוז בייקומען. אין דעם פראט מוזן מיר פירן אן אנט-
שיידענעם קאמפּ קעגן די קאפיטאליסטישע עלעמענטן, קעגן יענע
בורשוואזע און קליינבירגערלעכע טענדענצן, וואָס אנטפלעקן זיך

אינ די קאלוירטנ אונ אינ באזונדערע אונטערנעמונגען פונעם קאנסעקווענט-סאָציאליסטישן טיפ.

אינ צוזאמענהאנג מיט דער אופגאבע צו ליקווידירן די קלאסן, וואָס איז אוועקגעשטעלט געוואָרן פארן 2-טן פינפֿיגער, שטייט איין וויכ-טיקע פרינציפֿיעלע פראגע, וואָס בענעגייט צו איר טאָרן ניט זיין קיין שום ספייקעס, בענעגייט צו איר דארף זיין פולקומע קלאָרקייט. דאָס איז די פראגע וועגן דער פראָלעטארישער מעלוכע, דאָ דארף מען מיט א פולן מויל זאָגן, אז די פראָלעטארישע דיקטאטור איז געווען, איז אונ בלייבט אינעם 2-טן פינפֿיגער און אויסער זיינע ראמען אפ דעם פערזאָן צייט, וואָס אונדזער אייג פארכאפט, און אז די דאָזיקע פראָלעטארישע מעלוכע דארפן מיר פארפעסטיקן.

עס איז זעלבסטפארשטענדלעך, אז אונדזער פראָלעטארישע מעלוכע האָט אייגנארטיקע שטריכן, זי איז אן אייגנארטיקע מעלוכע און לענין האָט זי אָנגערופן האַלב-מעלוכע. זי וועט ווערן אן אנדערע צום סאָפּ פינפֿיגער, אָבער זי וועט דאָך פארברייבן א פראָלעטארישע מעלוכע, א פראָלעטארישע דיקטאטור. זי בלייבט א מעלוכע, וואָס נעמט ארום, איז וועלכער עס ווערט אָרגאניזירט דער ארבעטער-קלאס און אלע ארבעטנדיקע; זי איז א מעלוכע, וואָס ווערט אלץ מער פול, וואָס באקומט אלץ מער פולע און נייע פונק-ציעס; זי ווערט אלץ אינ א גרעסערער מאָס די אָרגאניזאציע, וואָס דורכ איר פארוואלטן די ארבעטנדיקע אלץ מער מיט דער גאנצער געזעלשאפטלעכער פראָדוקציע און בויען נייע, סאָציאליסטישע פאָ-ראַנדקעס; זי איז די אָרגאניזאציע, וואָס קעמפט און פארפעסטיקט די נייע געזעלשאפטלעכע דיסציפלין, זי איז די אָרגאניזאציע, וואָס פארפעסטיקט די נוצבויעס פונעם פראָלעטאריאט, דערשטיקט דעם ווידערשטאנד פון די קאפיטאליסטישע עלעמענטן און ליקווידירט די דאָזיקע קאפיטאליסטישע עלעמענטן.

אָבער טאקע דערפאר, וואָס די פראָלעטארישע מעלוכע ווערט אלץ מער פאָר אינעם זיין פון פאנאנדערוויקלעך די פראָלעטארישע דעמאָקראטיע, וואָס זי נעמט ארום אלץ גרעסערע שיכטן ארבעטנדיקע און צייט זי אריין אינעם בויען די סאָציאליסטישע געזעלשאפט, — גרייט זי צו און שאפט דערמיט גופע די יעסוידעס פאר איר אָפּ-שטארבן. און לענין רעדט וועגן דעם מיט א קלאָרקייט, וואָס ראָזט ניט איבער קיין שום צווייפל.

א. דעמאָקראטיע א ווירקלעכ פּוילע, וואָס ווערט א געווינהייט און שטארבט דערפאר אָפּ... פּוילע דעמאָקראטיע הייסט קיינ שום דעמאָקראטיע. דאָס איז נישט קיינ פאראַקסט, נאָר דער עמעס!" *

אָט דאָס איז די לענינישע האנאָכע וועג דער אנטוויקלונג, דער באוועגונג פון דער פּראָלעטארישער דעמאָקראטיע צו איר פּולקומענ אָפּשטארבן. דאָ וועט מיר דעם טרומפּ פון דער מאטעריאַליסטישער דיאַלעקטיק. מיר וועט ווי די דאָזיקע פּראָלעטארישע דעמאָקראטיע ווערט אלץ פּוילע, און טאקע דערפאר, וואָס זי ווערט אלץ פּוילע, איז די פּראָלעטארישע מערזכע גיווער זיכ אריין, זי קיינט זיכ אריין אָפּ, זי שטארבט אָפּ.

ווען-זשע וועט אָנקומען אָט דאָס פּולשטענדיקע אָפּשטארבן פון דער מערזכע? אויך וועגן דעם רעדט לענין מיט דער פּולסטער קלאַרקייט. "די פּולקומע דעמאָקראטיע, וואָס ווערט א געווינהייט און שטארבט דערפאר אָפּ, וואָס טרעט אָפּ דאָס אָרט פארן פרינציפּ: "יעדער לויט זיינע פיינקייטן, יעדן לויט זיינע באדערפענישן". **

די עקאָנאָמישע באזע פאר א פּולשטענדיקן אָפּשטארבן פון דער מערזכע, — זאָגט לענין, — איז אזא הויכע אנטוויקלונג פונעם קאָמוניזם, ווען עס פארשווינדט דער קעגנזאצ צווישן דער אינטעלעקטועלער און פיזישער ארבעט, עס פארשווינדט, הייסט עס, איינער פון די וויכטיקסטע קוואַלן פון דער איצטיקער געזעלשאפט לעכער אומגלייכקייט, און דערבײַ אַזא קוואַל, וואָס בלויז מיטן איבערגאנג פון די פּראָדוציר-מיטלען אין געזעלשאפטלעכע אייגנטום, בלויז מיט דער עקספּראָפּיאציע פון די קאפיטאליסטן קאָן מען אים מיטאמאָל בעשומיפּן נישט באַזיטיקן. ***

אָט ווען ס'וועט אָנקומען דאָס דאָזיקע פּולשטענדיקע אָפּשטארבן פון דער מערזכע. דאָס וועט קומען דעמלט, ווען ס'וועט אָנקומען דער טרומפּ פונעם פרינציפּ — "יעדער לויט זיינע פיינקייטן, יעדן לויט זיינע באדערפענישן", ווען די פּראָלעטארישע דעמאָקראטיע, די סאָ-ציאַליסטישע דיסציפלין וועלן ווערן א געווינהייט, דעמלט וועט אָפּ-פאלן די נייטיקייט אין עלעמענטן פון צוואנג.

* "לענינזאמלבוך", ב. XIV, ז. 267.

** "לענינזאמלבוך", ב. XIV.

*** לענין, ווערק ב, XXI, ז. 436.

„פארן פולשטענדיקן אָפּשטארבן פון דער מעלזכע איז נייטיק פולשטענדיקער

קאָמוניזם“ *

אָבער וואָסער וועג פירט צו אָט דער פולער דעמאָקראטיע? און
דאָ האָט די גרעסטע באדייטונג איין האנאָכע פונעם כ' סטאָלין:
דער כ' סטאָלין האָט אפן XVI צוזאמענפאָר מיט דער פולסטער
דייטלעכקייט אָנגעוויזן אפּ דעם, אז דער וועג צום אָפּשטארבן
פון דער מעלזכע גייט דורכן פארפעסטיקן די פראָ-
לעטארישע מעלזכע, אז דער דאָזיקער פראָצעס איז א טיפ
דיאָלקטישער. און דאָס דארפן מיר איצט אונטערשטרייכן מיט דער
גאנצער באשטימטקייט. דער וועג צו אָט דער פולער דעמאָקראטיע, וועגן
וועלכער עס רעדט לענין, ליגט דורכ דער פארפעסטיקונג פון
דער פראָלעטארישער מעלזכע, ווייל מיר דארפן (און דאָס
טוען מיר מיט דערפאָלג) אריינציען אלץ גרעסערע און גרעסערע
שיכטן פונעם פראָלעטאריאט און ארבעטנדיקע אין דער ארבעט פון
פארוואלטן און אָרגאניזירן די מעלזכע, אין אונדזער סאָוועטישער
בוינג, אין אונדזער סאָציאליסטישער בוינג, און דאָס איז די
פארפעסטיקונג פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור און צוגלייך
דערמיט דאָס שאפן די באדינגונגען, אז וי זאָל אָפּשטארבן דערנאָך.
אונדז איז נייטיק דער קאמפ קעגן די בורזשואזע עלער
מענטן, אונדז איז נייטיק די דיקטאציע פון די דאָזיקע בורזשואזע
עלעמענטן, און דאָס איז טאקע צוזאמען דערמיט די פארפעסטיקונג
פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור און פון אירע אָרגאנען. און
דאָס טוען מיר ווידעראמאָל אפן גרונט פון אריינציען די ברייטע
ארבעטנדיקע מאסן.

מיר דארפן באשאפן א געזעלשאפטלעכע, נייע, סאָציאליסטישע
דיסציפלין, און דאָס איז גלייכצייטיק א פארפעסטיקונג פון דער
פראָלעטארישער דיקטאטור און איז מיט דעם פארבונדן.
מיר מוזן פירן א קאמפ קעגן די קליינבירגערלעכע פאָרורטיילן,
קעגן די קליינבירגערלעכע טענדענצן און דאָס קאָן נישט זיין אָפּ-
געריסן און פארבייגיין די אופגאבן פון קאמפ פאר פארפעסטיקן די
פראָלעטארישע דיקטאטור. הייסט עס, אז דער וועג צום אָפּשטארבן
פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור גייט דורכ איר פארפעסטיקונג.
אנדערש קאָן נישט זיין.

לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 435.

פאר דער פראָלעטארישער דיקטאטור שטייען נאָך אופגאבן פון אויסשליסלעכער באדייטונג. מיר טאָרן אפ קיין איין רעגע נישט פאר-געסן אָן דער קאפיטאליסטישער ארומרינגלונג. אזוי לאנג ווי עס עקזיסטירט דער קאפיטאליזם איטער אונדזער לאנד, אפילע דעמלט, ווען בא אונדז וועט זיין א קלאסנלאָזע געזעלשאפט, וועט אונדזער לאנד, אלס די שלאָג-ברעגאדע פונעם וועלט-פראָלעטאריאט, אונדזער סאָציאליסטישע מעלכע, וואָס וועט פארייניקן די ארבעטנדיקע, גלייכ-צייטיק שטענדיק זיין לעגאבע דער דאָזיקער קאפיטאליסטישער ארומ-רינגלונג נישט מער ווי דער גרעסטער, גרונטיקער און סאמע מעכטי-קער אָרגאן פונעם פראָלעטאריאט; זי וועט ארויסטרעטן לעגאבע דער קאפיטאליסטישער ארומרינגלונג, מיט וועלכער זי פירט און וועט פירן א קאמף פארן זיג פון דער אלגעמיינעסער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע, אלס די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

מיט איין וואָרט, איז דער גראנדיזער ארבעט פון אויסבויען די סאָציאליסטישע געזעלשאפט טאָרן מיר אפ קיין איין מינוט נישט פארגעסן סײַ די שוועריקייטן און געפארן, וואָס דרינגען ארויס פון דער אויסערלעכער קאפיטאליסטישער ארומרינגלונג, סײַ דאָס, אז די פארווירקלעכונג פון אָט דער אופגאבע גייט דורך קלאסנקאמף, דורך ליקווידירן די בורזשאזע קלאסן און עלע-מענטן אינווייניק לאנד.

איך האלט פאר גייטיק נאָכאמאל צו באטאָנען, אז פאר אונדז שטייען און ווערן נאָך שטיין די אופגאבן פון קאמף קעגן די בור-זשאזע און קליינבירגערלעכע פאָרווירטלייט, די אופגאבן איבערצומאכן די פסיכאלאגיע פונעם קליינ-פראָדוצירער.

אָבער אָט די אופגאבן פון איבערמאכן די פסיכאלאגיע פונעם קליינ-פראָדוצירער, — ווי לענין שטרייכט דאָס אונטער, — זיינען אופגאבן, וואָס זיינען אויסגערעכנט אפ א לאנג טערמין; דאָס איז א שווערער און לאנגדויערנדיקער איניע. און בא אייניקע כאוויירימ שאפט זיך צומאָל אזא איינדרוק, אז וויבאלד א קלאסנלאָזע געזעלשאפט, וויבאלד די קלאסן זיינען ליקווידירט, ווערט דערמיט גופע אראָפגע-נומען די פראגע וועגן דעם אוואנגארד; אלע ווערן זיין קאמונארן, אלע ווערן זיין אלצייטס באוויסטזיניק. דאָס איז א סעקעמאטישע, אב-סטראקטע פאָרשטעלונג. אינדערעמעסן וועט יעדער פארבלייבן א מענטש, וואָס האָט הינטער זיינע פליצעס זיין אייגענע געשיכ-

טע, און דער אונטערשייד איז דער דערפארונג און אינעם אָנטייל
אינעם קלאסנקאמפ און איז דער סאָציאליסטישער בוינג וועט האָבן
ניט קיין קליינע באדייטונג אויך נאָכן פארענדיקן דעם צווייטן פינף-
יאָר. איינ זאך איז אן ארבעטער, א קוואליפֿיצירטער ארבעטער, וואָס
איז דורכגעגאנגען א לאנגע שול פון רעוואָלוציע, פון בירגערקריג,
פון דער גרויסער פראָדוקציע; און אן אנדער זאך איז א קאָלדורט-
ניק, בא וועלכן סיזינען פארבליבן קליינבירגערלעכע פאָרווייניג.
די ראָליע פונעם אוואנגארד סײַ איצט סײַ ווייטער, איז דעם נאָענט-
סטן פערניאָד, ווערט איז קיין שום מאָס ניט אראָפּגענומען,
פונקט ווי סײַערט ניט אראָפּגענומען די ראָליע פון אונדזער פארטיי,
אלס אוואנגארד פון די ארבעטנדיקע, אלס זייער אָנפירער, דער-
ציער און פאָרגעשריטענער קעמפער. דאָס איז שנייט אויך צו דער
פראָלעטארישער דיקטאטור, אלס מעלכישע אָרגאניזאציע
פונעם פראָלעטאריאט.

צולעצט, כאוויירימ, מוזן מיר איז אונדזער פראקטיק האָבן איז
זינען אויך דעם קאמפ פאר א נייער, געזעלשאפטלעכער דיסציפלין,
וואָס ווערט אלץ מער א פרייוויליגיע, א באוויסטזיניקע, אָבער וואָס
אפ צו פארפעסטיקן זי קומט אונדז נאָך אויס, צוגלייך מיט די
איבערצייגונג-מעטאָדן, וואָס שפילן אלץ א גרעסערע ראָליע, אָנצו-
ווענדן אויך צוואנג-מעטאָדן, וואָס דארפן איז דער ווייטערער פער-
ספעקטיוו אינגאנצן אָפפאלן.

מיר דארפן האָבן איז זינען אלע „געבורט-פלעקן“, וואָס וועלן
נאָך פארבלייבן אויך נאָכן פארענדיקן דעם צווייטן פינפֿיאָר אפ
דער געזעלשאפט, וואָס וועט באשאפן ווערן מיט די הענט פון די
ארבעטנדיקע פונעם ראטנפארבאנד. אָט די „געבורט-פלעקן“ וועלן
געפינען זייער אויסדרוק פריער פאר אלץ איז דעם, וואָס עס וועט
איבערבלייבן דאָס „בורזשואזע רעכט“ איז פראט פון פארטיילונג,
וואָס וועגן דעם האָבן גערעדט מארקס און לענין. ניט געקוקט אפ
דעם, וואָס אלע ארבעטנדיקע דארפן און וועלן זיין גלייכבארעכ-
טיקטע ארבעטלעז איז דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, וואָס עס
וועט זיין א געזעלשאפטלעכער אייגנטום פון די פראָדוציר-מיטלען, —
וועט דער אָנטייל איז דער פארטיילונג, דער אויסטויש, פאָרקומען
לויטן סכּויר-עקוויאליענט. דער אויסטויש וועט פאָרקומען
לויטן סכּום און קוואליטעט פאָרווענדטער ארבעט, און

ניט לויטן פרינציפ — פון יעדן לויט זיינע פיינקייטן, יעדן לויט זיינע באדערפענישן. אָט די אָרענונג מיט די רעשטלעך פון „בור-
זשואַזער רעכט“, אלס אַן אבסאָליוט נויטווענדיקע שטופע צום ווײַ-
טערדיקן, צו דער העכסטער סטאדיע פון סאָציאַליזם, צום קאָמ-
ניזם מיט זײַן פרינציפ — פון יעדן לויט זיינע פיינקייטן, יעדן
לויט זיינע באדערפענישן — רעדט מיט דער פֿולסטער קלאַרקייט
אויכ וועגן דער נויטווענדיקייט פון דער מעלוכע פון פראָעטארישער
דיקטאטור.

אָט דאָס זײַנען, כאוויירימ, די מאַמענטן, וואָס מע דארף אונ-
טערשטרייכן אין צוזאַמענהאַנג מיט די אופנאבן אויסצובויען א
פולקומע סאָציאַליסטישע געזעלשאפט, וואָס שטייען אצינד אין
זייער גאַנצער גרייט פאר אונדזער פארטיי.

נאטירלעך, אנטשטייט פאר אונדז אויך א ריי אנדערע פראגן.
נאטירלעך, איצט שטעצט זיך די פראגע וועגן דער נײַער עקאָנאָמִי-
שער פאָליטיק און וועגן איר ווײַטערדיקן היסטאָרישן גוירל. מיר
דוכט זיך, אז עס קאָן ניט זײַן קײַן צווייפל בענעגייע דער פראגע
פון דער נײַער עקאָנאָמישער פאָליטיק. די נײַע עקאָנאָמישע פאָליטיק
אַלס א פאָליטיק, וואָס איז אויסגערעכנט אפ צולאָזן די קאפיטאַליס-
טישע עלעמענטן, ביים די קאָמאנדיר-הייכן געפֿינען זיך אין די
הענט פון פראָעטאריאַט, און גלייכצײטיק — אפ קעמפן קעגן די
דאָזיקע קאפיטאַליסטישע עלעמענטן, אפ ארויסשטויסן זיי, אפ לײַק-
ווידירן זיי און אפן ניצאָכן פון די סאָציאַליסטישע עלעמענטן, —
די נײַע עקאָנאָמישע פאָליטיק איז אָט דעם זײַנע שטעט זיך
פולשטענדיק אויס אין מעשעכ פון צווייטן פינפֿיאָר.
ווייל די קאפיטאַליסטישע עלעמענטן וועלן ווערן לײַקווידירט, ווייל
אַנשטאַט דער קײַנער סכורעדיקער פויערשער ווירטשאפט וועלן
מיר האָבן אין דער ערדארבעט א סאָציאַליסטישע גרויס-ווירטשאפט,
און אזויארום וועט די גרונטיקע אפגאבע, וואָס לעגן האָט אוועק-
געשטעלט פאר דער נײַער עקאָנאָמישער פאָליטיק, זײַן געלײזט.

אַבער אויך דאָ דארף מען וואָרענען קעגן קאָפשווינדל די
מעטאָדן פון דער נײַער עקאָנאָמישער פאָליטיק, מע קאָן אפֿידע זאָגן,
די נײַע עקאָנאָמישע פאָליטיק מיט א נײַעם אינהאַלט, וועלן עקזיס-
טירן אויך אין מעשעכ פונעם צווייטן פינפֿיאָר און א געוויסע צײַט
איבער זײַנע גרענעצן. מיר דארפן ניט בלויז אײַנהייטן, נאָר אויך

ווי ווייט מעגלעך ברייטער פאנאנדערוויקלען דעם סכירע-אומאז, דעם סאָוועטישן האנדל, דערביי איז דאָס, נאטירלעך, לאכלוטן ניט יענער האנדל, וועלכע עס האָבן זיך פאָרגעשטעלט די רעכטע אָפּאָר-טוניסטן. דאָס וועט זיין א ספעציפישער מארק, א סאָוועטישער מארק, ווו ס'וועט אופטרעטן ניט דער קליינער סכירע-פראָדוצירער, ניט דער קאפיטאליסט, נאָר ס'וועלן אופטרעטן באזונדערע עלע-מענטן, באזונדערע אָרגאניזאציעס און אָרגאנען פון דער סאָציאַ-ליסטישער ווירטשאפט. די פארבינדונג צווישן זיי וועט פארווירקלעכט ווערן אינעם סכירע-פאָרם, אינעם מארק-פאָרם, אָבער זי וועט זיכער האָבן אן אנדער פרינציפיעלן אינהאלט. דעם דאָזיקן עטאפ פון סאָוועטישן האנדל דארפן מיר אדורכגיין, קעדיי אויסצושולן אפ א סאָוועטישן, אפ א סאָציאַליסטישן אויפן אונדזער-רע אָרגאניזאציעס, קעדיי אויסצולערנען זיי שטודירן דעם געברויכער, רעכענען זיך מיט זינע אינטערעסן, מיט זינע באדערפענישן, קעדיי איינצושטעלן בייגעוודיקע האנדל-אָרגאניזאציעס, בייגעוודיקע פארטייל-אָרגאניזאציעס.

מיר מוזן אויך איבערלאָזן דאָס געלט. עמעס, מיט געלט זינען בא אונדז פארבינדן א ריי ניט גאנצ אָנגענעמענע דערינערונגען. אָבער, כאוויירימ, ניט וועגן דעם האנדל זיך עס. די מייסע איז, וואָס קיינער האָט נאָך ניט דערפונדן אזא אינסטרומענט, וואָס קאָן דינען אפ צו דיסקאנטירן און אויסצומעסטן דאָס, וואָס מע רופט אָן ווערט (אָט די קאטעגאָריע באקומט בא אונדז אויך אן אנדער אינ-האלט) און וואָס קאָן פארבייטן דאָס געלט. אזא אינסטרומענט האָט מען ניט באשאפן. לענין פּרעגט זאָגן, אז עס זינען נייטיק גרויסע עקאָנאָמישע און טעכניש-אָרגאניזאציעלע פאָרהאנאָכעס, קעדיי צו-צוגרייטן די פארניכטונג פון געלט. און דעריבער, ווי נישט-אָנגענעם עס איז ניט דאָס געלט, דארפן מיר עס נאָך האָבן. זעלבסטפאר-שטענדלעך, אז איצט האָט דאָס געלט בא אונדז, איז דער סאָוועטי-שער מעלכע, און וועט אויך האָבן אן אנדער פרינציפיעלן אינהאלט, ווייל, האגאם איז א ספעציפישער, ווייניקער פעטישזירטער פאָרם, וועט עס אויסדריקן און באשטימען די סאָציאַליסטישע פארהעלטענישן איז דער פראָדוקציע, פארטייגונג, סאָוועטישן האנדל, וואָס פאָרמירן זיך בא אונדז.

צורעצט, דארפן מיר האָבן דעם ווירטשאפטלעכע אויסהאלט, דאָס

פארפּעסטיקן אימ אינ זיין געלט-אויסדרוק, ווייל דער ווירטויס האלט, וואָס ווערט אצינד אדורכגעפירט אין אונדזערע אונטערנעמונגען, איז איינס פון די וויכטיקסטע מיטלען אינעם שאפן א פעסטע סאָציאַליסטישע ווירטשאפט לעכע די סציפּלין און אָרדענונג. אָט דאָס זיינען, כאוויירם, די עלעמענטן, ווערעכע פארבריינג אומפארמיידלעך אפ דער שטופע פון דער סאָציאַליסטישער געזעלשאפט, וואָס די אופגאבע אופצובויען זי שטייט פאר אונדז. און די דאָזיקע „געבורט-פלעקן“ פון דער אלטער געזעלשאפט פארמינערן לאכרוטן ניט די גרויסע באדייטונג פון דער גאנצער ארבעט, וואָס ווערט דורכגעפירט, און פון דער אופגאבע, וואָס אונדזער פארטיי האָט אוועקגעשטעלט.

מיר קעמפן קעגן פאריסנקייט, און אונדזער פארטיי גלעט ניט איבערן קעפל די, וואָס פארייסן זיך. אָבער מיר האָבן רעכט מיט פולן שטאַל צו זאָגן, אז די סאמע שווערע, די סאמע קאָמפליצירטע אופגאבע—די אופגאבע פון אריבערגיין פונעם קאפיטאליזם צום סאָציאַליזם—האָבן מיר שוין אפשווארצט אויסגעפילט, און דאָס באטייט אן אומגעהייערע פארלירטערונג פון די וועגן און פונעם גאנצן פון דער אלטער לעכער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. צום שלום דארף איך זיך אָפּשטעלן אפ אייניקע מאָמענטן פון קולטור-געביט, וואָס מע דארף לייוו אין מעשעכ פון צווייטן פינף-יאָר. די דאָזיקע מאָמענטן זיינען ניט פארזייכנט אין די טעזיסן, אָבער זיי וועלן אָן צווייפל געפינען זייער אויסדרוק אינעם פינף-יאָר-פלאַן גופע.

אונדזער אופגאבע איז קוידעמקאָל פארפּעסטיקן און שאפן די טעכנישע גרונט-באזע—די שווערע אינדוסטריע, די מאשינ-בוינונג, די עלעקטריפיקאציע.

אָבער אינ דער מאָס, ווי אָט די טעכנישע באזע וועט זיך אלץ מער פאנאנדערוויקלען, אינ דער מאָס וועלן אלץ א גרעסערע בא-דייטונג באקומען די פראגן פון קולטור און דערצינונג, וואָס זיינען גאנץ אנטשיידן פארזייכנט געוואָרן אין די טעזיסן פון צוק.

אינ צוזאמענהאנג מיט די דאָזיקע קולטור-פראגן, דוכט מיר, דארף מען אוועקשטעלן אין איר גאנצן פארנעם איינ פראגע—די פראגע וועגן אויספילן איינעם פון די וויכטיקסטע פונקטן פון אונ-

דזער פארטיי-פראגראם: וועגן איינפירן צום סאָפּ פונעם צווייטן פינפֿיגער אלגעמיינע אָבליגאטערישע פּאָלי-טעכנישע בילדונג ביז 17 יאָר. די דאָזיקע אלגעמיינע פּאָליטעכנישע בילדונג איז איצט איינגעפירט געוואָרן, אָבער נאָר אין מאסשטאב פון 4 יאָר. בא אונדז איז פאראן א 7-יאָריקע שול, אָבער צווישן דער 7-יאָריקער שול, דעם טעכניקום און דער הויכשול עקזיסטירט אַן איינרייס, וואָס רופט זיך אָפּ זייער שווער אפּ דער צוגרייטונג פון קאדרען. אָבער מיר האָבן איצט אַלע מעגלעכ-קייטן און פאָרהאנאָכעס אפּ אָנצוהייבן ליקוידירן אָט דעם איינרייס, אפּ אָנצוהייבן פונעם נאָענטסטן יאָר פון צווייטן פינפֿיגער ביסלעכ-ווייז צו בויען אָט די נייע פּאָליטעכנישע שול, וואָס זאָל ארומנעמען די קינדער אין ערשטער ביז 17 יאָר.

די צווייטע פראגע איז וועגן דער מאטעריעלער באזע פון אונדז דזער קולטור-רעוואָלוציע, וואָס שטעלט אין א געוויסן זין פאָר דאָס טעגלעכע ברויט פון דער קולטור-רעוואָלוציע — די פראגע וועגן פאפיר. איך מיינ, אז אַלע וועלן מיט מיר מאסקים זיין, אז אין דער הינזיכט גייען מיר מיט אויסערגעוויינלעכ-פאמעלעכע טעמפן. די דאָזיקע טעמפן מוז מען פארגיכערן אין מעשעכ פונעם צווייטן פינפֿיגער. לאָמיר האָפּן, אז אין פלאן פונעם צווייטן פינפֿיגער וועט פארשריבן ווערן 2 מיליאָן טאָן קולטור-סאָרט פאפיר, אָנשטאָט די 400 טויזנט טאָן, וואָס מיר האָבן איצט, ווייל אָן דעם וועט די ארבעט פון דער קולטור-רעוואָלוציע ניט גיין.

די פארטיי האָט זיך דערשלאָגן די גרעסטע דערפאָלגן אדאנק דער ריכטיקער לענינשער ליניע, אדאנק דעם אָנראכמאָנעסדיקן און אומטאָלעראנטן קאמף קעגן די אָפּנייגן פון דער דאָזיקער ליניע, און קוידעמקאָל קעגן דעם רעכטן אָפּנייג, וואָס איז די הויפט-געפאר אפּן געגעבענעם עטאפּ, — אדאנק אָט דעם קאמף ניט בלויז אפּן גע-ביט פון פּאָליטיק, נאָר אויך אפּן געביט פון טעאָריע, וווּ ס'האָבן געהאט און האָבן די גרעסטע באדייטונג דעם כ' סטאלינס אָן-פירונג און אָנווייזונגען. די דאָזיקע אָנווייזונגען זיי אפּן טעאָרעטישן פראָנט זיי אפּן ווירטשאפטלעכע פראָנט האָבן געשפילט די קאָלאָסאלסטע ראָליע. דערמאָנט זיך דאָס פאָריקע יאָר. מיר זיי-נען אין דעם נייעם יאָר, אין דעצטן יאָר פון פינפֿיגער אריינגע-טראָטן א סאך מער אָרגאניזירט, מער באהעפט, פעסטער,

איידער אינ פאָריקן יאָר. לאַמיר נעמען דאָנבאס און די
אנדערע גרויסע אונטערנעמונגען. מיט וואָס דערקלערן זיך די
קאָלאָסאלע דערפאָלגן אין אונדזערע אונטערנעמונגען? זיי דערקלערן
זיך מיט דעם, וואָס מיר בויען איבער, האָבן אָנגעהויבן איבערצו-
בויען די ארבעט אין אָט די אונטערנעמונגען אפן גרונט פון כ'
סטאלינס זעקס אָנווייזונגען. אינעם פארווירקלעכן אין לעבן אָט די
כ' סטאלינס אָנווייזונגען שטעקט די גאראנטיע פון אונדזערע דערפאָלגן.
מיר צווייפלען ניט, אז אפן גרונט פון די דאָזיקע אָנווייזונגען,
אז אפן באַדן פון אָרגאניזירן אונדזער ארבעט אפ א נייעם שטייגער,
וועלן מיר אימשטאנד זיין ניט נאָר מיט דערפאָלג אויסצופילן דעם
פלאן פון 1932 יאָר, נאָר אויך זיגרייך צו פארענדיקן דעם פינפֿיאָר
אין פיר יאָר (אפֿלאַדיס מענטן).

די פראָלעטארישע דיקטאטור און די עקאָנאָמישע טעאָריע*

אפ אונדזערע פארזאמלונגען, וואָס זײַנען געווינדעט מאַרקסן, ווערט אָפּגעגעבן גרויס אופּמערקזאַמקײַט זײַן לערע וועגן דער פּראָ-
לעטארישער דיקטאטור. דאָס איז פּולשטענדיק ריכטיק, ווייל מאַרקס
לערע וועגן דער פּראָלעטארישער דיקטאטור איז דער קערן פונעם
מאַרקסיזם. לויט דער דאָזיקער ליניע גייט טאקע דורך די גרונטיקע
שייד-ליניע מיט מאַרקס פאַלסיפיקאַטערס, די סאַציאַל-דעמאָקראַטן,
וואָס, פאַראַטנדיק מאַרקסן און דעם מאַרקסיזם אפּ שרייט און טרייט,
פרוּווט זיי זיך גלייכצייטיק מאַסקירן מיט מאַרקס נאָמען. אינ צווא-
מענהאנג דערמיט קומט אויס נאָכאַמאָל און ווידעראַמאָל צו דער-
מאָנען לענינס ווערטער מיקויעכ דעם, אז „מאַרקסיסט איז בלויז
דער, וואָס פאַרשפּרייט די אנערקענונג פונעם קלאַסנקאַמפּ ביז
צום אנערקענען די דיקטאטור פונעם פּראָלעטאַריאַט“.**

עס איז קעדדי צו דערמאָנען זיך, אז אויך בא אונדז אינווייניק
אינ דער פאַרטיי איז דער קאַמפּ קעגן אָפּאָרטוניזם געגאנגען לויט
די גרונט-פראגן פון דער פּראָלעטארישער דיקטאטור. גענוג צו דער-
מאָנען, אשטייגער, זינאָויעווס ביכער, וווּ ער פלעגט טײַנען, אז די
פּראָלעטארישע דיקטאטור איז נישט דאָס סאַמע וויכטיקע אינעם לעניניזם.
גענוג צו דערמאָנען דעם קאַמפּ קעגן טראַצקיוזם, — דער דאָזיקער קאַמפּ איז
אויך געגאנגען לויט די גרונטיקע פראגן פון דער פּראָלעטארישער דיק-
טאטור; לויט די זעלבע גרונטיקע פראגן פון דער פּראָלעטארישער
דיקטאטור האָט זיך אויך געפירט דער קאַמפּ קעגן רעכטן אָפּנייג.
גראַד אָט דאָ, אינ די פראגן פון דער פּראָלעטארישער דיקטא-
טור, זעען מיר א בויגעטן אויסדרוק פון דער וויכטיקסטער זייט

* „פראוודא“, נומ. 87, פון 29-טן מארט 1933.

** לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 392.

פונעם מארקסיזם — פון דעם, וואָס איז אימ הערשט איינהייט צווישן דער טעאָריע און פראקטיק. איז דער דערע וועג דער פראָלעטאָ-רישער דיקטאטור ווייזט זיך אמערסטן דייטלעך ארויס אויך א צווייטע זייט פונעם מארקסיזם: דאָס, וואָס דער מארקסיזם איז אן אָנווייזונג צו טאט. און אינדערעמעס, די דערע וועג דער פראָלעטארישער דיקטאטור, וואָס איז די גרעסטע טעאָרעטישע פאראלגעמיינערונג פון דער דערפארונג פונעם גאנצן ביז איצטיקן קאנסנקאמפ, פונעם דערלערנען די אנטוויקלונג פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, האָט זיך אצינד פארוואנדלט אין בלוט און פלייש, איז געוואָרן א געציג אפ איבערצומאכן די געזעלשאפט, א געציג אפ איבערצואנ-דערשן די וועלט.

די דערע וועג דער פראָלעטארישער דיקטאטור האָט א באדיי-טונג פאר אלע געביטן פון אונדזערע געזעלשאפטלעכע וויסנשאפטן. מיר דארפן איין אלע אונדזערע געזעלשאפטלעכע וויסנשאפטן ארויס-גיין פון דער דאָזיקער דערע. אָט די דערע האָט א שייכעס ניט בלויז צום געביט פון דער טעאָריע פון מעלוכע און רעכט, זי האָט א שייכעס אויך צו דער טעאָריע פון היסטארישן מאטעריאליזם, זי האָט א שייכעס אויך צום געביט פון פאָליטישער עקאָנאָמיע. און מע מוז זאָגן, אז אפן געביט פון פאָליטישער עקאָנאָמיע האָבן נאָך די פראגן פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור ניט באקו-מען קיין גענוגע באלויכטונג. פארקערט, בא אונדז איז געווען א גאנצע ריי טעאָריעס, וואָס זיינען איצט דעמאסירט און אָפגעוואָרפן און וואָס האָבן גראָד געהאלטן א „פיינעם טאָג“ פארבייגלייבן אָט די גרונטיקע פראגע — דער פראגע פון דער פראָלעטארישער דיקטא-טור — באמ אנאליזירן די סאָוועטישע עקאָנאָמיק. דערמאָנט זיך די טעאָריע פונעם טראַציקסט פּרעאָבראזשענסקי. וואָס הייבט גלייך אָן פון דער באהויפטונג, אז באמ באטראכטן די סאָוועטישע עקאָנאָמיק מוז מען זיך אבסטראהירן פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור. דערמאָנט זיך בוכארינס טעאָריע, זיינ אויגערופענעם „געזעץ פון ארבעט-פֿירונדונגען“, זיינ מעכאנישן געזעץ פון פראָפאָרציעל-קייט און גלייכגעוויכט פון די ווירטשאפט-צווייגן. סאָפאָלכאָפ גייט אויך אָט די טעאָריע ארויס פון דעם, אז די סאָוועטישע עקאָנאָמיק קאָנען מיר באטראכטן ווי א געוויסן זעלבשטענדיקן געביט, אז מע קאָן דאָ פארבייגיין די פראָלעטארישע דיקטאטור, אז דאָ, איז דער

סאָוועטישער עקאָנאָמיק, ווירקן עפעס אויסערדעכע אָביעקטיווע גע-
זעצן.

ווען מע זאָל באטראכטן די פאָרמעלע זייט פון אַט די טעאָריעס,
זיינען זיי געבויט אפן סאמע אומערלעזבארן מיסברויכן מיט אנא-
לאָגיע. וואָס איז אוינס סאָפּאָלסטאָ פּרעאָבראזשענסקיס ביכל „די
נייע עקאָנאָמיק“? דאָס איז א סקאנדאליעזער פרוו אָנצוווענדן צו
דער עקאָנאָמיק פונעם איבערגאנג-פּעריאָד פון קאפיטאליזם צום סאָ-
ציאליזם דאָס, וואָס מאַרקס האָט געזאָגט וועגן דעם איבערגאנג-פּע-
ריאָד פון פּעאָדאליזם צו קאפיטאליזם, — א פרוו צו באטראכטן די
סאָציאליסטישע אָנזאמלונג וויט אַן אנאָלאָגיע מיט דער אָנפאנגלע-
כער אָנזאמלונג פון קאפיטאָל.

בוכארינס טעאָריע, — וואָס דער געזעצ זינער איז, איז טאָך גענומען,
ביז גאָר א מאָגערע אבסטראקציע, א מינ אלגעמיינער געזעצ, וואָס
איז קלוימערשט גיזטיק סיי פארן קאפיטאליזם סיי פארן סאָציאליזם
און סיי פאר אונדזערע געזעלשאפטלעכע פאָרמאציעס, — שטעלט מיט
זיך פאָר די סאמע העסלעכסטע אָפּגערעפצעניש פון דער בורזשואזער
פאָליטישער עקאָנאָמיע. מאַרקס האָט דאָך גערעדט קירעגאָל וועגן
דעם באוועגונג-געזעצ פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, ער
פלעגט דאָך שטענדיק באטאָנען די אייגנארטיקייט פון יעדער עקאָ-
נאָמישער פאָרמאציע. מאַרקס פלעגט שטענדיק אונטערשטרייכן, אז
יעדע פאָרמאציע האָט אירע געזעצן, אירע באזונדערע באוועגונג-פאָר-
מען. בא בוכארינען אָבער זעען מיר א פאָשעטע מעכאנישע אריי-
בערטאָנונג: אזויזי דאָרטן, איז דער קאפיטאליסטישער עקאָנאָמיק,
זיינען פאראן באשטימטע אָביעקטיווע געזעצן, הייסט עס, אז אזוינע
אָביעקטיווע געזעצן ווערן פאָסטולירט אויך פאר דער איבערגאנג-
עקאָנאָמיק.

איז די דאָזיקע טעאָריעס האָבן מיר אַן אויסדרוק פון באשטימ-
טע בורזשואזע ווירקונגען אַפּ אונדזער כעאָרעטישן פראָנט, וואָס
האָבן באקומען אויך אַן אנטשפּרעכיקן פאָל טישן. אויסדרוק: פון
איינ זייט, איז דער פאָליטיק פון עקספּלואטירן דאָס פויערטום, וואָס
די טראַצקיסטן האָבן ארויסגערוקט; פון דער צווייטער זייט, איז
דער רעכט-אָפּניגלערישער פאָליטיק פון גלייכן זיך וויט די שמאָלע
ערטער, אָפּאָנג זיך פון אינדוסטריאליזאציע, פון ריכטן זיך וויט
דער אָפּגעשטאנענער פויערשער ווירטשאפט.

קימאט מיט דער זעלבער שפראך האָט גערעדט וועגן די געזעצן פון דער איבערגאנג-עקאָנאָמיק די מאכנע אָפּענע בורשוואַזע עקאָ-נאָמיסטן קאָנטרעוואָליזאַציערן פונעם טיפּ גראַמאן און יוראַווסקי. זיי האָבן דאָך אויך פונקט אזוי געטיינעט, אז אונדזער פלאַן איז בלויז א פראָגנאָז, אז מיר קאָנען בלויז דיסקאָנטינן די אָביעקטיווע טענדענצן, וואָס ווירקן שוין אין אונדזער עקאָנאָמיק, און אז מיר מוזן זיך צופאסן צו אַט די אָביעקטיווע טענדענצן. דער קלאַסנ-זיין פון אַט די טעאָריעס באשטייט אזויארום דערין, אז מיר מוזן זיך צופאסן צו דער קליינבירגערלעכער סטיכיי, אָנשטאָט דעם, מע זאָל די דאָזיקע קליינבירגערלעכע סטיכיי אונטערקאָרדענען, אָנשטאָט דעם, מע זאָל מיט איר קעמפן, אָנשטאָט דעם, מע זאָל זי איבערמאכט, פירנדיק אונדזער ווירטשאפט פאָרויס צום סאָציאַליזם.

עס וואָלט זיך געקאָנט דוכטן, אז עס לוינט גאָרניט צו דערמאָנען און צו רייזן וועגן אַט די טעאָריעס. נאָר צום באַדויערן קומט אויס וועגן דעם יאָ צו רייזן, ווילל כאַטש אין אַט דער אָפּענער פאָרמ זיינען די אלע טעאָריעס באַ היינטיקן טאָג צעגראַמירט און האָבן ניט קיין שום פאָולדערקייט, אָבער אייניקע רעשטלעך זייערע טרעפט מען נאָך אַן אפּ אונדזער טעאָרעטישן פראָגנאָס.

ביזן היינטיקן טאָג זיינען נאָך באַ אונדז אין טעאָרעטישע אר-בעטן, אין ארטיקלען, אין אונדזערע עקאָנאָמישע לערנליכער פאראן פרווון פארבייזוגיינ באַם באהאנדלען די עקאָנאָמיק פונעם איבער-גאנג-פעריאָד די גרונט-פראגע — די פראגע פון דער פראָלעטא-רישער דיקטאטור, פונקט ווי אַט די פראגע וואָלט האָבן אַ שייכעס בלויז צו דער טעאָריע פון דער סאָוועטישער מעלזוכע און רעכט.

ביזן היינטיקן טאָג דויערן נאָך באַ אונדזערע עקאָנאָמיסטן די שטרייטן מיקויעכ די באוועגונגס-געזעצן פון דער סאָוועטישער עקאָ-נאָמיק, און דערביי פאָדערן אייניקע כאווייריזם, באזונדערס אזוינע, וואָס זיינען נאָך רוי און האָבן נאָך ניט גענוג דערלערנט דעם מאַרק-סיזם, אז מע זאָל זיי אומבאדינגט געבן עפעס אַן אָביעקטיוון באַ-וועגונגס-געזעצ, א געזעצ, וואָס שטייט אויסער אונדז, פונקט אזא, ווי עס איז פאראן באַם קאפיטאליזם. עס דערגייט אזוי ווייט, אז אפּ באזונדערע סעמינארן שטעלט מען אזוינע פראגן: „באווייזט אונדז, וווּ איז עס, דאָס קעמערל פון דער סאָוועטישער ווירט-

שאפט? — מע זוכט אן אנאלאגיע מיטן קאפיטאליזם, ווו אזא קע-
מערף איז, ווי באוועסט, די סכירע.

אינ זייער באהאנדלעך די פראג פון דער עקאנאמיק פונעם
איבערגאנג-פערזאן באגרענעצט זיך אפט אונדזערע טעאָרעטיקער מיט
דעם, וואָס זיי דערקלערן, אז נאָך דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע האָט
די פּראָלעטארישע דיקטאטור נאציאָנאליזירט די ערד, נאציאָנאליזירט
די אינדוסטריע, דעם טראנספּאָרט אאווי, און ווייטער דערמאָנען זיי
וועגן איר ניט, אָדער דערמאָנען וועגן איר בלויז אינ דער פּאָרמ
פון אן אייגנשאפט-וואָרט צום פלאן: דער פלאן פון דער פּראָלעטארי-
שער דיקטאטור, די פּאָליטיק פון דער פּראָלעטארישער דיקטאטור.
דאָס איז אבסאָליוט פאלש. אזא פארבייגיין די פראגע פון דער

פּראָלעטארישער דיקטאטור באמ באהאנדלען און דערלערנען די עקא-
נאָמיק פונעם איבערגאנג-פערזאן ווידערשפרעכט דעם מאַרקסיזם. מיר
דארפן אינ אונדזערע אויספאָרשונגען אָנווענדן דעם דיאלעקטישן
מעטאָד, און די גרונט-פאָדערונגען פונעם דיאלעקטישן מעטאָד בא-
שטייט אינ דעם, אז מיר זאָלן פריער פאר אַרצ דיסקאָנטירן, זאָר-
געווידיק שטודירן די אייגנארטיקייט פון יעדער אנטוויקלונג-שטופע,
און ניט פאָשעט צופאסן און צווייגן פארטיקע שאבליאָנען און גריי-
טע מאָסן. עס איז ניטאָ קיין זאך, וואָס זאָל זיין מער פּינטלעך
דעם גייסט פון מאַרקסיזם, ווי דאָס אָנווענדן פארטיקע מאָסן און
שאבליאָנען.

אויב מיר רייזן וועגן דער אייגנארטיקייט פון דער עקאנאָמיק-
שער אָרדענונג, וואָס איז אנטשטאנען אינ רעוואָלטאט פון דער אָק-
טיאבער-רעוואָלוציע, איז דער ערשטער גרונטיקער מאָמענט, וואָס
אונטערשיידט אָט די עקאנאָמישע אָרדענונג פון דעם אלעם, וואָס
איז פריער געווען, — די דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט, וועלכע
שטעלט פאָר ניט בלויז א גרויסן פּאָליטישן קויעכ, נאָר וואָס איז אויך א
קאָלאָסאלע עקאנאָמישע קראפט. און ס'איז זעלבסטפארשטענדלעך, אז
אייגנאָרייב אָט דעם פאקט, פרווון אימ פארבייגיין הייסט אויווער זיין
אפ איינער פון די גרונט-פאָדערונגען פונעם דיאלעקטישן מעטאָד.

* * *

אינ אונדזער לאַנד עקזיסטירט די דיקטאטור פונעם פּראָלעטא-
ריאט, וואָס קאָנצענטרירט אינ אירע הענט די גרונט-צווייגן פון דער ווירט-

שאפט, וואָס האָט נאציאָנאליזירט די ערד, וואָס האָט קאָנצענטרירט אין אירע הענט די אינדוסטריע, זעמ טראנספאָרט, די בענק, וואָס פאר-מאָגט מעכטיקע הייבערס אומצוהירקן אפ אַלע זייטן פונעם עקאָנאָ-מישן לעבן, וואָס נעמט אריין אין זיך אַלע נייע און נייע ווירט-שאפט-צוווינג. דער דאָזיקער פאקט האָט אן אומגעהייערע, אנטשיידנ-דיקע באדייטונג פאר אונדזער עקאָנאָמיק. און מיר קענען קיינמאָל נישט ריכטיק דערקלערן די טעאָריע פון דער עקאָנאָמיק פונעם איבערגאנג פערנאָד, אויב מיר וועלן נישט קוידעמקאָל ארויסגיין פון אַט דעם פאקט און אימ אַנאליזירן.

אויב מיר וועלן זיך ווענדן צו דער לערע פון די גרונטפריגער פונעם וויסנשאפטלעכע סאָציאליזם, וועלן מיר זען, אז זיי שטרייבן קעסידער אונטער אַס די ראַליע פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור. נעמט דאָס פאָלגנדיקע אָרט פונעם "קאָמוניסטישן מאניפעסט":

"דער פראָלעטאריאט נוצט אויס זיין פאָליטישע הערשאפט, קעריי שריט נאָך שריט ארויסצוריסן בא דער בורזשואזיע דעם גאנצן קאפיטאל, צענטראליזירט די גאנצע פראָדוציר-געצייג אין די הענט פון דער מעלוכע, דה. פונעם פראָלעטא-ריאט, וואָס איז אַרגאניזירט אלס הערשנדיקער קלאס, און קעריי ווי ווייט מעגלע-גייכער פאָרגרעסערן דעם סכום פראָדוקטיווע קרעפטן.

דאָס קאָן, נאטירלעך, איז אָנהייב פאָרקומען נאָך דורכן דעספאָטישן אריי-ניסן זיך אינעם אייגנטומ-רעכט און אין די בורזשואזע פראָדוציר-פארהעלטעניש-דה. דורך מאַסמיטלען, וואָס עקאָנאָמיש דוכטן זיי זיך אויס נישט-גענוגע און נישט-ראיעל, אָבער וואָס אינעם גאנג פון דער באוועגונג וואקסן זיי זיך אליין אריבער און זיינען אומפארמיידלעך אלס מיטל פאר דער איבערקערעניש אינעם גאנצן פראָדוציר-אויפן". *

נעמט מארקס נאָטיצן וועגן באקווינס בוך "מעלוכישקייט און אנארכיע", נאָטיצן, אין וועלכע מארקס רעדט וועגן דער היסטאָרי-שער מיסיע פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור:

"דאָס באטייט, אז ווי לאנג עס עקזיסטירט נאָך אנדערע קלאסן, באזונדערס דער קאפיטאליסטישער קלאס, ווי לאנג דער פראָלעטאריאט קעמפט קעגן אים (וואָ-רעם מיטן קומען זיינעם צו דער מאכט פארשווינדן נאָך נישט זיינע טאָנימ, פאר-שווינדט נאָך נישט די אלטע געזעלשאפטלעכע אָרדענונג), מוז ער אָנווענדן צוואנג-מיטלען, ווייל צוואנג איז א מיטל פון פארוואלטונג; אויב ער אליין פארבלייבט נאָך א קלאס און אויב עס זיינעל נאָך נישט פארשווינדן די עקאָנאָמישע באדינגונג-גען, אפ וועלכע עס האָט זיך דער קלאסנקאמפ, דה. די עקזיסטענצ פון

* מארקס און ענגעלס. מאניפעסט פון דער קאָמוניסטישער פארטיי, מארקס-ענגעלס - לעניניאניסט. פארטיי-פארלאג 1933, ז. 36.

קלאסן, — מוזן זיי אפ א צוואנג-אויפן באזונטיקט און איז
בערגעאנדערשט ווערן, מוז דער פראצעס פון איבעראפ-
דערשן זיי אפ א צוואנג-אויפן פארגיכערט ווערן. *

נעמט לענינס ארבעטן, ווי ער שטרייכט שטענדיק אונטער די
ראַליע פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור ווי א געצייג אפ איבער-
צואנדערשן די עקאָנאָמישע פארהעלטענישן. בא לענינען גייט דאָס
אדורך ווי א רויטער פאָדעם דורך אלע זיינע ווערק.

נעמט כ' סטאָינס ארבעטן, זיינע לערע וועגן דער פראָלעטארי-
שער דיקטאטור, וואָס איז די פאָרזעצונג פון מאַרקס, ענגעלס און
לענינס לערע, און ווי אלס איינע פון די היכטיקסטע זייטן פון דער פראָ-
לעטארישער דיקטאטור שטרייכט ער אונטער איר ראַליע פון א בויער
פונעם סאָציאַליזם, פון א געצייג אפ איבערצואנדערשן די עקאָנאָמישע
פארהעלטענישן.

נעמט, צולעצט, אונדזער פראקטישע ארבעט, די ארבעט פון
אונדזער גאנצער פארטיי. מיר אפערירן שטענדיק, בא אלערליי אונד-
זערע עקאָנאָמישע מאָסמיטלען, פריער פאר אלץ צו דער פראָלעטארי-
שער דיקטאטור, ווייל דורך איר פירט די פארטיי דורך די איבער-
ברוינג פון די עקזיסטירנדיקע עקאָנאָמישע באדינגונגען.

מע דארף אויך האָבן איין זינען אָט וואָס. איין זינען ארבעטן בא-
טאָנט מאַרקס, אז „די גרעסטע פראָדוקטיווע קראפט איז דער רע-
וואָליציאָנערער קלאס אליינע.“ ** און אָט די סאמע באדייטנדיקע פראָ-
דוקטיווע קראפט איז איצט פארוואנדלט געוואָרן איין דעם הערשן-
דיקן קלאס. זי פארווירקלעכט אצינד איר דיקטאטור. איין צוזאמען-
האנג דערמיט שאפט זיך אצינד גאָר אג אנדערע צווישנפארהעלטע-
ניש צווישן די פראָדוציר-קרעפטן און די פראָדוציר-פארהעלטענישן.
דער ארבעטער-קלאס, וואָס שטעלט פאָר די באדייטנדיקסטע פראָדו-
ציר-קראפט, נאָכ דעם, ווי ער האָט דערקאָכערט זי מאכט און גע-
שאפט זיינע דיקטאטור, פירט אליינע אָן מיט אונדזער לאַנד,
פירט אָן מיט אונדזער ווירטשאפט, מאכט אליינע איבער די עקאָנאָ-
מישע באדינגונגען, באשאפט אציין די מאטעריעלע פאָרהאנדענעס
פארן ווייטערדיקן פארעסטליקן זיינע הערשאפט, פאר דער ווייטער-
דיקער באוועגונג צום סאָציאַליזם, צום אופבויען די אָנקלאַסנדיקע

* „די יאָרביכער פון מאַרקסיזם“ II, ז. 93. קורסיוו מיינער, א. ס.

** ק. מאַרקס און פ. ענגעלס, געו. ווערק, ב. V, ז. 415.

געזעצשאפט. און ווען מע רעדט וועגן די „באוועגונגס-געזעצן“, וועגן קוואל פון דער באוועגונג, וועגן יעסאד פון דער באוועגונג פון אונדזער גאנצער עקאנאמיק, טא איז דען נישט קלאר, אז מיר מוזן זיך ווענדן גראד צו דער פראבלעמאטישער דיקטאטור, וואס שטעלט פאר מיט זיך די ארגאניזאציע פונעם פראבלעמאריאט אלס א הערשן-דיקער קלאס, וואס איז צוגענייג דערמיט די גרונטיקע פראדוצירן קראפט.

קעדיי צו פארשטיין די באזונדערקייטן פון אונדזער עקאנאמיק פונעם איבערגאנג-פעריאד, מוז מען אינאכט נעמען אויך דאס, אז שוין איצט מאכן מיר דורך דעם אריבערגאנג פונעם קיניגרייך פון נייטווענדיקייט אינעם קיניגרייך פון פרייהייט. רייזן דעריבער וועגן אזוינע מין באוועגונגס-געזעצן, וואס זינען אייגן דעם קאפיטאליזם, וואס הערשן איבער די מענטשן און וואס די מענטשן ווארפן זיך זיי בלינד אונטער, קאנען מיר נישט בא איצטיקער צייט. און דאס זאגט דערפאר, אז אט די אלע רייד וועגן עפעס אן אביעקטיוון בא-וועגונגס-געזעצ, וואס ליגט אויסער אונדז, וואס ווירקט אינאונדזער סאָוועטישער עקאנאמיק, זינען נאכאמאל און ווידעראמאל נישט רעכט-מעסיק, און אז מיר מוזן מאכן א סאָפּ צו זיי.

* * *

מיר דארפן, אָנשטאָט אָנצווענדן אנאלאגיעס מיט דער אלטער עקאנאמישער סיסטעם, א טאכ מערער דיסקאנטירן די ווירקלעכע אייגן-ארטיקייט, די ווירקלעכע כאראקטעריסטישע באזונדערקייטן פון אונדזער סאָוועטישער עקאנאמיק — דער עקאנאמיק פונעם איבערגאנג-פעריאד.

גראד טאקע דא, אינאונדזער פראבלעמאטישער דיקטאטור, וואס ארבעט לויט א פלאן, וואס פירט אָן מיט דער געזעצשאפטלעכער אנטוויקלונג, וואס פירט די געזעצשאפט צום סאָציאל-ליזם, גראד דא טאקע ליגט דער אונטערשייד צווישן אונדזער עקאנאמיק און דער פריערדיקער עפאכע, דער עפאכע פון קאפיטאליזם, און אויך פון אלע ווייטערדיקע עפאכעס.

אונדז אונטערשיידט פון דער עפאכע פון קאפיטאליזם דאס, וואס אלע גרונטיקע פראדוצירן-מיטלען זינען קאנצענטרירט אין די הענט פונעם פראבלעמאריאט, אין די הענט פון דער פראבלעמאטישער

דיקטאטור, וואָס אפּן אָרט פון דער קאפיטאליסטישער אנארכיע שטעלן מיר אוועק דעם פלאן פון סאָציאליסטישער טעטיקייט און סאָציאליסטישער בויגנג.

אַבער דאָס ווערט, דוכט מיר, ניט גענוג דיסקאנטירט מיצאד יענע כאוויירימ, וואָס, צום ביישפּיל, אלס ענטפער אפּ דער פראגע: „און וואָס זיינען אזוינס די באוועגונגס-געזעצן פון דער סאָוועטי-שער עקאָנאָמיק?“ — זאָגן זיי, אז דער פלאן — דאָס איז דער בא-וועגונגס-געזעצ פון דער סאָוועטישער עקאָנאָמיק, אָדער מיצאד די, וואָס זאָגן, אז די פארברייטערטע סאָציאליסטישע רעפּראָדוקציע — דאָס איז דער אנטוויקלונגס-געזעצ פון אונדזער עקאָנאָמיק.

אַבער באמ פאנאנדערגעוויקלטן סאָציאליזם, באמ קאָמוניזם, וועט דאָך בא אונדז אויך פונקט אזוי ווירקן דער פלאן, וועט דאָך אויך פונקט אזוי פאָרקומען א פארברייטערטע רעפּראָדוקציע פון די סאָ-ציאליסטישע פארהעלטענישן. אינ וואָס-זשע איז דאָ דער אונטער-שייד? אינ וואָס איז די באזונדערקייט פון אזא מינ אייגנארטיקער זאך, ווי די עקאָנאָמיק פונעם איבערגאנג-פערזאָד? ווירושע איז דאָ די אייגנארטיקייט? דאָס איז איינ פראגע אָט די כאוויירימ. און די צווייטע פראגע באשטייט אָט אינ וואָס: אויב שוין יאָ פאָרמולירט די באזונדערקייט פון אונדזער סאָציאליסטישער עקאָנאָמיק און רייזט וועגן עפעס א באוועגונגס-געזעצ, דעמלט מוזן אינ אָט דעם באווע-גונגס-געזעצ זיין אָפגעשפּיגלט אלע ווידערשפּרוכ פון אונדזער עקאָ-נאָמיק. און ס'איז דאָך גוט באקאנט, אז אונדז קומט אויס צו פאר-ווירקלעכן אונדזער סאָציאליסטישע בויגנג און אונדזער פלאן אינ פארביטערטסטן קאמפ קעגן די איבערבלייבעכען און קרעפטן פונעם אלטן, אז אונדזער ווירטשאפט איז אבסאָליוט ניט אייגנארטיק אפילו בא איצטיקער צייט, ווייל מיר האָבן פארשיידענע ווירטשאפט-טיפן אינ אונדזער לאנד. לענין האָט אָנגעוויזן, אז בא אונדז איז פאראן א פאטריאַרכאַלע ווירטשאפט, אן איינפאכע סכוירעדיקע ווירטשאפט, א פריואט-קאפיטאליסטישע, מעלויכישער קאפיטאליזם און סאָציאליזם. איצט האָט זיך די צווישנפארהעלטעניש פון אָט די ווירטשאפט-טיפן שארפ געענדערט. פריער האָט פרעוואלירט די קליינע סכוירעדיקע ווירטשאפט. איצט פרעוואלירט אינ אונדזער עקאָנאָמיק דער סאָציאַ-ליסטישער סעקטער. מיר ליקווידירן די באלעגופישע ווירטשאפטן. צוויי דריטל פון די קליינ-סכוירעדיקע פויערשע ווירטשאפטן זיינען

קאָלעקטיוויזירט און זײַנען איצט א באשטאנדטייל פון סאָציאַליסטישן סעקטער. פונדעסטוועגן דויערט אָבער נאָך ווייטער דער קאמפּ קעגן די רעשטלעכע און איבערבליבענישן פון דער פּרעדיקער עקאָנאָמיק.

וואָסער אָפּשפּיגלונג געפינט דאָס אלס אינעם פלאַן? אייניקע כאוויירן פרווון זיך ארויסגיין פון דעם ווידערשפּרוך, אין וועלכן זיי זײַנען אריינגעפאלן, מיט דעם, וואָס זיי פרווון זיך פארברייטערן דעם פלאַן, אזוי צו זאָגן, ביז גרענעצלאָזיקייט. זיי שליסן אײַן אין פלאַן די עקאָנאָמישע פאָליטיק, די רעגולירונג, זיי שליסן אײַן אין פלאַן שיר נישט די אדמיניסטראַטיווע מאַסמיטלעך אאוו, אזוי אז דער באגריף גופע פון פלאַן ווערט אָן זײַן זיין. אָבער די אלע זאכן זײַנען נישט איינארטיק: עקאָנאָמישע פאָליטיק איז עקאָנאָמישע פאָליטיק, רעגולירונג איז רעגולירונג, קאָנקורענץ איז קאָנקורענץ, און דער פּראָדעטארישער דיקטאטור קומט אויס צו ווירקן מיטן גאנצן סכום הייבערס. אונדז קומט אויס דורכצופירן די פאָליטיק פון לײַק-ווידירן דאָס באלעגופנטום, אונדז קומט אויס דעגאבע די קאפיטאליסטישע הענדלער אָנווענדן אי מעטאָדן פון קאָנקורענץ אי מעטאָדן פון ארויסשטויסונג אי מעטאָדן פון באגרענעצונג, אָנווענדן נישט בלויז עקאָנאָמישע מאַסמיטלעך אײַן, נאָר דעם גאנצן סכום מאַסמיטלעך, וואָס לאָזן זיך בעשומיפן נישט אריינרוקן בלויז אין אײַן פלאַן.

פון דער צווייטער זײַט, מוז מען נעמען אין אכט אויך דעם פאקט, אז אײַן זאך איז דער פלאַן, וואָס מיר גיבן דער סאָציאַליסטישער אונטערנעמונג, און א צווייטע זאך — ווען מיר רייזן וועגן דער אופגאבע צו ליקווידירן דאָס באלעגופנטום אלס א קלאס און ווען מיר ליקווידירן טאקע דאָס דאָזיקע באלעגופנטום אלס א קלאס. ווען אונדזערער א דירעקטער פון אן אונטערנעמונג באקומט דעם ווירטשאפטלעכע פלאַן, נעמט ער אים אָן צום אויספירן. אָבער ווען מיר רייזן וועגן ליקווידירן דאָס באַגעגופנטום אלס א קלאס, האנדלען מיר אנדערש. מיר גיבן נישט פאָשעט א פלאַן דער באלעגופישער ווירטשאפט און זאָגן: זיי אזוי גוט און ליקווידירן זיך, פיר אויס איין דעם פראַט אונדזער סאָציאַליסטישן פלאַן און גיי אראָפּ פון סצענע. די ליקווידירונג פונעם באלעגופנטום אלס א קלאס קומט פאָר אין פארביטערטן קאמפ, און דאָס געצײג פון אָט דעם קאמפ איז די פּראָדעטארישע דיקטאטור.

די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט — לערנט לעניג — איז אן איינגעשפאר-
טער קאמפ, א בלוטיקער און אומבלוטיקער, א געוואלדזאמער און פרידלעכער, א
מיליטערישער און ווירטשאפטלעכער, א פערזאנליכער און אדמיניסטראטיו-
ווער קעגן די קרעפטן און טראדיציעס פון דער אלטער געזעלשאפט. *

דעריבער, ווען מיר ווידן וועגן די באזונדערקייטן, וועגן דער
אייגנארטיקייט פון דער עקאנאָמיק פון איבערגאנג-פערזאָן, מוזן מיר
פריער פון אלץ אָנהייבן פון דעם אנאליז פון דער פראָלעטא-
רישער דיקטאטור, וואָס איז דאָס געצייג אפ איבערצואנדערשן
די עקאנאָמישע באציאונגען. דאָס דארף שטיין אין צענטער
פון יעדער אויספאָרשונג פון דער עקאנאָמיק פון-
נעם איבערגאנג-פערזאָן. אנדערש וועלן מיר גאָרנישט פאר-
שטיין, אנדערש וועט בא אונדז קיין שום טעאָריע פון דער איבער-
גאנג-עקאנאָמיק זיך נישט באקומען.

בא אונדז וואקסן קאדענען נייע יונגע טעאָרעטיקער. מיר פאר-
מאָגן שוין א סאך ווערטפולע ווערק. אָבער צוגלייך דערמיט האָבן
די טעג פונעם 50-טן יאָרצייט נאָך מארקס טויט באוויזן, אז בא
אייניקע כאוויירימ איז דאָ א לייכטע, זאָרגלעזע באציאונג צו זייער
טעאָרעטישער ארבעט. מיר מוזן אין אונדזער ווייטערדיקער טעאָרע-
טישער ארבעט האָבן מער אכטונג צו די טעאָרעטישע ווערק, צו
דעם, וואָס ווערט געשריבן, ווייל דאָס אלץ באקומט א רעזאָנאנט
בא מיליאָנען, ווייל יעדער ארטיקל איז א זשורנאל, יעדעס וואָרט
האָבן א באדייטונג פאר א מיליאָניקער אאודיטאָריע. מיר דארפן
אכטן די דאָזיקע אאודיטאָריע און געבן איר נאָך אזעלכע זאכן,
וואָס זיינען ווי געהעריק באארבעט, זאכן, וואָס זיינען ווערט אונדז
זער פארטיי און אונדזערע וויסנשאפטלעכע קאָמוניסטישע אנשטאלטן.

וועגן פאריינפאכעריי און פאריינפאכער *

פאר די לעצטע יאָרן דעראַבערט די מארקסיסטיש־לענינשע טעאָריע נייע פּאָליציעס. דער מעטאָד פון מאטעריאַליסטישער דיאַלעקטיק באקומט אלץ א גרעסערע פארשפרייטונג. דאָס באווייזט דער אינטערעס, די שטרעבונג צו באהערשן די מאטעריאַליסטישע דיאַלעקטיק, וואָס באמערקט זיך בא די סאָוועטישע וויסנשאפט־טוער. דער קער פון די וויסנשאפט־ארבעטער צו דער מאטעריאַליסטישער דיאַלעקטיק איז א פאקט פון קאָלאָסאלער באווייטונג.

אַבער אין דער דאָזיקער באוועגונג פאר באהערשן די מאטעריאַליסטישע דיאַלעקטיק, אין די פרווונ זי אָנצווענדן אין פארשיידענע וויסנשאפטלעכע געביטן ווערט, צוגלייך מיט ווערטפולן, אָנגעזאמלט אויך א סאך איבעריקס, א סאך פארשיידענע שלאקן, א סאך מיט אונז אלערליי פארקריפלונגען, וואָס מע דארף זיי אָפּשלידערן מיט דער גאנצער אנטשיידנקייט.

אין א ריי פאלן גייט דער קאמפ פאר דער מאטעריאַליסטישער דיאַלעקטיק גאָר ניט מיט דעם וועג, מיט וועלכן ער וואָלט באדארפט גיין, און באקומט צומאָל א ריין ווערטערלעכן, פאָרבעלן, דעקלאראַטיוון כאראקטער. אייניקע כאוויירימ רעדוצירן די פראָפאגאנדע פון מאטעריאַליסטישער דיאַלעקטיק און דעם קאמפ פאר איר אָנווענדונג צום איינפאכן אָנקלעפן און אָנהענגען דיאַלעקטישע אָדער מארקסיסטיש־לענינשע עטיקעטלעך צו דעם אָדער יענעם געביט פון דער וויסנשאפט. אנדערש ווי וולגאריזירונג קאָן מען די דאָזיקע דערשייגונגען, ניט אָנרופן.

מע דארף ווייט נאָך פאקטן ניט גיין. אידיאָסטראציעס דערצו קאָן מען געפינען אין א סאך וויסנשאפטלעכע זשורנאלן, אין דער טעטיקייט פון די וויסנשאפטלעכע געזעלשאפטן.

* "פראוודא", נומ. 153, דעם 4-טן יולי, 1932 יאָר.

אָט דאָ ניט לאנג האָט אפ א פארזאמלונג פון די מאַסקווער כּי-
 דורנג דער מוטיקער כאווער פאָפּאָוואַנ געהאלטנ א פאָרטראָג אפ דער
 טעמע „מארקסיזם און כּירורגיע“, — א פאָרטראָג, אינ וועלכנ ס'איז
 ניט געווענ ניט קיינ מארקסיזם ניט קיינ כּירורגיע; א געוויסער טעאָ-
 רעטיקער פון טעכניק (פון דער זשורנאליסטיק ארויס!) האָט אָנגע-
 שרייבנ אן ארטיקל: „די דאָלעקטיק פונעם מעטאָד פון אינערלעכער
 ברענונג“, און די געזעלשאפט מארקסיסטן טעכניקער האָט אויסגעהערט
 פאָרטראָג: „די דאָלעקטיק פון דער סינכראָניז-מאשינ“, „די דאָ-
 לעקטיק פון קוואַליטאטיווע שטאַלן“; דער זשורנאַל „סאָוועטסקי
 וועסטניק ווענערדאָג“ אי דערמאנטאָג: „שטעלט זיכ אן אפגאבע
 „אלע פראגן, וואָס ער באלוינט (דה) די פראגן פון ווענערדאָג
 און דערמאנטאָג, — א.ס.) שטעלן פון שטאנדפונקט פונעם דאָלעק-
 טישנ מאטעריאַליזם“ (א פארמעסט, שײַט צו זאָגן, א נישקאָשעדי-
 קער); אינ זעלבנ גייסט דעקלאַרירט אויך דער „זשורנאַל פאר עפידע-
 מיאָלאָגיע און מיקראָביאָלאָגיע“ און א ריי אנדערע ספעציאַלע זשורנאַלן.
 דער זשורנאַל „זא מארקסיסטסקאָ-לענינסקאָיע יעסטעסוואָזנאָיע“
 גיט לאָזונגען, „פאר פארמישקייט אינ דער מאטעמאטיק“, „פאר ריי-
 קייט פון דער מארקסיסטיש-לענינשער טעאָריע אינ דער כּירורגיע“.
 אינעם אָרגאַן „נייַמאַש“ (וויסנשאפטלעכ-פאָרשערישער אינסטיטוט פאר
 מאשינ-ביונג און מעטאָל-באארבעטונג) שרייבט דער כ' ס. אי. גוב-
 קינ, אפילע אפ א רעגע ניט קווענקלענדיק זיכ, אן ארטיקל „וועג
 דער מארקסיסטיש-לענינשער טעאָריע אינ שמידעריי“ (!), ווו ס'ווערט
 געזאָגט אָט וואָס:

„מע דארפ געדענקען, אז קיינ איינ טעכנאָלאָגישער פראָ-
 צעס טאָר ניט אינ אונדזערע באדינגונגען דורכגעפירט
 ווערן אינ לעבן אָן א גענוגער מארקסיסטישער בא-
 גרייפונג, פונקט אזוי ווי קיינ איינ מאשינ טאָר ניט איינגעשטעלט און
 אוואדע אויסגעשריבן ווערן פון אויסלאגד.“

דער אוטער באקלאָגט זיכ, אז באזונדערס שוואכ אינ דעם
 פראט האלט עס

„אפן געביט פון דער שמידעריי און שטאמפ-פראָדוקציע. דאָ ארבעט מען ניט
 נאָר אָן א מארקסיסטיש-לענינשער באגרייפונג, נאָר צייטנווייז אפילע אָן דער
 מינדסטער לאָגישער (ניט ריינדיק שוין פון וויסנשאפטלעכער) באלויטונג.
 כּונעם פראָצעס.“

ס'ארא שאָד, וואָס דער אוטער האָט פריער ניט צו וויסן גע-

געבן דעם כ' אָרדזשאַניקידזע זיין איבעראשנדיקע אנטדעקונג! האָט מען דאָך שוין א גאנצן פינפֿיאָר (וואָס איז טאקע געווען, און גאנצ פּעסט, מאַרקסיסטיש באַגרינדעט) באַוווּן אָפּצואַרבעטן באַ די דאָמ-נעס, מאַרטענס, אינ קווינעס, ניט וויסנדיק „די מאַרקסיסטיש-לענינישע באַגרינדונג פונעם טעכנאָלאָגישן פּראָצעס“. עס בלייבט איבער צו ווינטשן, אז דער אויטער פון אַרטיקל זאָל וואָס גיכער געבן אַ באַגרינדונג כּאָטש פונעם שמידעריי-וועזן, — אַניט קאָן נאָך אַמאָל דער צווייטער פינפֿיאָר דורכ אָן אַזעלכע „באַגרינדונגען“.

אזוינע מינע ביישפּילן וואָלט מען געקאָנט געפינען נאָך אַ סאך. דער טאָך זייערער באַשטייט אינ דעם, וואָס עס ווערן אפּן סאַמע לייכטזיניקן אויפן געברויכט די טערמינען „דיאַלעקטיק“ און „מאַרק-סיזם-לעניניזם“ פון מענטשן, וואָס האָבן אַ קנאַפּע פּאַרשטעלונג וועגן זייער ספּעציאַליטעט און נאָך אַ קנאַפּערע פּאַרשטעלונג וועגן דיאַ-לעקטיק, און דאָס פרווון זיי מיט איין מאַכ מיט דער האַנט „איבער-באוואָפענען די וויסנשאַפּט“. פאַרשטייט זיך, אז כּוּצ אַ זעכערלעכן און נאָרשן אַנעקדאָט, כּוּצ אַ דיסקרעדיטירונג פונעם דיאַלעקטישן מעטאָד וועט זיך אינ רעזולטאַט דערפון גאָרנישט באַקומען.

און קיין זאך ווידערשפרעכט ניט אזוי דער ווירקלעכער, און ניט ווערטערלעכער מאַרקסיסטישער דיאַלעקטיק, ווי אזוינע מינ פרווון. איז דאָך איינע פון די גרונט-האַנאָכעס פון אַט דער דיאַלעקטיק די האַנאָכע וועגן דעם, אז „קיין אבסטראַקטער עמעס איז נישטאָ, דער עמעס איז שטענדיק קאָנקרעט“.

צי זינען דעם ניט די גרעסטע זינד קעגן דעם די פרווון, נאָך דעם, ווי מע האָט זיך באַזאָרגט מיט עטלעכע ציטאַטעס און מיט אַ פּאַר האַנאָכעס „וועגן דער איינהייט פון די קעגנזאַצן“, „וועגן איבערגיין פון קוואַנטיטעט אינ קוואַליטעט“, צו „איבערבאוואָפענען“ יעדן צווייג פון דער וויסנשאַפּט? צי איז דעם ניט קיין כּוּיזעק איבער דער דיאַלעקטיק די שטרעבונג צו פאַרוואַנדלען זי אינ אַ מינ אונז-ווערסאַלן נאָכשליס, וואָס אז מע האָט אימ (אינ דער פּאַרם פון איינער-צוויי אַלגעמיינע האַנאָכעס), באַקומט מען די מעגלעכקייט צו עפענען יעדן פאַרבאָרגענעם ווינקל אינ טיר אינ יעטווירן געביט פון וויסן.

ניין, די מאַטעריאַליסטישע דיאַלעקטיק איז בעשומיפּן ניט קיין מאַגישע פּאַרמוזע, וואָס אז מע כאַזערט זי איין, באַקומט מען אָן

שום ווייטערדיקער מי און זארגן דעם שליסל צו אלע סוידעס פון דער נאטור, צום באהערשן אלע ספעציאליטעטן, פון כירורגיע ביז שוסטעריי.

קיינ שום אנדערע, ווי די גרונטלייגער פון דער מאטעריאלים-טישער דיאלעקטיק—מארקס, ענגעלס, לענין — האבן אפן סאמע אנטשיידענעם אויפן געקעמפט קעגן אזא באנאלן, באדעכעסלידיקן באנעמען די דיאלעקטיק, קעגן פארוואנדלען זי אין א שפיל פון טערמינען, איז ככאָלאַסטיק. זיי פלעגן קעסיידער אונטערשטרייכען, אז די דיאלעקטיק איז „די ריכטיקע אָפּבילדונג פון דער אייביקער אנטוויקלונג פון דער וועלט“, אז בויען וועדזשע-ניט-איז וויסנשאפט אפן גרונט פון דיאלעקטיק — הייסט אומפערקוזאם און אקשאָנעסדיק דערלערנען דעם אנט-שפּרעכיקן קרייז דערשיינונגען אין זייער אנטוויקלונג, ווידערשפרוכן, פארבינדונגען, אין זייער גאנצער פילזיטיקייט, אָבער בעשומיפן ניט פארנעמען זיכ מיט שפילעריי אין ווערטער.

קעדיי אפן גרונט פון דיאלעקטישן מאטעריאליזם איבערצואר-בעטן די פאָליטישע עקאָנאָמיע האָט מאַרקס דערלערנט די געשיכטע פון אַט דער וויסנשאפט, די סטאטיסטיק, די טעכניק און איר געשיכטע, האָט דורכגעארבעט בערג פון פאקטישן מאטעריאל איבער דער עקאָ-נאָמיק פון די קאפיטאליסטישע לענדער און זייער געשיכטע, און נאָר אפן גרונט פון אַט דער ריוויקער ארבעט האָט געקאָנט אנטשטיין די געניאלע געביידע פונעם „קאפיטאל“. מאַרקס האָט זיכ מיט דער גרע-סזער פאראכטונג באצויגן צו די, וואָס פלעגן זיכ פרווון מיט איין קנאק בלויז מיט דיאלעקטישע פאָרמולעס „איבערבאוואָפענען“ די וויסנ-שאפט.

אינעם בריוו צו ענגעלסן פון 1טן פעברואר 1858 יאָר, קריטי-קירנדיק לאסאלס ארבעט וועגן העראקליטן פארן ריינ פאָרמעלן גע-ברויכט די הענעלשע דיאלעקטיק, שרייבט מאַרקס:

„פון דער דאָזיקער אָנמערקונג (לאסאלס. — א. ס.) זע איך, אז ער (לא-סאל. — א. ס.) קלייבט זיכ אין זיין צווייטער גרויסער שאפונג הענעליאניש איבערגעבן די פאָליטישע עקאָנאָמיע, ער וועט זיכ דאן אפ דער ביטערער דערפארונג איבערצוגעבן, אז איין זאך איז — מיט, דער הילף פון קריטיק דערפירן די וויסנשאפט צו אזא שטופע, אז מע זאָל זי קענען איבערגעבן דיאלעקטיש, און א צווייטע זאך איז — אָנווענדן א פארטיקע אבסטראקטע סיסטעם פון לאָגיק צו הוילע פאָרגעפילן פון אזא מיט סיסטעם. ווי איך האָב דיר שוין געשריבן וועגן זיין ערשטן בריוו, דארפן די

אלט-העגעליאנער און די פילאָלאָגן זינע זייער צופרידן, געפינענדיק אינעם
יונגמאן, וואָס רעכנט זיך פאר א גרויסן רעוואָליוציאָנער, אזא אלטמאָדישן
טאָך".*

א גרויסן ווערט האָט צו דער פראגע וועגן דעם מעטאָד אויך
די פאָלגנדיקע באמערקונג מאַרקס אינעם בריוו צו קוגעלמאנען פון
27-טן יוני 1870 יאָר:

"הער לאנגע (איז בוכ וועגן דער ארבעטער-פראגע אאוו. 2טע אופ-
לאגע) לויבט מיך א סאך, אָבער נאָר קענן צו לויבן זיך אליין, — און אָס
פארוואָס: דער הער לאנגע האָט געמאכט א גרויסע אנטדעקונג. די גאנצע געשיכטע
דארף ארונטערגעפירט ווערן אונטער איין וויסן נאטור-געזעצ. דער דאָזיקער
געזעצ באשטייט אין דער פראגע "קאמפ פאר עקזיסטענץ" (דארווינס אויס-
דרוק, וואָס איז אויסגענוצט אין אָס דעם פאל, איז א פאָשעטע פראגע),
און דער אינהאלט פון דער דאָזיקער פראגע — דאָס איז מאלטוס'ס געזעצ
וועגן באפעלקערונג, אָדער גיכער, וועגן איבערבאפעלקערונג. אזוי ארום
איז אָנשטאָט צו אנאליזירן דעם "קאמפ פאר עקזיס-
טענץ", אזוי ווי ער אנטפלעקט זיך היסטאָריש איז
פארשיידענע באשטימטע פאָרמען פון דער געזעלשאפט,
ווערט די גאנצע זאך רעדוצירט בלויז צום אריינפאסן
יעדן קאָנקרעטן קאמפ אין דער פראגע: "קאמפ פאר
עקזיסטענץ", און אָס די פראגע — צו דער מאלטוס-
שער פראגע וועגן איבערבאפעלקערונג.

מע מוז מוידע זיין, אז דאָס איז זייער א טיפער מעטאָד פאר אופגע-
באָזענער קליינערשט וויסנשאפטלעכער, מעדיצערדיקער אמעריקאנער, וואָס מאכט
אן אָנשטעל פון וויסנשאפטלעכקייט, און פאר פוילקייט פון געדאנק.**

ניט איין מאָל איז מאַרקס מיט זיין גאנצער ליידנשאפטלעכער
קראפט אָנגעפאָרן אפ די, וואָס פארבייט דאָס דערלערנען דאָס לע-
בעדיקע לעבן, דעם קלאסנקאמפ אין אלע זיינע פאָרמען און אנט-
פלעקונגען אפ פראווען פאָקוסן מיט אלערליי אלגעמיינע האנאָכעס
און פאָרמולעס, מיט אבסטראקטע געזעצן, אריינפאסנדיק אין זיי די
לעבעדיקע ווירקלעכקייט. זיינע מאַרקסיסטישע באמערקונגען בלייבן
אויך איצט גילטיק אין דער פוילער מאָס קעגן די, וואָס באנאליזירן
די דיאלעקטיק און מאסקירן זייער "אמעראצעס און פוילקייט פון
געדאנק" מיט טראסקעדיקע פראזעס און מיטן איבערקיינע אלגעמיינע

* מאַרקס און ענגעלס. בריוו. אונטער דער רעד. פון וו. וו. אראַרא-

טסקי, ז. 136 פארטיי-פארלאג, 1932 י.

** "מאַרקס בריוו צו קוגעלמאנען" ז. 86, מעלובע-פארלאג, 1928 י.

האנאָכעס וועגן דיאלעקטיק, ניט רוקנדיק זיך קיין שריט פאָרויס (און אָפּטמאָל אויך ניט וועלנדיק זיך רוקן פאָרויס) אינעם באהערשן דאָס קאָנקרעטע וויסן.

פאר די „טעאָרעטיקער“, וואָס פרווון פארוואנדלען די האנאָכעס פון מארקסיזם אין א מינ אלגעמיינעם נאָכשליס, וואָס טויג אפּ עפּע-נען אָן איבעריקער מי אלע טירן, איז נוצלעך צו ברענגען אויך די פאָלגנדיקע כאראקטעריסטיק, וואָס לענין האָט געגעבן אונדזער לערע.

„מיר קוקן קלאר זיט אפּ מארקס טעאָריע ווי אפּ עפעס אזוינס, וואָס איז פארענדיקט און אומבארירלעך; פארקערט, מיר זינען איבערצייגט, אז זי האָט נאָך פארזייגט די ווינקל-שטיינער פון דער וויסנשאפט, וואָס די סאָציאליסטן מוזן רוקן ווייטער אין אלע ריכטונגען, אויב זיי ווילן זיט אָפּשטייגן פון לעבן. מיר מיינען, אז פאר די רוסישע סאָציאליסטן איז באזונדערס נייטיק זעלבסטענדיק פאנאנדעראבעטן מארקס טעאָריע, וועל די דאָזיקע טעאָריע זיט נאָך אפּ אלגעמיינע אָנפירנדיקע האר-נאָכע, וועלכע ווערט אָנגעווענדט ביפראט צו ענגלאנד, אנדערש איידער צו פראנקרײַך, צו פראנקרײַך אנדערש ווי צו דייטשלאנד, און צו דייטשלאנד אנדערש ווי צו רוסלאנד.“*

די דאָזיקע שורעס זיינען אָנגעשריבן געוואָרן אין 1889 יאָר, און לענין, ארויסגייענדיק פון מארקס אָנפירנדיקע האנאָכעס, האָבן זיך פאנאנדערגעארבעט און אומגעוויינלעך מאטעריאל איבער דער גע-שיכטע פון קאפיטאליזם אין רוסלאנד, איבער דער אגרארער און נאציאנאלער פראגע, איבער אימפעריאליזם, איבער פילאָסאָפיע, האָט זיט בלויז געגעבן מוסטערן פון מארקסיסטישן אָנווענדן די דיאלעק-טיק, נאָך האָט אויך אומגעוויינלעך מארקס לערע אפּ א נייער שטופע.

„מיר זיינען אלע מארקסיסט, אז איז יעדן וויסנשאפטלעכן געביט — אל-ציינס, צי איז נאטורוויסנשאפט, צי איז געשיכטע — דארף מען ארויסגיין פון די געגעבענע פאקטן, דה. אז איז דער נאטורוויסנשאפט דארף מען ארויסגיין פון די פארשיידענע אָביעקטיווע באהעגונג פאָרמען פון דער מא-טעריע (מיר, סאָציאליסטישע מאטעריאליסטן, גייען א סאך ווייטער פאר די נאטורפאָרשער...) און, הייסט עס, אז איז דער טעאָרעטישער נאטורוויס-שאפט טאָר מען זיט אָנסטרוירן קיין פארבינדונגען און אריינברענגן זיי אין די פאקטן, נאָך מע דארף זיי ארויסציען פון די פאקטן און, האָבנדיק זיי געפונען, דערווייזן זיי, אפּ וויפל דאָס איז מעגלעך, עקספערמענטאל.“*

* לענין, ווערק, ב. II, 492.

** ענגעלס, די דיאלעקטיק פון דער נאטור, ז. 91. מערלעך-פארלאג, 1931.

אזוי האָבן געשטעלט די פראגע וועגן אָנווענדן דעם דזאַלעק-
טישן מעטאָד די גרונטפייגער פון מאַרקסיזם. אזוי שטעלט די פראגע
אונדזער פארטיי בער אַש מיט כ' סטאלין, וואָס איז זינע אר-
בעטן, איז קאמפ מיט די אָפנינג איז דער פארטיי, אינעם לייזן
די פראָבלעמען פון דער סאָציאַליסטישער בוינוג זעצט ער פאַר די
זאכ פון מאַרקס, ענדעלס און לענין.

דאָס פארשטייען ניט, וועגן דעם פארגעסן אייניקע ספריטנע טע-
אָרעטיקער, וואָס האָבנדיק אָקאָרשט דורכגעמאכט א פילאָסאָפישן סע-
מינאר, קענען זיי זיכ, פונקט ווי דיורנינג אַלעוואשעצעם, נאָר מיט
נאָך א קלענערן דערפאַלג ווי ער, מאכט „אן איבערקערעניש איז
דער וויסנשאפט“.

די דאָזיקע כאווייריזם פארגעסן וועגן דעם אונטערשייד צווישן די
געזעצשאפטלעכע וויסנשאפטן און די נאטורוויסנשאפטן, צווישן די
אבסטראקטע (אלגעמיינע) וויסנשאפטן און קאָנקרעטע וויסנשאפטן.
זיי פארשטייען ניט, אז די אלגעמיינע האנאָכעס פון דער דזאַלעק-
טיק קאָנ מען בעשמויפן ניט פאָשעט מעכאניש אריבערטראָגן איז די
ספעציעלע וויסנשאפטן. זיי פארשטייען ניט, אז איינ זאכ איז אָנ-
ווענדן דעם דזאַלעקטישן מעטאָד איז דער פאָליטישער עקאָנאָמיע און
אן אנדער זאכ—אָנווענדן אימ איז דער מאטעמאטיק, פיזיק און
שוין אוואדע, לאָמיר זאָגן, איז דער כירורגיע. אָט די ספריטנע טע-
אָרעטיקער נעמען ניט אינ אכט, אז די רעקאָנסטרוקציע פון מאטע-
מאטיק, פיזיק אאוו. קאָנ דערגרייכט ווערן אפן גרונט פון זאָרגעוו-
דיקן קריטישן איבערארבעטן דעם גאנצן אָנגעזאמלטן מא-
טעריאַל פון דער געגעבענער וויסנשאפט, פון וויסן
איר געשיכטע, פון פארשטיין איר ספעציפיק אאוו, שוין ניט ריינד-
דיק וועגן אזא עלעמענטארער פאָרהאנאָכע, ווי די נייטיקייט צו זיין
אי א ספעצאַליסט איז אייגענעם פאכ אי א גוטער קענער
פון דזאַלעקטיק. דאָס זינען, דוכט זיכ, עלעמענטארע זאכען.
אָבער וועגן דעם פארגעסן צומאָל די וויסנשאפטלעכע טוער, וואָס
אָנשטאָט איינגעשפארטער ארבעט איז זייער געביט, אָנשטאָט צו בא-
הערשן דעם מאטעריאַל פון זייער וויסנשאפט, אָנשטאָט ווירקלעכ צו
פארטיידיקן די מאַרקסיסטישע אָנשויונגען, באגרינדנדיק און דער-

ווייזנדיק יעדן שריט וויערן מיט זאכ-קענט עניש, מיט פאקטן, מיט עקספערעמענטן, אָנשטאָט אָט דער שווערער ארבעט האָבן זיי גערעדט אלערליי אלגעמיינע דעקלאראציעס און אלגעמיינע כקיי-רעס וועגן דעם מעטאָד. די וואָרצלען פון דער דעבאָרינישער שול'לעזן זיך נאָך, ווי ס'ווייזט אויס, פירן אפן טעאָרעטישן פראָנט. ווייל וואָס דען, אויב ניט אנטפלעקונג פונעם מענשעווייזנדיקן אי-דעאליזם איז דער מעטאָדאָלאָגישער וואָרט-זונס, וואָס ווערט ארויס-געגעבן פאר מאַרקסיסטישער וויסנשאפטלעכקייט, די פרווון צו דע-קאָנסטרואירן די וויסנשאפט, ניט האָבנדיק אפּיזע געשמעקט קיין פי-זיק אָדער כיוראָגיע.

דאָס ברענגט דעם גרעסטן שאָדן ניט נאָר דער וויסנשאפטלע-כער ארבעט, נאָר דאָס פירט אויך צו פארבאנאליזירן די מאטעריא-ליסטישע דאָלעקטיק — דעם יעסאָד פון די יעסידעס פון דער מאַרק-סיסטמיש-לענינשער לערע.

אָט זיינען, לעמאַשל, די שרייבעכצן פון א געוויסן טעאָרעטיקער מיט א פיל-צוואַנגנדיקן קעפל: „די מאטעריאליסטישע דאָלעקטיק און די פיש-ווירטשאפט“. אָט איז א „דאָלעקטישע“ כאַראַקטעריסטיק פון דער פיש-ווירטשאפט פונעם קאנט: „זי געפינט זיך נאָך איצט אינ דער אָנפאנגלעכער סטאדיע פון איר ווערן — פון איר געבורט. זי האָט זיך ערשט באוויזן“. אָדער צום ביישפּיל, אזא „דאָלעקטי-שער“ פערל: „אָבער די פיש, — די פיש-באפעלקערונג פונעם וואסער-באסיין, פון די אָפענע באסיינען באוונדערט, איז ביזן סאָפּ א די-באמישער, ניט אזוי א געגנשטאנד, ווי א פראָצעס, א באוועג-לעכער, אויסדריקנדיק זיך אפן פילאָסאָפישן לעזשן, אינ אלע זיינע קאטעגאָריעס. טאקע דעריין באשטייט די קלאסישע דאָלעקטישע קלאַרקייט פון דער פיש-ווירטשאפט“.*

איז עס דען ניט קיין שאנדע, וואָס אזא מיין באנאליטעט און קיזאטש ווערט געדרוקט אפּ די שפאלטן פון אונדזערע זשורנאלן? און דאָס איז אָנשטאָט צו דרוקן זאכלעכע ארטיקלען פון זאכלעכע ספעציאליסטן איבער פראגן פון פישפאנג-ווירטשאפט.

איז דען ניט קלאָר, אז א זאכלעכער בוך און אן ארטיקל איבער די פראגן פון פיזיק, פון טעכניק, פון דער זעבליקער פיש-ווירטשאפט

* „די סאָציאליסטישע רעקאָנסטרוקציע פון דער פיש-ווירטשאפט פונעם ווייטן מיזערע“, גומ, 5, 1931.

איז פאר אונדז אָן אַן ערעכ בעסער, נוצלעכער (אפילע אָן „מארק-סיסטישער באגרינדונג“), איידער אזא „דזאלעקטישע“ בעבעניש? צום באדויערן, ווערן בא אונדז אָפּטמאַל זאכלעכע, נוצלעכע ביי-כער און ארטיקלעך פון סאָוועטישע ספעציאליסטן שארפ אָנגעגריפן דערפאר, וואָס איז זיי איז גיטאָ קיין דזאלעקטיק, און איז דער זעלבער צייט געפינט מען פאר מעגלעך אונטערזוטראָגן אפּ די שפאלטן פון די זשורנאלן אזא מינ טיפּשעס.

אזוי פארשטייען זייערע אופגאבן אייניקע אויכ-מיר-מארקסיסטן. די פרווון פאָשעט און אומיטלבאר אריבערזוטראָגן דעם מארק-סיומ איז יעדן געביט — פון מיקראַביאָלאָגיע ביז שוּסטערן — ברענ-גען אָפּט צו פארקריפּלונגען איז דער פראקטיק, און דאָס איז שוין א סאכ אן ערנסטערע זאכ.

עס האָבן זיך געפונען טעאָרעטיקער, וואָס האָבן באשלאָסן צו רעקאָנסטרוירן אויך די מעדיצין קלוימערשט אפּן גרונט פון מארק-סיומ-לעניניזם. פריער איז די מעדיצין געווען דעריקער א לערע וועגן קראנקייטן. אָנווענדנדיק די אייגנארטיקע דזאלעקטיק און, ווי ס'ווייזט אויס, דעם געזעצ פון נעגאציע, האָבן זיי באשלאָסן, אז איצט קאָן די מעדיצין ניט זיין עפעס אנדערש, ווי א לערע וועגן געזונט. איז פאָג, דוכט זיך, א גאנצ ווילע זאכ, א ריכטיקע זאכ, וואָס פארדינט מיטגעפיל, אָבער וואָס באקומט זיך דערפון איז דער פראקטיק?

אינעם בוך „זא סאָצ. רעקאָנסטרוקציו זדראוואָאָכראנעניא“ (פאר א סאָציאליסטישער רעקאָנסטרוקציע פונעם געזונט-שוצ) פון די כ"כ בארסוקאָו און זשוק מ. (1932 י.) באקומט דער דאָזיקער געדאנק אזא אנטוויקלונג: „צום ערשטן מאל איז דער געשיכטע פון דער מעדיצין וועט דער דאָקטער, האָבנדיק באהערשט די קענטעניש פון-נעם טעכנאָלאָגישן פראָצעס, אָנשטאָט אויפנולעכ „זערעווען“ די אינדיוידואליסטישע הייל-מעדיצין, ווערן צוגלייך מיטן אינזשעניער אן אָרגאניזאטער פון דער סאָציאליסטישער פראָדוקציע. פון די געזונט-פונקטן איז די אונטערנעמונגען וועלן אויסוואקסן ראציאָנאליזאטערי-שע סטאנציעס, וואָס זייער גרונט-אופגאבע וועט זיין דאָס באוואוסט-זיניקע באהערשן דעם פראָצעס פון אָרגאניזירן דעם סאָציאליסטישן פראָדוציר-פראָצעס, קעדיי צו שאפן די סאמע אָנגענעמע און געזונט-טע ארבעט-באדינונגען“ (ז. 28).

און דער לייטארטיקל פון „עקאָנאָמישעסקאיא ושיזן“, געוויד-
מעט די אופגאבן פון געזונט-פארהיטונג אינעם צווייטן פינפֿיגער,
דערמאָנט ניט מיט קיין איין וואָרט ניט וועגן א שפּיטאַל, נישט
וועגן א דאָקטער.

אלוץ, אראָפּ דאָס „אינדוידוואליסטישע צערעווענ“ (דה. דאָס
הייַלנ קראנקע), אראָפּ די שפּיטאַל, לעבן זאָל דער דאָקטער, וואָס
באהערשט צוזאמען מיטן אינזשעניער דעם פראָדוציר-פראָצעס!

ווען דאָס וואָרט געווען בריוו טעאָריע, וואָלט נאָך געווען א האלב
צאָרע! דער אומגליק איז אָבער, וואָס אייניקע כאוויירן פרווון זיך
ערנסט פארווירקלעכן אזוינע איינשטעלונגען אין דער פראקטיק. אויך
דאָס גרענעצט שוין מיט כאפלאפערײ.

פארהיטנדיקע מיטלען קעגן קראנקייטן (פראָפּילאקטיק), סאָציאַלע
היגיינע, וואָס דאָס איז א דערפֿאָכערונג פון דער רעוואָלוציע, בא-
קומען און וועלן באקומען אפֿצ א גרעסערע באדייטונג אין דער
ארבעט פון די אָרגאניזאציע פאר געזונט-פארהיטונג. אָבער דערפֿון דרינגט
בעשומיפֿן ניט ארויס, אז מיר דארפֿן אין א וועלכער-ניט-איז
מאָס אָפּשוואַכן אונדזער אופמערקזאמקייט צום פאנאנדערוויקלעך די
שפּיטאַל, צום צוגרייטן דאָקטוירן-ספעציאַליסטן. אין דער מינד-
סטער מאָס ניט!

און די לייט, וואָס פרווון א דריי טאָג אפּ פארקערט, פאר-
שטייען ניט דעם מארקסיזם-לעניניזם, ניט מעדיצין, ניט אונדזערע
אופגאבן.

„א געטרייער נאר איז געפערלעכער פאר א טוינע“.

* * *

צום שלום א פאָר ווערטער:

מע טאָר בעשומיפֿן ניט פארגעסן לענינס אָנצווייזונג וועגן

— דעם,

„אז אַן א סאָלידער פּילאָסאָפּישער באגרינדונג קאָנען קיין שום נאטורליסטי-
שאפטן, קייב שום מאטעריאַליזם ניט אויסהאלטן דעם קאמפ קעגן דעם דראג
פון די בורזשואזע אידיעען אין קעגן דער רעסטאוראציע פון דער בורזשואזער
וועלט-אָנשויונג. קעריי אויסצוהאלטן אָס דעם קאמפ און דורכפירן אים ביז
סאָפּ מיט פּויליג דערפֿאָלג, מוז דער נאטור-פאָרשער זיין א מאָדערנער מא-“

טעראליסט, א באווסטויניקער אָנהענגער פון דעם מאטעריאליזם, וואָס מארקס שטעלט אים פאַר, דאָס הייסט, ער דארף זײַן א דזאלעקטישער מאטעריאליסט.*

אונדזערע וויסנשאפטלעכע טוער דארפן זאָרגעווידיק אונ סיסטע-מאטיש דערלערנען דעם דזאלעקטישן מאטעריאליזם, זיי מוזן נעמען אונטערן פייער יעדע פראָפאגאנדע פון פאַפאָוושטשינע, פון אידעא-ליזם אין אלע פאָרמען און אנטפּרעקונגען. ווי עס זאָלן זיך ניט סטאיען די אָנהענגער פונעם מעכאניציזם אראָפצונעמען די אופגא-בע פון קאמפ פאר דזאלעקטיק, שטייט די דאָזיקע אופגאבע—דער קאמפ פארן דזאלעקטישן מאטעריאליזם קעגן דער בורזשואזער וועלט-אָנשויונג—און זי וועט שטיין בא אונדז אין טאָג-אָרדענונג.

מע קאָן אָבער אָט דעם קאמפ ניט פירן אין אָרדענונג פון דעק-לאראציעס, פון אָפּשפּרעכענישן, פון וואָרט-טאראראם. פון א וויסנ-שאפטלעכע טוער פאָדערט זיך, פריער פון אלץ, ער זאָל ערנסט בא-הערשן זײַן פאך, קענען זײַן וויסנשאפטלעכע געביט, אקשאַנעסדיק אין אים ארבעטן—נאָר בא דעם באדינג איז מעגלעך א ווירקלע-כער קאמפ קעגן דער בורזשואזער וועלט-אָנשויונג און דער ניצאָכ פון דעם דזאלעקטישן מעטאָד, אָן דעם דאָזיקן באדינג איז א דעק-לאראציע וועגן פארטייזשקייט אין דער וויסנשאפט גאָרנישט ווערט. וואָס קומט ארויס פון א דעקלאראציע „פאר פארטייזשקייט אין דער מאטעמאטיק“, אויב די מענטשן, וואָס רוקן ארויס אָט דעם לאָזונג, קענען ניט קיין מאטעמאטיק? מע קאָן צענדליקער מאָל שווערן טרייהייט דעם דזאלעקטישן מאטעריאליזם און פאָדערן פאר-ווירקלעכע אים אין דער מאטעמאטיק, נאָר די אלע שוועס און דער-קלערונגען זינען א פוסטער קלאנג, אויב זיי ווערן ניט געשטיצט מיט קענען דעם געגנשטאנד גופע, זײַן מעטאָד, זײַנע פראָבאָלעמעס, מיט פארשטיין ווי און אפ וואָסער אויפן אנטפּרעקט זיך קאָן-קרעט אין דער געגעבענער דיסציפלין די בורזשואזע וועלט-אָנ-שויונג.

עס איז צײַט אויך אוועקצושטעלן בא די אומפארטייזשע ספּע-ציאליסטן אפ א מער קוואליפיצירטן אויפן די פראָפאגאנדע פו-

נעם מארקסיזם-לעניניזם און פון דער מאטעריאליסטישער דאָ-
לעקטיק.

ווייזט די אומפארמישע ווי צו פירן דעם דאָמנע-פראָצעס אפּן
באָדן פון מארקסיזם-לעניניזם אָדער ווי צו מאַכן בילדער אָדער בוי-
ען הייזער אפּ דער באַזע פון מאטעריאליסטישער דאָלעקטיק—דאָס
קאָנען מיר ניט. און דער, ווער עס נעמט זיך יאָ דערפאר, איז א
שארלאטאן. אָבער געבן זיי די בעסטע ווערק פון די גרונטליי-
גער פונעם מארקסיזם, אָרגאניזירן זאכלעכע לעקציעס איבער די
פראגן פון דאָלעקטיק, באווייזן ווי מארקס, ענגעלס, לענין און
סטאלין האָבן אין זייערע ווערק דורכגעפירט דעם דאָלעקטישן מע-
טאָד, — דאָס זיינען מיר ניט נאָר אימשיטאנד, נאָר דאָס מוזן מיר
אומבאדינגט טאָן. און די וויסנשאפטלעכע טוער, וואָס גייען
אופריכטיק אריבער צו אונדז, לערנענדיק זיך בא מארקסן און לעני-
נען, זיי וועלן זאָרגן און טראכטן וועגן דעם, וואָזוי איז זיי-
ערע געביטן אָנצוהווענדן דעם דאָלעקטישן מעטאָד אפּן באָדן פון
די קענטענישן, וואָס זיי האָבן, פונעם פאקטישן מאטעריאל, פון
נעם ווירקלעכן פארשטיין די פראָבלעמעס פון זייער וויסנשאפט.
און, צולעצט, וועגן די וויסנשאפטלעכע געזעלשאפטן. ארום דער
קאָמאקאדעמיע האָט זיך אויסגעבילדעט א היפשע נעץ געזעלשאפטן:
פיוזאָלאָגן-מארקסיסטן, דאָקטוירים-מארקסיסטן, מאטעמאטיקער אא.
אָט די אלע געזעלשאפטן האָבן קימאט א דורכזיך קאָמוניס-
טישן באשטאנד. זיי האָבן זיך איינגעשלאָסן אין זייער שאַלעכצ און
אָפּגעצאמט זיך פון די ברייטע געזעלשאפטן סאָוועטישע ספעציאליסטן.
זי איז דאָ אויך ניט צייט אראָפּצונעמען אָט די אָפּצאמונגען, און
די קאָמוניסטן זאָלן אריינגיין אין די ברייטע געזעלשאפטן סאָ-
וועטישע ספעציאליסטן, קעדיי האנט בא האנט מיט זיי, און שטרענג-
דיק, ווען עס איז נייטיק, ארבעטן איבער דער לייזונג פון וויסנ-
שאפטלעכע פראָבלעמעס ניט מיט ווערסער, נאָר מיט מייסימ?

אינהאלט

זיט	פארווארט
4	לענין און דער סאציאליסטישער פלאן
5	I. דער פינאנץ איז די פארקערפערונג פון לענינס געזאגט
6	II. וועגן די גרונט-באדינונגען פאר אױספירן דעם פינאנץ
15	III. דאס לענינשע און דאס אפארטוניסטישע באנעמען דעם פלאן
21	IV. די נייטיקייט פון וויטערדיקן פארשעטיקן די פראלעטארישע דיקטאטור
30	V. וועגן רעוואלוציאנערער טעאריע
34	VI. וועגן דער פארטיי
39	די אנטוויקלונג-וועג פון דער פראלעטארישער דיקטאטור
44	די פראלעטארישע דיקטאטור און די עקאנאמישע טעאריע
57	וועגן פארניינפאכערן און פארניינפאכער
68	

Редатор—Шварцборд. Секред. Тененбаум. Корректор—Иткин. Слано в прои-
водство 29/1 34. Подпиано к печати 7/11. Бумага 82X110¹/₂ 5 п. л. 72.000 зн. в л. л.
Уп. Главлита В—76317. Тираж 3000

Тип. изд-ва „Дер Эмес“, Москва, Покровка, 9. Зак. № 112.